

thinking FOCUS
ทักษะคิด 2
volume 2

คน คำคิด

สุรัตน์ ชาวหินฟ้า

นักพัฒนาองค์ความรู้และเครือข่ายชุมชน
ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางสังคม

เวทีความคิด เล่ม 2 : คำ คม คำ คิดดี
สุติน ชาวหินฟ้า

Graphic Design and Print:

Intelligence good media production house

๖๕/๓ หมู่ ๕ ถนนสิงหวัฒน์ ซอยวัดพลายชุมพล

ตำบลพลายชุมพล อำเภอเมืองพิษณุโลก

จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

โทร. ๐๕๕ ๒๑๖๒๔๔

website: www.igoodmedia.net

e-mail: sudin.expert@yahoo.com

ฉบับอนันตนาการ **ตั้งใจเขียน** ให้คน **ตั้งใจอ่าน**

นำ คำนำ คิด

ทุกสรรพสิ่ง ในเอกภาพ ดำรงอยู่ ดำเนินไป ภายใต้กฎไตรลักษณ์ เสมอ (ทุกขตา อนิจจตา อนัตตตา) ยกเว้นอยู่สองสิ่ง คือ นิพพาน กับ เวลา ไตรลักษณ์ ไม่อาจกำหนดให้ นิพพาน ดำรงอยู่ หรือ ดำเนินไป ได้ตามใจชอบ และไม่อาจบังคับให้ เวลา หยุดเดิน หรือ เดินไปในทิศทางใดใด ด้วยอัตราความเร็ว ได้ตามที่ต้องการ

ดังนั้น ทุกสรรพสิ่ง ทุกชีวิต จึงเป็นสิ่งที่ไม่เที่ยงแท้ เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ถ้าหากไปยึดมั่น ว่านั่นคือ เรา ตัวตนของเรา ก็รังแต่จะเสียใจ ทุกข์ระทมไปเปล่าๆ โปรดระลึกไว้เสมอว่า หากไม่สามารถดำเนินชีวิต ไปบนเส้นทางแห่งนิพพานได้ (มัชฌิมาปฏิปทา) ก็อย่าหวังว่า จะดำรงอยู่บนโลกใบนี้ ได้โดยปราศจากความทุกข์ เพราะแม้แต่บนเส้นทางนิพพานเอง ก็เต็มไปด้วยทุกข์ทั้งสิ้น หากแต่เป็นทุกข์ ที่สามารถทำลายให้สูญสิ้นไป และไม่กลับมาทำเริบอีกได้ (ส่วนเส้นทางอื่น ไม่สามารถทำลายทุกข์ ให้สูญสิ้นไปได้ แต่กลับจะหลอกให้คนหลงเข้าใจผิด ว่านั่นคือ สุข แท้จริงเป็น สุขหลอก จึงเรียกว่า โลกียสุข)

“ทุกข์” มีไว้ให้ “เห็น” มิใช่มีไว้ให้ “เป็น”

“สุข” มีไว้สำหรับ “เป็น” แม้จะ ไม่เห็น

“ทุกข์” คือ ต้นทุน ในการเรียนรู้ เพื่อแก้ปัญหา

“สุข” คือ กำไร ที่ได้รับจาก การแก้ปัญหา

ทั้ง ทุกข์ และ สุข เป็นเพียง “ความรู้สึก” ที่เห็นได้ และ เป็นจริง

แต่ “ความรู้สึก” เป็น อารมณ์ที่ แปรปรวน

การกำจัด “อารมณ์แปรปรวน” เสียได้ คือ “สมาธิ”

ดังนั้น “สมาธิ” จึงปราศจาก ทั้ง สุข และ ทุกข์.

เวทีความคิด เล่ม 2 ข้าพเจ้า ได้รวบรวม มวลความคิด มวลประสบการณ์ ไว้เป็นหลักคิด ในการดำรงวิถีชีวิต ท่ามกลาง ความสับสนวุ่นวาย ในสังคม

คำ คม คำ คิด เล่มนี้ **ตั้งใจเขียน** อาจเป็นคัมภีร์ ให้คน **ตั้งใจอ่าน** ก็ได้

สุติน ชาวหินฟ้า

เมษายน ๒๕๕๕

“

เพื่อรัก

เพื่อศรัทธา

เพื่อความปรารถนาดี

เพื่อครอบครัว

เพื่อญาติมิตร

เพื่อมิตรสหาย

เพื่อมนุษยชาติทั้งโลก

”

สารบัญ

คิตติ ลีชัย	๑
ร้อยคิต ร้อยกรรณ	๑๑
คิตติ สารระตี	๒๓
สื่อสาร การเมือง	๓๕
สื่อเพลง สื่อสัจจะชีวิต	๔๕
ภาพยนตร์ ดลชีวิต	๕๗

“

ขอลืม ความเกลียดชัง
ขอจำ ความผิดพลาด
ขอรัก ความรักดี
ขอมี ความซื่อตรง
ขอเป็น คนดี ที่ “ดี ก่อน เก่ง”

”

แต่ “กวีหย้า” ครูของข้าฯ ผู้เปลี่ยนโลก.

กราบคารวะ อาจารย์ ผู้ผ่านโลก
ช่วงชีวิต จิตมุ่ง ผดุงมวล
ร้อยความคิด ทฤษฎี ที่โดดเด่น
ร้อยความรัก ในจักรวาล กาลสากล
ทฤษฎี แห่งความรัก จักรวาล
"รัก" คือ "แรง" ที่แผ่ด้วย แรงดันตั้ง
แรงแห่งรัก เป็นแค่ อนุภาค
เพราะธาตุรัก คือจินตนาการ
แรงที่เกิด จากความรัก ของสัตว์โลก
ต่างจากแรง มวลวัตถุ ที่แผ่ติด
แต่มนุษย์ กลับง่ายดาย ไร้ปัญญา
ยึดเอาเป็น สมบัติบ้า พาสนุก
ขอกราบลา อาจารย์ วันฝนพัก
ยิ่งสูงวัย ยิ่งสดใส ได้พลังงาน

สู้กับศึก ทุกข์โศก โลกผันผวน
สืบทอด การสื่อสาร ผ่านมวลชน
หลอมรวมเป็น ทฤษฎีใหม่ ไม่ล้าสน
ร่วมคิดค้น ผลิตราย จินตนาการ
อนุภาค มวลหนักเบา เข้าเป็นหนึ่ง
เป็นแรงซึ่ง ทั้งตั้งผลัก แห่งจักรวาล
เป็นเรื่องยาก จะชี้วัด แบบมวลสาร
มีแต่แรง ไร้ปริมาณ ไร้สถานสถิต
มีพลัง ความเศร้าโศก อยู่เป็นนิรันดร์
ไร้ชีวิต ไร้โชค และไร้สุข
ไม่ว่า รักกับแรง คือแห่งทุกข์
จึงต้องทุกข์ สุขไม่เป็น ไปอีกนาน
ให้ความรัก จงแตกโต ไร้ฐาน
เพื่อสืบสาน ทฤษฎีใหม่ ให้มวลชน.

สุทิน ขาวหินฟ้า
(๓๐ เมษายน ๒๕๕๕)

คิดดี ดีใจ

สี่ ในเล่ม:

- (๑) คิตติ & รัตติ
- (๒) สี่ช่วงชีวิต
- (๓) สี่อ & ประเภท
- (๔) ชาวพุทธ & ประเภท
- (๕) การแสวงหา ของ บุคคล & จำพวก
- (๖) สิ่งที่เราเรียกว่า อาชีพ
- (๗) ผู้จัดการ & จำพวก
- (๘) ยุทธศาสตร์ & ป 4-P การบริหารแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์
- (๙) พฤติกรรม & อย่าง ของสมาชิกกลุ่ม กับ ภาวะผู้นำ & ข้อ
- (๑๐) ความแตกต่าง & ประการ ระหว่าง เด็ก ผู้ใหญ่
- (๑๑) สังฆารม & : สรรค์ ศึกษณ์ สาร มโน
- (๑๒) หลักคติน คนชั่ว คนดี คูที่ ทำเพื่อใคร
- (๑๓) “ความแตกต่าง” กับ “ความแตกต่าง”
- (๑๔) ความกล้าหาญของบัณฑิต มหาบัณฑิต
- (๑๕) ครู & เกรต

คิดดี < ระดับ

ดี ได้ ทรัพย์ เงินตรา
ดี ดัง นินทา สรรเสริญ
ดี ดี สุขสวรรค์เพลิน
ดี ดีบุญ เติญ์สวรรค์ (นิพพาน)

ดีหนึ่ง ดีได้ ทรัพย์ เงินทอง
ดีสอง ดีดัง สรรเสริญ นินทา
ดีสาม ดีดี ได้สุข สวรรค์
ดีสี่ ดีดี อุตตา ญญุณย์

(๑) ดี ได้ ทรัพย์ เงินตรา (ทุนนิยมแท้ๆ)
เหมือนชีวิต ที่อยู่ร่วมกันกับคนอื่น ๆ บนเรือ
ที่บรรทุกของหนัก บนผิวน้ำ ย่อมมีโอกาสจม
ของหนักหมายถึง ทรัพย์สิน เงินทอง ลาภ ยศ

(๒) ดี ดัง สรรเสริญ นินทา (ทุนนิยม)
เหมือนชีวิต ที่อาศัยอยู่บนเรือเปล่า
ซึ่งกำลังแล่นไป ในกระแสน้ำ อันเชี่ยว ประทะกับ
แรงลม และ ถูกคลื่น หมายถึง สรรเสริญ และ
นินทา ที่เอียงไป โยกมา อันอาจทำให้เรือจมได้

(๓) ดี ดี สุขสวรรค์ (บุญนิยม)
คือชีวิต ที่เกาะอยู่ได้ต้องเรือคว่ำ
อากาศภายใน จะพุงเรือไว้ไม่ให้จม แต่...
การรักษาคุณไม่ให้เรือเอียง ทำได้ยาก จุกติดกับ
สวรรค์ ที่หาความแน่นอนไม่ได้ ประเดี๋ยวสุข
ประเดี๋ยวทุกข์

(๔) ดี ดีบุญ (บุญนิยมแท้ๆ)
คือชีวิตอิสระ เหมือนนกนางนวล
ที่ไม่ต้องมีภาระใดๆ ไม่ต้องมีเรือ จะบินไป ณ
แห่งใดๆ ได้ตามใจปรารถนา มี อิสระภาพ
เป็นอรรถประโยชน์ (Utility) เป็นเจ้าของ น้ำ
ท้องทะเล ลม คลื่น (เป็นเจ้าของ บุญทั้งหลาย)

๒๕๕๐

ลี้ข่วงชีวิต

(๑) ช่วง ศึกษา

อย่าเอา “เงิน” เป็นที่ตั้ง จงแสวงหา ความรู้ ทักษะ
ประสบการณ์ และ เครื่องมือ เป็น เป้าหมายหลัก

(๒) ช่วง หาเงิน

อย่าเอา “กำไร” (ได้เปรียบ) เป็นที่ตั้ง จงแสวงหา
มิตรภาพ เครือข่าย และ ภาคิ เป็น เป้าหมายหลัก

មេសាប្រ ២៥៥១

(๓) ช่วง เพลินใจ

อย่าเอา “เงิน” และ “กำไร” (ซีโถก) เป็นที่ตั้ง
จงแสวงหา ปรัชญา คุณค่า และ ความงดงาม
เป็นเป้าหมายหลัก

(๔) ช่วง ไปนิพพาน

อย่ามุ่งหมายใน “บารมี” และ “ความดี” ที่ยึดมั่นถือมั่น จงปล่อยวาง จากทุกสิ่ง จากสิ่งที่เห็น สิ่งที่เป็น สิ่งที่มีอยู่ สิ่งที่อยู่ สิ่งที่รัก สิ่งที่ยิงชัง สิ่งที่ยังหวงว่า มันควรจะเป็นโน่นนี่ มันควรจะมีอยู่ และ มันคือ “ตัวฉัน”

สื่อ ๔ ประเภท

ฝึกอบรมบุคคล	พัฒนา จิต-ปัญญา
เลื่อนการศึกษา	พัฒนา เยาวชน
เลื่อนการมรดกชน	พัฒนา สังคม-วัฒนธรรม
เลื่อนนวัตกรรม	พัฒนา วัตถุ และ เทคโนโลยี

มีนาคม ๒๕๕๓

ชาวพุทธ ๔ ประเภท

(๑) พุทธแท้

ยึดมั่นในวิถีแห่ง กรรม และ วิบาก
มองชีวิตจากมุมของ ความทุกข์
ซึ่งเป็นต้นเหตุปัญหาของมนุษย์ มุ่งค้นหาสาระแท้
ของชีวิต ว่าชีวิต คืออะไร เกิดมาเพื่ออะไร
ควรเป็นอย่างไร

(๒) พุทธเทียม

สักแต่ว่า เป็นชาวพุทธ แต่ คิด พุท ปฏิบัติ
นอกหลักการ นอกวิถีพุทธ ปฏิเสธกฎแห่งกรรม
มองชีวิตจากมุมของ ความสุข เป็นสาระ

(๓) พุทธประเพณี

เคร่งครัด พิธีกรรม รูปแบบ ที่สั่งสอนตามๆ
กันมา ไม่เปลี่ยนแปลง ไม่มีพัฒนาการ
(ศิลปพรามาส) ไม่เข้าใจว่า สาระของชีวิต คืออะไร
จึงมองไม่เห็น นิพพาน

(๔) พุทธผสม

รู้จักประยุกต์ใช้ ยืดหยุ่น หลักการ
หลักปฏิบัติ ละชั่ว ทำดี ทำจิตให้บริสุทธิ์
ให้เหมาะกับ เชื้อชาติ ภาษา วัฒนธรรม
และเป็นพี่น้องกับชาวพุทธทั่วโลก เป็นมิตร
ภาคีความร่วมมือทางมนุษยธรรม กับ ศาสนาอื่นได้

การแสวงหา ของ บุคคล ๔ จำพวก

(๑) พวกแสวงหาความสุขทาง “สักกายะ”

คือ พวกที่ติดยึด หลงใหลในความเป็นวัตถุ
(รูปธรรม รูปภพ) เป็นพวกบริโภคนิยมโดยแท้

(๒) พวกแสวงหาความสุขทาง “สัญญาะ”

คือ พวกที่ติดยึด หลงในความสมมุติ
(นามธรรม นามภพ) เป็นพวกตระหนี่ หวงแหน
ชอบเอาเปรียบคนอื่น ติดในรส หรือ อร่อย
โดยเข้าไม่ถึง สภาวะจริงแห่งสัจจะ

(๓) พวกแสวงหาความสุขทาง “อัตตะ”

คือ พวกที่ติดยึด ในความเบา ว่าง สบาย
ไม่ต้องรับผิดชอบใดๆ ชอบไปนั่งสมาธิภาวนา
หลับตา ไปสวรรค์ บันนิมาน สร้างภาพในจิต

(๔) พวกแสวงหาความสุขทาง “สุญญะ”

คือ พวกที่ไม่ยึดติดในสิ่งสมมุติในโลก
รู้เท่าทันความเป็นไปของโลก
จึงมุ่งแสวงทางหลุดพ้น เป็นหลักชัย

สิ่งที่เรียกว่า อาชีพ

(๑) สิ่งทีเรียกว่า **มิจอาชีพ**

คือ โจร มุ่งแสวง “ของฟรี” ที่แลกด้วย
“ความเสี่ยง” และ “คุก”

(๒) สิ่งทีเรียกว่า **อาชีพ**

คือ ธุรกิจ นักธุรกิจ มุ่งแสวง
“ความได้เปรียบ” (กำไร) ที่แลกด้วย
“คำสาปแช่ง” จาก
ผู้เสียเปรียบ

(๓) สิ่งทีเรียกว่า **วิชาชีพ**

คือ ผู้ที่ทำหน้าที่ พระ-ปราชญ์ ครู-อาจารย์

สื่อมวลชน นักการเมือง-นักปกครอง ศาสดาจริยธรรม-
นักกฎหมาย และ แพทย์-พยาบาล มุ่งสร้าง รักษา
“สันติภาพของมวลชน” ที่แลกด้วย “ความเครพ”
และ “การให้” จากศรัทธาประชาชน เป็นผลตอบแทน

(๔) สิ่งทีเรียกว่า **สัมมาอาชีพ**

คือ ผู้สร้าง ผู้ทำ ผู้ใช้แรงงาน (เกษตรกร
กรรมกร พนักงาน) มีใจที่จะสร้าง “ความอุดม
สมคูล” โดยได้รับ “ผลิผล” “มิตรภาพ”
“ความพอเพียง” เป็นผลตอบแทน

๒๕๕๑

ผู้จัดการ < จำพวก

(๑) **ผู้จัดเกิน**

คนรับใช้ ที่ชอบเอาใจเจ้านาย แบบไร้เหตุผล
ชอบหาของ หรือ สิ่งทีเกินจำเป็น เป็นการเอาใจ
เพื่อหวังผลอย่างใดอย่างหนึ่ง (เลียแข้ง เลียขา)

(๒) **ผู้จัดกวน**

คนรับใช้ ที่ทำเกินคำสั่งเจ้านาย
จนเจ้านายเดือดร้อน เช่น ฎ ไม่ชอบหน้ามัน
คนรับใช้เจ้าอารมณ์ ก็ไปฆ่ามันเสีย (ไม่ชอบหน้า
ไม่ได้หมายความว่า ให้ไปฆ่ามัน)

(๓) **ผู้จัดการ**

คอยออกคำสั่ง จัดการอย่างเหมาะสม
พอเหมาะพอดี เต็มในสิ่งที่ขาด ตัดในสิ่งที่เกิน เทิน
(return) ในสิ่งที่เหลือ เอื้อเพื่อกำลังใจ
มีศิลปะในการเกลี้ยให้พอเหมาะ
ผู้ควรได้มากก็ให้มาก ผู้ควรได้น้อยก็ให้น้อย

(๔) **ผู้จัดกุ**

คือ ภรรยา คอยจัดแจง ชี้แจง ในเรื่องเล็กๆ
น้อยๆ ที่อาจมองข้าม

๒๕๕๑

ยุทธศาสตร์ ๔ป ๔ การบริหารแหล่งท่องเที่ยว การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์

ก่อนเปิดให้บริการ แบ่งเขตพื้นที่ แหล่งท่องเที่ยว ออกเป็น ๔ เขต (ทุกรอบ ๔ ปี เปิด ๓ เขต ปิด ๑ เขต)

(๑) Presentation (เปิดเผย)

เขตพื้นที่ ที่เปิดให้บริการ เขตที่ ๑ - ๓
(ไม่เปิดทั้งหมด พร้อมกัน)

(๒) Protect (ปกป้อง)

สงวนเขตที่ ๔ ไว้ ยังไม่เปิดให้บริการ

(๓) Pause (ปิด)

เวลาผ่านไป ปิดเขตที่ ๑ (เพื่อปรับปรุง) แล้วเปิดใช้
เขตที่ ๔

(๔) Perfection (ปรับปรุง) ซ่อมแซม ปรับปรุง

เขตที่ถูกปิด

สิงหาคม ๒๕๕๓

พฤติกรรม ๔ อย่าง ของสมาชิกกลุ่ม กับ ภาวะผู้นำ ๔ ข้อ

“ทุ่มเท” “ถอย” “ถอน” “ทิ้ง”

ทีมงาน ต้องมี “ผู้นำ” และ “สมาชิก” ต้องร่วมกัน
ขับเคลื่อน แผนงาน กิจกรรม (ตามที่ ตกลงกัน)

ผู้นำ ทำภาวะ ๔ ข้อ คือ (๑) จัดสรร ทรัพยากร

(๒) จัดลำดับเวลา (๓) ควบคุมความยุ่งเหยิง

(๔) ตัดสินใจ “เสี่ยง” ทำแทน สมาชิก

ได้พอเหมาะพอดี การขับเคลื่อน ที่สำเร็จ

เพราะทุกคน “ทุ่มเท”

ผู้นำ ผิดพลาด ล้มเหลว (บ่อยๆ) สมาชิก “ถอย”

ผู้นำ ดื้อรั้น เห็นแก่ตัว สมาชิก “ถอน” และ “ทิ้ง”

ธันวาคม ๒๕๕๑

ความแตกต่าง ๔ ประการ ระหว่าง เด็ก - ผู้ใหญ่

เด็ก:

จิตอาสา วาจาสัจ อุตตานิม ยัมไร้เล่ห์

ผู้ใหญ่:

จิตมุสา วาจาสัตว์ อุตตาซ้อน ยัมซ่อนเล่ห์

พฤษภาคม ๒๕๕๔

สังขารธรรม ๔: สรีระ สัญญา สาระ มโน

สังขารธรรม หน่วยหนึ่ง ประกอบด้วย ๔ ส่วน คือ
สรีระ สัญญา สาระ มโน

(๑) **สรีระ** (body) มีมิติทางพิลึก 3 ประการ
คือ -มีน้ำหนัก ชั่งน้ำหนักได้ (มิติแนวดิ่ง)
-จับต้องสัมผัสได้ วัดขนาดได้ (มิติระยะ) และ
-ต้องการที่อยู่ หรือวัดปริมาณได้ (มิติแนวระนาบ)

(๒) **สัญญา** (symbol) คือ ลักษณะเฉพาะ
(identity) ของสังขารธรรม แต่ละระดับ

(๓) **สาระ** (content, essence) เป็นสิ่งที่เที่ยงแท้
และเป็นไป ไม่มีเป็นอื่น คือ สาระของ การเกิด (be
born) สาระของการดำรงอยู่ หรือดำเนินไป (being)
และ สาระของ การดับสลาย (burn out)

สาระ แบ่งออกเป็น 2 คือ สาระแท้ (theme)

สาระซ้อน (meaning)

(๔) **มโน** (idea) คือ จิต แบ่งออกเป็น 3 ส่วน
คือ ส่วนที่เป็นสัญชาตญาณดิบ หื่น กระหาย (id)
ส่วนที่เป็นสัญชาตญาณ แห่งการเอาตัวรอด (ego)
หรือการสร้างฐานะ ศักดิ์ศรี สิทธิส่วนตน (อัตตา)
จิตส่วนนี้ ยังมีความสำนึก รับผิดชอบ และเหตุผล
และ ส่วนจิตว่าง หรือ อารมณ์ว่างเปล่า
ที่อยู่เหนือการยั่วยุต่างๆ ได้ (supper ego)
ในทางศาสนา เรียกว่า นิพพาน

หมายความว่า สัญชาตญาณดิบ (id)
ซึ่งเป็นภาวะลบ จะถูกขัดเกล่าให้เป็นภาวะบวกได้
ส่วนสัญชาตญาณแห่งการเอาตัวรอด (ego)
สามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือ สร้างภาวะสันติภาพ
ให้แก่สังคมได้

ตุลาคม ๒๕๕๓

หลักตัดสินใจ คนชั่ว คนดี คู่มือ ทำเพื่อใคร

ทำชั่ว ส่งผลชั่ว (ทุกข์) ถึงตัวเขาคนเดียว
คือ “คนคนหนึ่ง” (ยังไม่ใช่ คนเลว)

ทำดี ส่งผลดี (สุข) ถึงตัวเขาคนเดียว (ประโยชน์ตน)
คือ “คนคนหนึ่ง” (ยังไม่ใช่ คนดี)

ทำชั่ว ส่งผลชั่ว (ทุกข์) ถึงคนอื่นหลายคน
คือ “คนชั่วร้าย” ที่ต้องกำจัดออกจากสังคม

ทำดี ส่งผลดี (สุข) ถึงคนอื่นหลายคน (ประโยชน์ท่าน)
คือ “คนดี” ที่ต้องประกาศ ยกย่อง สร้างอนุสาวรีย์ให้

ตุลาคม ๒๕๕๒

“ความแตกแยก” กับ “ความแตกต่าง”

ในสังคม มีทั้งคนดี คนชั่ว ปะปนกัน
คนเขาสามัคคี (โดยธรรมชาติ) กันดีอยู่แล้ว แต่
มีคนไปยุแยง ให้อีกฝ่ายหนึ่ง เอาเปรียบ เบียดเบียน
ทำร้าย อีกฝ่ายหนึ่ง จนเกิดการทะเลาะกัน เรียกว่า
“สร้างความแตกแยก”

การยุแยง ให้สองฝ่าย กล่าวโทษ ใส่ร้ายกัน
จนไม่สามารถ อยู่ร่วมกันได้ อย่างสงบสุข (แต่ยัง
“ทน” กันได้อยู่) เรียกว่า “สร้างความแตกร้าง”
(propaganda)

การบอกกล่าว ชื่นำ ให้คนดี เลิกคบกับ คนไม่ดี
ก็ดกัน คนเลว ไม่ให้มีโอกาส มีอำนาจ
ไปทำความเดือดร้อนแก่สังคม เรียกว่า
“สร้างความแตกต่าง”
(agenda)

การสร้างสถานการณ์ เหตุการณ์ จูงใจ
ให้คนตระหนก ลำบาก รับผิดชอบ เรียกว่า
“สร้างความแตกตื่น”

กรกฎาคม ๒๕๕๓

ความกล้าหาญของบัณฑิต มหาบัณฑิต

จะเป็นบัณฑิต มหาบัณฑิตที่มีคุณค่า ต้องรู้จัก
ค้นหา และ กล้าเปิดเผย ยอมรับ ความจริง <
อย่าง ของตัวเองให้ได้ คือ โง่ ผิดพลาด ชี้อวด
และฟ่ายแพ้ย

(๑) ถ้ายอมรับว่า ตัวเอง โง่ ก็เป็น
ความกล้าหาญ ทางปัญญา

(๒) ถ้ายอมรับว่า ตัวเอง ผิดพลาด ก็เป็น
ความกล้าหาญ ที่น่าเคารพ

(๓) ถ้ายอมรับว่า ตัวเอง ชี้อวด ก็เป็น
ความกล้าหาญ ที่น่ารัก

(๔) ถ้ายอมรับว่า ตัวเอง ฟ่าย ก็เป็น
ความกล้าหาญ สูงสุดยอด ซึ่งเป็นความกล้าหาญ
ของยอดนักรบ และ เป็นความยิ่งใหญ่ ที่แท้จริง
ของผู้ชนะ

พฤษภาคม ๒๕๕๓

ครู < เกรด

ครูเกรด A

บรรลู่ หรือ “มีจริง” “เป็นจริง” “ได้จริง”
ในสิ่งที่ตนเองบอกสอน (brand) คือ

ชักของลึกลับให้ตื่น
ปลุกให้ตื่นจากหลับไหล
หงายของที่คว่ำ
ทำที่มีให้สว่าง
ปิดสิ่งผ้าฟางให้คมชัด
บอกทางแก่ผู้หลง

ครูเกรด B

มีคุณสมบัติ เหมือนครูเกรด A
แต่ไม่สามารถบอกหรือ
อธิบายสิ่งที่ตนเองเป็นจริงนั้น แก่ผู้อื่นได้
(อาจเป็นเพราะ ผู้เรียนโง่เกินไป หรือ
ครูสอนไม่เป็น) ครูประเภทนี้ จึงมีประโยชน์
เอาตั้งไว้บนหิ้ง หรือ เป็นตัวอย่างให้คนศึกษา
วิจัยเท่านั้น

*พระพุทธเจ้า เรียกบุคคล เช่นนี้ว่า “ปทุ ปรมะ” (ฉลาด-ดีอัน-โง่)

ครูเกรด E

ทำที่ว่า เป็นผู้ “มีจริง” “เป็นจริง” “ได้จริง”
ตามสิ่งที่ตนเองสอน (image) แต่แท้จริง ไม่ใช่
จึงทำในสิ่งที่ ตรงกันข้าม กับ ครูเกรด A คือ

ทำของลึกลับให้ลับ
จับของหงายให้คว่ำ
ปิดซ่อนสิ่งที่สว่าง
ทำของชัดให้พร่ามัว
ทำเรื่องง่ายให้เป็นเรื่องยาก
ชี้ทางผิดผิดแก่ผู้หลง

ครูเกรด F*

เลียนแบบ ครูเกรด A ได้อย่างสนิทเนียน
(propaganda and IMC) แต่ตัวเองไม่เป็น ไม่มี
และ ทำไม่ได้ในสิ่งเหล่านั้น รู้มาก สั่งสอนก็มาก
แต่ไม่บรรลู่ในสิ่งที่ตนเองบอกสอนเลย

ตุลาคม ๒๕๕๒

ร้อยคิด ร้อยทรง

ร้อย ในเล่ม:

- (๑) พลังพร “พ.ศ.๒๕๕๕: สุข ตลอดปี ดี ตลอดไป”
- (๒) ล้อเสรี
- (๓) แค่ ฟ้า ดาว ดิน ๒๕๕๐
- (๔) ความสุขอยู่ตรงนี้
- (๕) ดอกหญ้าแห่งความพอเพียง
- (๖) สังคมไทย ไม่รุ่ง
- (๗) แรกพบ
- (๘) ปุชนิยบุคคล
- (๙) ปู กับ ชะนี
- (๑๐) น้ำตา ปริญญาใจ
- (๑๑) จดหมายถึงลูก
- (๑๒) เข็มมุ่ง
- (๑๓) อุบนิสัย น้ำเนา น้ำดี ของ คนไทย
- (๑๔) สังข์ทอง รจนา (ภาคอมยิ้ม)

พลังพร Health–Happy–Hardy–Heart–Homage

“พ.ศ.๒๕๕๕: สุข ตลอดปี ดี ตลอดไป”

ใหม่ปี	ปีใหม่	กลายกลับ
สิ้นทรัพย์	กลับสิ้น	สิ้นเสริม
ปัญหาทุกซ์	ทุกปัญหา	อย่าซ้ำเติม
ทวีเพิ่ม	เพิ่มทวี	อนิฆา
ธรรมดี	ดีทำ	ค้าจน
นิยมบุญ	บุญนิยม	พรหมรักษา
ละเสีย	เสียละ	ละอิตตา
จิตอาสา	อาสาจิต	มิตรสมาทาน
พลังพร	พรพูน	พิบูลผล
ฤทธิศด	ศดอิทธิ	ศิริสถานต์
สวัสดี	ดีสวัสดี	วิญญะกาล
สุขล้ำาญ	ล้ำาญสุข	ทุกกาลเทอญ.

สุติน ขาวหินฟ้า
๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๔

อนิฆา: ไม่ฆ่า ไม่เบียดเบียน ไม่ทำร้าย สิ่งมีชีวิตอื่น

สื่อเสรี

“สื่อเสรี” ต้องมี จรรยาบรรณ
 “สื่อสร้างสรรค์” สถานฝัน สู่จุดหมาย
 “สื่อลามก” ส่งนรก ให้หญิงชาย
 “สื่อรุนแรง” แฉร้าย หมายฆ่าฟัน
 ร่วมคัดค้าน ด้านชื่อ “สื่อที่น่าเน่า”
 “สื่ออมมเมา” เยาวชน ไม่สร้างสรรค์

“สื่อบันเทิง” พาเลิกลิงโลก จนเมามัน
 “สื่อสาร” ถูกกักกัน จากรายการ
 ร่วมรณรงค์ คงชื่อ “สื่อสาร”
 “สื่อสัจจะ” อหิงสา จงกล้าหาญ
 “สื่อธรรมะ” พัฒนา จิตวิญญาณ
 ประกาศผ่าน สารนี้คือ “สื่อเสรี”

มกราคม ๒๕๕๑

แต่ ฟ้า ดาว ดิน ๒๕๕๐

ความสุข อยู่ตรงนี้

ความสุข อยู่ตรงนี้
 อยู่ตรงที่ “ได้ให้” ไม่หวงแหน
 สิ่งของรัก หักใจ ไม่คลอนแคลน
 ความสุข แล่น โลดทะลิ่ง ถึงสวรรค์
 “ดาวประดับเมือง”

ดาวเดือน

โคตเค่น ดูกดาว พร่างพราว เหมือนฝัน
 อยู่ไป วันวัน ฝันเฟื่อง เบื่อใจ
 วัยหวาน แคว้น ยึดมั่น ทำไม
 ทำดี เข้าใจ ชื่นใจ มวลชน.
 “แต่ฟ้า”

ดาวดารา

คลใจ คลให้ ดวงเด่น
 ประเดี้ยว เป็นดาว เปล่าตาย
 ผิดว่า ผ่อนให้ ผ่านวัย
 อิศสา อาศัย อดตา
 รู้ใจ รู้ให้ รู้จัก
 รู้รัก รู้สละ รู้รักษา
 สะสม สาระ สัญญา
 สู้ฝัน สรรค่า สร้างคน
 “ดาวดิน”

มกราคม ๒๕๕๐

ความสุข อยู่ตรงนี้

(๑)

ความสุข อยู่ตรงนี้

อยู่ตรงที่	“ใจพอ”	และ “ขอโทษ”
ผิดพลั้งไป	เป็นโจทย์	ต้องแก้ไข
เริ่มวันนี้	วันที่	ขึ้นปีใหม่
ให้ “อภัย”	คือพร	และพลัง
ล้าหนักดี	ปีใหม่	ใหม่ให้หมด
ละเลิกลด	“บทร้าย”	ไว้เบื้องหลัง
สร้าง “บทดี”	ให้เด่น	เป็นกำลัง
คือตัวอย่าง	ความหวัง	ของสังคม

(๒)

เลิกชี้หน้า	ค่าคนโน้น	พ่นคนนี้
ทำหน้าที่	ที่ค้ำคา	อย่าหมักหมม
คนอื่นแถว	แถวของเขา	เขาโสมม
ไปชื่นชม	ความแถว	เขาทำไม
ยังมีงาน	ให้ทำ	อยู่ตั้งเยอะ
อย่าไปมัว	เลอะเทอะ	ให้เหลวไหล
องค์กรอยู่	เราอยู่	คู่กันไป
ให้ลูกค้า	ประทับใจ	ในองค์กร

(๓)

คำว่า “ให้”	นั้นมี	สามความหมาย
“ให้ คือ ให้”	ให้ด้วยใจ	ไม่เพิกถอน
“ให้ คือ ได้”	ให้ด้วย	ใจอาทร
ขอเพียงแค่	คำอวยพร	ก็พอใจ
“ให้ คือ เอา”	คือให้	ต้องได้คืน
แมวหมู่ยื่น	ผืนยิ้ม	ชวนความหมาย
ถ้าจะให้	จงให้	อย่างวางใจ
แล้วจะได้	อย่างที่ให้	ไม่แปรปรวน.

๑ มกราคม ๒๕๔๙

ดอกหญ้าแห่งความพอเพียง

(๑)

แม้เป็นเพียง ดอกหญ้า ค้อยค่านัก
ไม่สูงศักดิ์ เทียมเท่า เหล่าพฤษา
ยอมให้คนเหยียบย่ำ หน้าอุรา
ค้อยราคา น้อยคุณค่า น่าช้ำใจ

(๒)

ถึงเป็นแค่ กอหญ้า ก็อารีย์
มวลชีวิต ล้วนมีค่า ได้อาศัย
ปกป้องแดด แดดเผา ราวเปลวไฟ
แผ่นดินให้ ชุ่มชื้น ผืนพนา

(๓)

อย่าดูหมิ่น คนสิ้นทรัพย์ ไม่นับญาติ
ควนตัดขาด มิอาจ ปรารภนา
เป็นคนจน แต่ใจ สูงเสียดฟ้า
เป็นดอกหญ้า ฟ่ำลิ้ม ตรึงหทัย

(๔)

ก็ขอเป็น ต้นหญ้า รู้ค่าตน
แม้ได้เกิด เป็นคน พ้นเหลวไหล
คือ “ไม่พอก ไม่เพียร ไม่อาลัย”
ทำดีไป ให้โลกรู้ “อยู่พอเพียง”.

มิถุนายน ๒๕๔๙

สังคมไทย ไม่รุ่ง

สังคมไทย ไม่รุ่ง ยุ่งแต่ค่า
คนตายห่า เพราะค่าได้ ไม่เลือกที่
ค่าเข้าไป ไม่มองหน้า ไม่พาที่
ไม่คู่ดี คู่ให้ซึ่ง ถึงข้างใน
คนทำงาน พาลถูกค่า นั้นอย่าแปลก
ต้องแยแยก แยกให้ชัด พลาดจุดไหน
หากเราเป็น เช่นเขาค่า ก็รับไว้
แล้วแก้ไข อย่าให้เห็น เป็นความเลว

หากไม่ใช่ ให้ขอบคุณ อย่าคือด้าน
ให้เสียกาล พาลเสียเพื่อน เลื่อนลงเหว
ก็เราดี ก็คือดี มิใช่เลว
คนจะดี จะเลว อยู่ที่กรรม
คนค่าเลว ไซ้เลว ตามค่าค่า
ความดี นั้นมีค่า นะคมขำ
จงสะสม นิยมให้ ไม่ลืมหาค่า
ขอบคุณย่า น้ำใจ มีให้กัน

พฤศจิกายน ๒๕๕๑

แรกพบ

แรกพบ ปฏิพัทธ์
อึดอัด เมื่อพันธะ
อิสระ เมื่อพลัดพราก

แรกพบ ปฏิพัทธ์
โสมนัส เมื่อพันธะ
คือแม่พระ ไม่คิดพราก

๒๕๔๘

บุษนิยบุคคล

□ □ □ □ □ □

กล้าเลือกข้าง คนดี
กล้าปีทา คนชั่ว
กล้ารวมชั่ว นักปราชญ์
กล้ายืนหยัด ทำงานฟรี
กล้ามีน้อย แต่ให้มาก
กล้าฝัน ความอยากใคร่
กล้าฝึกใจ ให้อดทน
กล้าตั้งตน อยู่บนความลำบาก

□ □ □

ชักของเล็ก ให้ตื่น
ปลุกให้ตื่น จากหลับไหล
หงาย ของที่คว่ำ
ทำที่มีด ให้ส่วาง
บัดลึงผ้าฟาง ให้คมชัด
บอกทางลัด แก่ผู้หลง

มีนาคม ๒๕๕๐

ปุ กับ ชะนี

สวมอะไร ก็ได้ ที่อยากใส่
แต่อย่าให้ เข้าใจผิด คิดซื่อขาย
นักศึกษา รักศักดิ์ศรี มีมายาย
เพื่อนหญิงชาย ต้องช่วย อวยคำเตือน

ร่างเป็นชาย ใจเป็นหญิง ยิ่งต้องพิศ
อย่าเห็นผิด คิดแต่งกาย หมายถึงเหมือน
เป็นหญิงสาว สวมรัดสั้น สงสารเพื่อน
ที่เป็นหญิง ต้องถูกเตือน ถูกตำ...ไม่น่าเลย

๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

น้ำตา ปริญญาใจ

เดือนหนึ่งครบ ไกลจบ หลักสูตรแล้ว
ไว้ไว้แหว นักศึกษา มาเต็มห้อง
อย่าหาหน้า ไปไหน ใครขอร้อง
พวกเขต้อง รีบตัดดวง ห่วงวิชา

เคยนอนดึก ก็ฝึกลนอน ตอนหัวค่ำ
สิ่งเหลวไหล ใฝ่ต่ำ อย่าคบหา
คบเพื่อนดี ชีวิตดี มีราคา
คบเพื่อนชั่ว มัวเมา พาเสียตัว

อย่ามัวช้า มัวเพลิน เดินทอดน่อง
รีบเข้าห้อง คูหา ให้ครบหัว
อาจารย์รอ อยู่ในห้อง จนน่ากลัว
เพราะเหลือตัว คนเดียว เปล่าเปลี่ยนคน

ค่าของคน คือทนอด งดใจได้
ไม่หลงเชื่อ งามาย ไร้เหตุผล
มอบสิ่งดี มีน้ำใจ ใส่กมล
บันทึกไว้ ให้ผู้คน ได้จดจำ

ว่าครั้งหนึ่ง ยังจำ ใบหน้าได้
ตาใสใส ยิ้มสวยสวย คุณงาม
ด้วยคำพูด คุณดีมี ปลื้มทุกคำ
เป็นผู้นำ และผู้ตาม งามน้ำใจ

เข้าห้องเรียน เขียนรายงาน ส่งการบ้าน
ส่งให้ทัน วันที่ มีนัดหมาย
ไม่เอาเปรียบ เรียบร้อย พลอยสบาย
แต่จับใจ เพื่อหมายมุ่ง ฃคุณธรรม

อยากบอกว่า เรื่องเรียน เพียรให้หนัก
ส่วนเรื่องรัก พักไว้ก่อน อย่าถลำ
เรียนจบแล้ว รีบตั้งหน้า หางานทำ
โปรดย่ำลิ้ม คำมั่น วันอำลา

...

แล้ววันหนึ่ง วันนั้น วันที่คอย
น้ำต้าย้อย หยาดแค้น แสบใบหน้า
พบกันแล้ว ไม่แคล้ว เป็นแก้วตา
พร้อมกันมา ฃดองชัย ให้แก่กัน

จบเสียที่ สี่ปี ที่เหนื่อยหนัก
มอบความรัก ให้แม่พ่อ ฃรับขวัญ
สิ้นสุดแล้ว ลูกรัก ที่จากกัน
แสนดีด้น กลั่นน้ำตา ปริญญาใจ.

๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๙

จดหมายถึงลูก

เงินกองทุน ก.ย.ส. พอมีให้
จงตั้งใจ ฟังคำสั่ง เรียนหนังสือ
เพียรวิชา หาความรู้ เป็นคู่มือ
เพื่อยึดถือ เอาไว้ ใช้เลี้ยงกาย

เงินกองทุน มีแต่ จะร่อยหรอ
คงไม่พอ เลี้ยงเจ้าให้ ถึงที่หมาย
จงใช้หนี้ เมื่อเรียนจบ ก่อนเจ้าตาย
เจ้าอย่าหมาย หายหุด ก่อนหมดหนี้

พ่อแม่แก่ และยากจน ทนนานแล้ว
รอลูกแก้ว กลับมา ก่อนเป็นผี
หวังให้ลูก มีเงิน มีงานดี
มีครอบครัว สุขี มีศักดิ์นา

(ลูกกระย้า)

สี่ปีจบ พบลูก กลับแค้นใจ
สร้างหนี้ใหม่ ให้พ่อแม่ แก้ปัญหา
หนี้เงินผ่อน หนี้พนัน สวรรค์มา
โธ! ลูกยา พาเข้าคุก ลูกกระย้า.

(ลูกรัก)

สี่ปีจบ พบลูก แสบตื้อใจ
ลูกกราบไหว้ น้ำตาหยด รดใบหน้า
เพราะเชื่อฟัง ยั้งคิด พิศเงินตรา
รู้ถึงพิษ รู้คุณค่า พาเจริญ.

๒๙ เมษายน ๒๕๕๔

เข็มมุ่ง

เข็มมุ่งของ เวลา คือ การรักษาความเที่ยงตรง

เข็มมุ่งของ การแสวงหา คือ การค้นพบ สิ่งที่พึงใจ

อุปนิสัย น้ำเน่า น้ำดี ของ คนไทย

น้ำเน่า:

มักง่าย งามาย ไร้วินัย ใฝ่บายมุข
สุขระเริง เหลิงอำนาจ ทาสริษยา บ้าบารมี

น้ำดี:

เรียบง่าย ใฝ่สละ สะจะตรง โปร่งใส
ไร้อบายมุข สุขพอเพียง เลี้ยงริษยา ทานบารมี

๒๕๕๔

สังข์ทอง รจนา (ภาคอมยิ้ม) ...๑

หนุ่มสังข์ทอง	ต้องรักสาว	หน้าตาดี	ก็ซ่มแล้ว	ก็หน	ทนไม่ได้
คู่อีกที่	ให้แน่ใจ	ไม่หมายผิด	ขึ้นซ่มไป	เหมือนเสียรู้	ดูไม่สวย
ว่านี่หรือ	คือรจนา	ที่ซัดคิด	สู้ซ่มไป	ให้หมอศัลย์	พัตินเข้าช่วย
ไหงหงุดหงิด	งุ่นงาน	รำคาญจริง	คุคไซมัน	ออกให้ด้วย	นะหมอเจ้า
ก็ตัวเธอ	เบอเรือหนัก	คุจโง่งโ	พี่สังข์ทอง	พาน้องรจ	งคกินข้าว
แม้ชายใด	ได้ประจักษ์	รักเข้าถึง	กลายเป็นข่าว	เล่าขาน	กลัวหมอผ่า
ก็ตัวข้า	ว่าอ้วน	ม้วนกลมกลิ้ง	เธอทั้งสอง	ทองสัจจะ	“เธอจริงคำ”
นี่น้องหญิง	กลิ้งกลมกว่า	มันน่าซัง	ตั้งใจว่า	อีกสองเดือน	เพื่อนแปลกใจ
วันวันวัน	เอาแต่นอน	จนหมอนยุบ	ปรากฏว่า	ยังไม่ถึง	ครึ่งของเดือน
ที่นอนยุบ	แบะบาน	ไปข้างหลัง	สังข์ดูเหมือน	รจนา	ที่ตรงไหน
เก้าอี้หัก	เพราะหนัก	เหลือกำลัง	ท่ามกลางเสียง	ฮาลั่น	พัตินตกใจ
ซ่มหลายครั้ง	ยังเหมือนเก่า	ถึงคราวช่วย	ดูไป	คล้ายฮิบโป	โห! สังข์ทอง.

ช่วงสองเดือนเกิดอะไรขึ้น ทำไมสังข์กับรจนา จึงดูเหมือนฮิบโป ?

สังข์ทอง รจนา (ภาคอมยิ้ม) ...๒

ทั้งสังข์ทอง	กับน้องรจ	หลังอดข้าว	เช้าวันใหม่	ตั้งใจ	ลดน้ำหนัก
สองหนุ่มสาว	พากันไป	กินก๋วยเตี๋ยว	พาคนรัก	ทำชาวน้ำ	อดอาหาร
ห้าชามผ่าน	ไม่นาน	ชดเชยเดียว	ทั้งพี่สังข์	น้องรจ	งดหวานมัน
หลังจากนั้น	ก็เลยไป	กินไอติม	แถมขยัน	ออกแรงดี	ไปตีกอล์ฟ
ตื่นเข้ามา	นาที่แรก	แตกฟาสต์ฟู้ด	บ่ายเข้าครอส	นวดแผนไทย	จนหายเมื่อย
เหมือนปากไร้	หุรุด	คุตหุ่มหยม	พากันเดิน	เรื่อยเรื่อย	ไม่เห็นอียหอบ
ทั้งไขมัน	หวานเค็ม	เติมเต็มอิม	เวลาค่า	คิมน้ำหมัก*	สักหนึ่งรอบ
เธอชอบชิม	ทีละชาม	สามเวลา	ก่อนตรวจสอบ	สุขภาพ	ให้คู่ดี
บ่ายเอนหลัง	หนังตาหย่อน	ขอนอนตัก	ผลปรากฏ	รจนา	ดูน่ารัก
หนังตาหนัก	เหมือนผลึกหิน	ให้ขึ้นฉา	ผิว่องพัคตร	งามพริ้ม	อิมแก้มใส
พยายาม	คำไว้	ให้เปลือกตา	ส่วนสังข์ทอง	มองดู	มาแต่ไกล
อย่าให้หล่น	ลงมา	ปิดตาพัตัน	หนุ่มหน้าไทย	สุดเท่ที่	เล่นห้พราว
...			ได้รับเชิญ	โชว์ตัว	ก็คราวนี้
			เป็นตัวอย่าง	ที่ดี	ของหนุ่มสาว
			เสียงตะโกน	ตื่นได้แล้ว	คนชี้เขา
			หมามันเห่า	ขับไล่	ไปเสียที.
			โห...บังอร มัวแต่นอนอยู่ได้		
			พนักงานเขามาปิดประตูสวนแล้ว		

*น้ำหมักสมุนไพร สูตรบ้าเซ็ง สูตรหมอเขียว
ก็ใช้ได้.

๑ มิถุนายน ๒๕๔๘

โปรดดูบทบาทจริง ของ สังข์ทอง รจนา และ เพื่อนๆ ใน บทภาพยนตร์ เรื่อง “ผ่าอุปสรรค ตามหารักนิรันดร์”
(Hope Full Hearted) ที่ <http://www.igoodmedia.net/@production/>

ฉันมิใช่

ฉันมิใช่ คนสำคัญ	ที่สำคัญ ว่าใหญ่โต	ฉันมิใช่ ผู้เชี่ยวชาญ	วิชาการ งานวิจัย
ฉันมิใช่ คนไฮโซ	ที่อวดโก้ ไซส์อำนาจ	ฉันมิใช่ คนฝึกฝน	ลัทธิร้าย หมายถึงเจ้า
ฉันมิใช่ คนอำมาตย์	ชอบวางแผน เหนือกว่าใคร	ฉันมิใช่ สีส้มอมเภา	ชอบเล่าเรื่อง ไร้สาระ
ฉันมิใช่ คนพวกไพร่	แอบมีใจ ชายแผ่นดิน	ฉันมิใช่ พวก “ปะทะ	ประมาท” หยิ่งยะโส
ฉันมิใช่ คนบ้าบิ่น	เที่ยวโก่งกิน จนสิ้นชาติ	ฉันมิใช่ พวกคุยโว	ที่อวดโก้ ว่าสูงศักดิ์
ฉันมิใช่ พวกนักปราชญ์	ที่ชี้ขาด ทาสเผด็จการ	ฉันมิใช่ พวกพูดมาก	มือถือสาก ปากถือศีล
ฉันมิใช่ พวกคนพาล	พาลทุกคน ในรัฐสภา	ฉันมิใช่ พวกคิดปิ่น	แก้ผ้าขึ้น ชายอุดมการ
ฉันมิใช่ สอสอบ้า	เที่ยวค้นหา อนาคต	ฉันมิใช่ ศาสตราจารย์	คนเรียกขาน แค่อาจารย์
ฉันมิใช่ คนหน้าด้าน	สอสนดาน เอาแต่ได้	ฉันมิใช่ คนอยู่นาน	อีกไม่นาน ก็เป็นผี
ฉันมิใช่ คนจัญไร	ที่ไร้จรรยาบรรณ	ฉันมิใช่ คนไม่ดี	แต่มีดี ไม่เหมือนใคร.

๒๘ เมษายน ๒๕๕๕

คิดดี สาระดี

สาระ ในเล่ม:

- (๑) ทูนทางสังคม
- (๒) ศาสตร์แห่งองค์รวม
- (๓) นวัตกรรม (พลัง สื่อ สาร)
- (๔) จริยธรรม
- (๕) สังขารธรรม (formative phenomena)
- (๖) สัจจะแห่งความรัก
- (๗) อารยธรรมไอที อารยธรรมมนุษย์
- (๘) กิเลส กับ นิพพาน (มิง กับ ญ)
- (๙) เหตุผล กับ ความปรารถนา
- (๑๐) ความปรารถนา เงื่อนไข ความงาม
- (๑๑) คุณลักษณะ ของ ยอดมนุษย์ (super human)
- (๑๒) คนเก่ง คนกล้า คนถูก คนดี
- (๑๓) กรรม กับ กาละ
- (๑๔) คมเลนส์ คมคิด
- (๑๕) ให้อะไร ได้อะไร
- (๑๖) IAICI หลักพัฒนาองค์กร

ทุนทางสังคม

(๑) คือ ผลผลิตที่เกิดขึ้น จากองค์รวมของสังคม	(๕) เป็น สิ่งที่เกิดขึ้นจากมนุษยชาติ ให้เป็นอยู่อย่างผาสุก
(๒) เป็น สิ่งที่มีอยู่แล้ว ตามธรรมชาติ	(๖) เป็น สิ่งที่มีคุณค่า มีพลัง เทียบกับ มูลค่าทางเศรษฐกิจไม่ได้
(๓) เป็น สิ่งที่สร้างขึ้น ด้วยน้ำมือมนุษย์	(๗) เป็น สิ่งที่อ่อนไหวต่อการทำลายล้าง เมื่อถูกทำลายแล้ว ย่อมหมดไป
(๔) เป็น สิ่งที่ใครใคร่ ก็หยิบฉวยเอามาใช้ได้ทั่วไป	(๘) เป็น สิ่งที่มีคุณค่าทางนามธรรมสูง สร้างยาก และใช้เวลายาวนาน

พฤษภาคม ๒๕๔๙

6-Entanglement of Oneness ศาสตร์แห่ง องค์รวม

ความเป็นหนึ่งเดียว (Oneness) ของสรรพสิ่ง มีองค์ประกอบ ๖ ที่สัมพันธ์กัน (entanglement) และเป็นพลวัต (dynamic) ต่อกันเสมอ

- (๑) เวลา-อวกาศ-ความเร็วแสง (time-space-speed of light) คือ สิ่งเดียวกัน
- (๒) แรง-การเคลื่อนที่ (force-dynamic) แรงแม่เหล็กไฟฟ้า แรงโน้มถ่วง แรงยึดเหนี่ยวนิวเคลียส แรงสลายอะตอม แรงทั้งสี่ ก่อให้เกิด ความเร็ว ความเร่ง และการเคลื่อนที่ ของ เวลา อวกาศ แสง อนุภาค มวลสาร อนุหภูมิ คลื่น

*อนุภาคของจิต (จิต) เป็นพลังงานอย่างหนึ่ง (เจตสิก)

- (3) อนุภาค-มวลสาร (particle-mass) ประกอบด้วย อนุภาคของมวลสาร และ อนุภาคของจิต* อนุภาค ก่อให้เกิด ปริมาตร ขนาด ระยะ รูปทรง
- (๔) อนุหภูมิ แสดงสถานะ การเกิดขึ้น-ตั้งอยู่-ดับสลาย ของ อนุภาค แสง แรง เวลา
- (๕) จิต เจตสิก รูป นิพพาน (รูป นาม - นาม รูป)
- (๖) มิติ และ ไตรลักษณ์ (3-act phenomena) มิติที่ ๑-๓ รูป, มิติที่ ๔-๕ เวลา แรง, มิติที่ ๖-๑๐ จิต กับ เจตสิก, มิติที่ ๑๑ นิพพาน แต่ทุกมิติ ย่อมอยู่ภายใต้ กฎไตรลักษณ์ ทั้งสิ้น.

เมษายน ๒๕๕๑

นวัตกรรม (พลัง สื่อ สาร)

นวัตกรรม (innovation) คือ สิ่งที่มีมนุษย์ คิดใหม่ ทำใหม่ คิดต่อยอด ทำต่อยอด (จากสิ่งที่มีอยู่เดิม) แล้ว “แสดงตน” ว่าเป็นผู้คิดผู้ทำ (copy right) พันธกิจสำคัญ ของนวัตกรรม คือ (๑) การแสดงศักยภาพ (potential) และ คุณภาพ (quality) (๒) สื่อ (media-mean) และ สาร (mass-motive) เพื่อชีวิต สมการ ต่อไปนี้ ให้เป็นจริง

คน (human) = เข้าใจดี **นิพพาน** (หมดทุกข์ หมดปัญหา)

ระบบ (system) = พลวัต (dynamic)

สังคม วัฒนธรรม (social-culture) =

นิเวศน์สมดุล (ecological equilibrium)

อำนาจ (authority) = **จริยธรรม** (ethics)

เทคโนโลยี (technology) = **ศีลธรรม** (moral)

พัฒนา (development) = **ความงาม** (aesthetics)

ฉลาด (intelligence) = **เสียสละ** (unselfish)

ขยัน (hardy) = **สร้างสรรค์** (creative)

ซื่อสัตย์ (be honest) = **ถูกต้อง** (be rightful)

สิ่งใหม่ (new-original) = **สิ่งเก่า** (6Re-used:

Reuse Repair Recycle Reject Return Retire)

นิพพาน (nirvana) คือ ที่สุดของนวัตกรรม

ของมนุษยชาติ (สวากขาตธรรม) คือ

ทำได้ตลอดเวลา ไม่จำกัดด้วย “สถานที่” และ

“กาละ” (อะกาลิโก) ไม่จำกัดด้วยบุคคล

ใครทำใครได้ (สันติภูมิโก) เป็นสิ่งที่พิสูจน์ได้

(เอทิปปัสสิโก) เป็นประโยชน์แน่ๆ (โอปะนะยิโก)

ปัญญาชนผู้ฉลาด ทำถูก ทำจริง เท่านั้น จึงจะรู้

จะเห็น ขอมรับ (ปัจจุตัง เวทิตัพโพ วิญญู หิ)

๒๕๕๓

จริยธรรม ๙

(๑) จริง	เท็จ
(๒) ดี	ชั่ว
(๓) ถูก	ผิด
(๔) ประโยชน์สุข	โทษทุกข์
(๕) ศิลปะ	อนาจาร

* สิ่ง ที่ หมด เหลือ = กิเลส อัดตา

(๖) สาร	ไร้สาร
(๗) เทียงธรรม	ลำเอียง
(๘) เหมาะควร	ไม่เหมาะสม
(๙) หมด	เหลือ*

เมษายน ๒๕๕๑

สังขารธรรม (formative phenomena)

อนุภาค มวลสาร ในเอกภาพ มี ๔ ประเภท คือ

- (๑) วัตถุ (ของแข็ง ของเหลว ก๊าซ)
- (๒) พืช (พืช สัตว์)
- (๓) ชีวะ (เดรัจฉาน เปวต อสุรกาย โลก)
- (๔) จิต (มนุษย์ เทพ ธรรม)

สังขารธรรม ในเอกภาพ มี ๖ ระดับ คือ

- (๑) ธาตุ / สสาร (mass)
- (๒) พืช (organism)
- (๓) เดรัจฉาน (wildness)
- (๔) ปุณฺณ - มนุสโส (homo sapiens)
- (๕) เทพ (super maning / goodness)
- (๖) ธรรม (integrity / being nothing)

เมษายน ๒๕๕๑

สัจจะแห่งความรัก

3-Extreme Special LOVE Day:

**Global
Family
Soul**

3-M: Mind Mine Motto.

Love is not hard for seek,
but hard concern its to sustain forever.
Love is not real but its friendly
relations for human. (So Love is cheap,
Forgivingness is expensive, Self
dissolvable is truth and mystery.)

“ความรัก มีใช่สิ่งยาก ในการค้นหา
แต่ยากนัก ที่จะรักษาให้ได้ตลอดไป”

“ความรัก มีใช่ความถูกต้องจริงแท้
(เพราะรักมักลำเอียง) แต่ เป็นเครื่องมือสร้าง
ความผาสุก สำหรับมนุษย์”

(ดังนั้น “รักโลกีย์” มีค่าน้อย รักการให้
มีค่ายิ่งกว่า แต่ รักที่จะยอมสลายอัตตา นี่สิ
ยิ่งใหญ่
สุดยอด มหัศจรรย์)

๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

อารยธรรมไอที อารยธรรมมนุษย์

อารยธรรมไอที ๕ ยุค

ยุคสร้างและพัฒนา “รหัสความหมาย”

ให้กับคอมพิวเตอร์ (Code marked language: CML)

ยุคสร้าง “ความจริง” ที่มาจาก “รหัสความหมาย” (programming)

ยุคแก้ไข “ความผิดพลาด” ที่เกิดจาก “รหัสความหมาย” (error)

ยุคป้องกัน “ความเสียหาย” ที่เกิดจาก “ความผิดพลาด” ของ “รหัสความหมาย” (bug)

ยุคทำลาย “รหัสความหมาย” ที่เกิดจาก “เจตนาอันชั่วร้าย” ของมนุษย์ (virus)

มนุษย์มี ธรรมชาติ (motive) เป็นแรงผลักดันให้เกิด พฤติกรรม (behavior)

คอมพิวเตอร์มี โปรแกรม (software)

เป็นแรงผลักดันให้เกิด การตอบสนอง (interactive output) ระหว่างมนุษย์ กับ คอมพิวเตอร์

อารยธรรมมนุษย์ ๕ ยุค

คือ การกระทำ “ความจริง”

ให้กับ “ความรู้” ที่มนุษย์ ควรรู้

คือ การงดกระทำ “ความจริง”

ที่เกิดจาก “ความรู้” ที่มนุษย์ ไม่ควรรู้

คือ การเปิดเผย “ความรู้”

ที่เป็น “ความจริง” ที่มนุษย์ ควรมี ควรเป็น ควรได้

คือ การปกปิด “ความรู้”

ที่เกิดจาก “ความจริง” ที่มนุษย์ ไม่ควรมี

ไม่ควรเป็น ไม่ควรได้

บ่อนทำลาย หรือ ส่งเสริม อารยธรรมของมนุษย์ มี ๒ ประการ คือ ไอทีวัตถุ (technology hardware & technology software) และ ไอทีจิต (technology mentality)

ไอทีจิต (technology mentality) หมายถึง “วิถีคิด” และ “การบูรณาการทางความคิด” ระหว่าง องค์ประกอบ ๕ ประการ

- (๑) สุขภาวะจิต ที่เป็นมนุษย์ปกติ (มนุษย์ มนุสโส – physical wellbeing human)
- (๒) ความรู้ และ ทักษะ (knowledge-skill)
- (๓) ธรรมชาติ และ ความรัก (motive-love)
- (๔) การสื่อสาร (communication)
- (๕) เวลา (time dimension)

ธันวาคม ๒๕๕๐

กิเลส กับ นิพพาน (มิ่ง กับ ญ)

นิพพาน เกิดจาก

การฆ่ากิเลส ให้ตาย การตัด นิสัย ให้ตรง

นิพพาน มีใช่ได้มาจาก

การพำสอน สดับ หลับตาบั่นเอา หรือ

เสก สัก ปัก เป่า

เมื่อ กิเลส เป็น “มิ่ง” นิพพาน เป็น “ญ”

ยุทธศาสตร์ รู้กิเลส รู้นิพพาน

มิ่งมา ญมุต (กดขี่ด้วยเพ่ง สมาธิ กลืน)

มิ่งหยุด ญแหยม (ทดสอบ พลังจิตสมาธิ ด้วย ผัสสะ)

มิ่งแย ญตี (ตั้ง ตบะ เอาจริง)

มิ่งหนี ญไล่ (พิจารณา ด้วย ปัญญา ไตรลักษณ์)

มิ่งตาย ญเผา (รู้ด้วยตนเอง ว่าสอบผ่าน เรื่องใด)

(ถ้าไม่เผา ก็ همینแยนะซี)

เมษายน ๒๕๕๑

เหตุผล กับ ความปรารถนา

คนบ้า คือ คนที่ไม่มีเหตุผล มีแต่ความปรารถนา
ปรารถนามาก ก็บ้ามาก ปรารถนาล้น ก็บ้าจน

คนปกติ คือ คนที่มีเหตุผล และ มีความปรารถนา
ส่วนคนที่มีเหตุผล แต่ลดความปรารถนาลง
จนเหลือน้อย คือ **คนอาริยะ** (คนเจริญแล้ว)

ถ้าอาริชนั้น เป็นผู้ที่พร้อมด้วยเหตุผล กับ
ทำลายความปรารถนาทั้งหลาย (กิเลส ตัณหา
อุปาทาน) ลงเสียได้ ก็คือ **พระอรหันต์** (อรหัตชน)
มี สูง-ต่ำ ตามลำดับ

ถ้าอาริชน ผู้พัฒนาจิตสูงส่ง (จริง ถูก ดี
ประโยชน์ คิลปะ ธาระ ธรรมะ เหมาะควร) ถึงขั้น

โพธิสัตว์บุคคล แล้วละก็ ย่อมเป็นผู้มีเหตุผล
มีความปรารถนา เพื่อผู้อื่นเท่านั้น

แต่ถ้าคนผู้ใด ไม่มีทั้งเหตุผล และไม่มีทั้งปรารถนา
คือ คนไม่ใช่คน จะเรียกว่าอะไรก็ได้ แต่ไม่ใช่คน
ที่แล้วกัน

๙ มกราคม ๒๕๕๓

ความปรารถนา เงื่อนไข ความงาม

ความปรารถนา (desire) เป็น ความรู้สึกของคน ที่ช่วยให้รู้จักแยกแยะ ความแตกต่าง ระหว่าง ถูก-ผิด ดี-ชั่ว จริง-เท็จ ประโยชน์-โทษ ได้ ความปรารถนา จึงเป็นแรงกระตุ้นให้มนุษย์ และสัตว์ มีชีวิตอยู่รอด

เงื่อนไข (condition) เป็น กฎเกณฑ์ ความจำเป็น ที่ต้องปฏิบัติ เพราะ ถ้าละเว้น จะส่งผลกระทบต่อ ร่างกาย ชีวิต ความปลอดภัย และ การยอมรับจากสังคม เงื่อนไข ใช้ได้กับ มนุษย์ และ สัตว์

ความงาม (aesthetics) เป็น อารมณ์ปรุงแต่ง ของมนุษย์ ที่ช่วยให้มนุษย์อยู่เป็นสุข สัตว์ ไม่รู้จัก ไม่ต้องการ ความงาม

๙ มกราคม ๒๕๕๓

คุณลักษณะ ของ ยอดมนุษย์ (super human)

มี ร่างกาย เป็น คน
มี สมอง เป็น นักปราชญ์
มี กำลัง หู พลังข้าง
มี ใจแกร่ง ตั้ง หัวใจเสีย
มี สายตา กว้างไกล หู ตาเหยี่ยว
มี หู หึ่งรู้รวดเร็ว หู หูคางคาง

มี จมูก รับรู้กลิ่น เหมือน จมูกสุนัข
มี ลิ้น รับรส เหมือน ลิ้นจระเข้
มี ผิวหนัง ทนร้อนทนหนาว อย่าง หนังแรด
มี พลังเสียง หู เสียง สิงโต
มี อริยาบถ สง่างาม หู สมณะ

๕ ธันวาคม ๒๕๕๔

คนเก่ง คนกล้า คนถูก คนดี

คนเก่ง

ทำในสิ่งที่ตน สามารถทำได้
โดยไม่คำนึงว่าสิ่งนั้นจะส่งผล ดี-ร้าย
ประโยชน์-โทษ สุข-ทุกข์ ต่อสังคม หรือไม่
อย่างไร

คนกล้า

ทำในสิ่งที่ ตนเชื่อมั่น แม้ว่าเรื่องนั้นจะ ถูก-
ดี-มีประโยชน์ หรือไม่ก็ตาม
ดังนั้น คนเก่ง และ คนกล้า ที่ได้รับการควบคุม
จะสร้างความเดือดร้อนให้แก่สังคม มากที่สุด

คนถูก

ทำในสิ่งที่ สังคมยอมรับ ว่า ถูก-ดี-
มีประโยชน์ แต่ก็ยังไม่มีหลักประกันว่า
สิ่งที่ทำนั้น จะไม่ส่งผลเสียหายให้แก่สังคม

คนดี

ทำในสิ่งที่ ตนศรัทธา ว่าสิ่งนั้น ถูก-ดี-
มีประโยชน์-สุข และ
ไม่ทำความเดือดร้อนให้แก่สังคม

คนเก่งดี

ทำตาม อุดมการณ์ ของตน ด้วย จิตมุ่งมั่น
เสียสละ เรียนรู้ พัฒนา เพื่อมุ่งสู่ ความถูก
ดี มีประโยชน์ สุข ศิลปะ ธาระ ธรรมะ
เหมาะสม ทั้งต่อ ตนเอง และ ผู้อื่น

คนกล้าดี

ทุ่มเททำตาม อุดมการณ์ ปัญญา ศรัทธา
ของตน และ ยืนหยัด ยืนยง พันธง ที่จะ
เลือกข้าง ฝ่ายที่ ถูก ดี มีประโยชน์ สุข
ศิลปะ ธาระ ธรรมะ เหมาะสม ทั้งต่อ
ตนเอง และ ผู้อื่น

มกราคม ๒๕๕๕

กรรม กับ กาละ

กรรม หรือ กาละใดๆ ที่เป็นไปเพื่อ ความผาสุก
เสียสละ ถอดตัวตน กรรม และ กาละนั้น ย่อมเป็น ธาระ
“ทำดี” ต้อง “ได้ดี” “ทำชั่ว” ต้อง “ได้ชั่ว”
ไม่ทำอะไรเลย ก็ไม่ได้อะไรเลย ถ้าขึ้นได้ไป มันก็คือ “หนี” (หนีกรรม) ที่ต้องชดใช้
“ทำดี” แต่ “ไม่ได้ดี” เพราะ ทำดียังไม่มากพอ.
“ทำชั่ว” แล้ว “ได้ดี” เพราะ หลง “หนี” (หนีกรรม)” คือ กำ ไร

ตุลาคม ๒๕๕๑

คมเลนส์ คมคิด

การเผยแพร่ (publicity)

คือ การสื่อสารทั่วไป ตามสิทธิหน้าที่ ความพึงพอใจ ต่อสาธารณะ เหมือนการใช้ **เลนส์ปกติ** (normal lens 50 mm.) ถ่ายภาพ ที่มีมุมมองปกติ ไม่กว้าง หรือ แคบ จนเกินไป

การประชาสัมพันธ์ (public relations)

คือ การสื่อสาร ถ่ายทอด บอกกล่าว ความดี ความมี ความเป็น ของ บุคคล องค์กร ต่อสาธารณะ เหมือนการใช้ **เลนส์ไวด์** (wide-lens angle) ถ่ายภาพ มุมกว้าง “สร้างภาพ (ภาพที่ดี)” ดังนั้น การประชาสัมพันธ์ ควรทำให้เป็นวาระ (agenda)

การโฆษณา (advertising)

คือ การสื่อสาร แข่งขันปลุกเร้า ในเรื่องส่วนตัว (individual) สาธารณะ (public) ธุรกิจ (business) เครือข่าย (corporate) เพื่อให้เกิดการบริโภค การปฏิบัติ หรือ งดเว้นปฏิบัติ เหมือนการใช้ **เลนส์เทเล** (tele-photo lens) เพราะ ต้องระบุงู่มเป้าหมาย (วัตถุที่จะถ่าย) ให้ชัดเจน

การรณรงค์ (campaign)

คือ การสื่อสาร ปลุกเร้า เชิญชวน เช่นเดียวกับ การโฆษณา ด้วย ระยะเวลา ต้นทุน พื้นที่ ที่มีจำกัด เพื่อหวังผล ตามแผน ที่ตั้งไว้ เหมือนการใช้ **เลนส์มาโคร** (macro lens) หรือ เลนส์ที่มีทางยาวโฟกัสไกลมากๆ (มุมแคบมาก เช่น เลนส์ 600 mm. – 1,200 mm.) การใช้เลนส์ดังกล่าว จำเป็นต้องใช้ด้วยความระมัดระวัง มิฉะนั้น จะได้ภาพไม่คมชัด และอุปกรณ์เหล่านี้ มักมีราคาแพง และ โอกาสได้ใช้ก็น้อยกว่าเลนส์ปกติ เหมือนกับการกำหนดแผนรณรงค์ จำเป็นต้องโฟกัสแผนงาน แผนกิจกรรม ให้คมชัดที่สุด เพื่อให้แผนต่างๆ บรรลุผล คุ่มทุน คุ่มเวลา

การใช้กลยุทธ์ (strategy)

คือ การสื่อสารประยุกต์ ในยุคโลกาภิวัตน์ ที่มีการแข่งขันด้านสื่อ เทคโนโลยีสื่อสาร นักการสื่อสาร ต้องรู้จักใช้ เครื่องมือสื่อสาร เทคโนโลยีสื่อสาร นวัตกรรม เทคโนโลยีชีวภาพ-สังคม-นิเวศวิทยา และเทคโนโลยีอื่นที่เหมาะสม ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพ คุณภาพ การผลิต การเก็บเกี่ยว การแปรรูป การบรรจุภัณฑ์ การขนส่ง การสื่อสาร การตลาด การแลกเปลี่ยน-การขาย การแข่งขัน การบริโภค และการจัดการหลังการบริโภค (post-consumption) รวมทั้ง การบริหารแผนต่าง (แผนกิจกรรม แผนบุคคล แผนสื่อ แผนงบประมาณ และ แผนการประเมิน เหมือนการใช้ **เลนส์ซูม** (zoom lens)

ส่องภาพวัตถุที่เล็กมากๆ หรือ อยู่ไกลมากๆ ที่สายตาดูตามองไม่ถึง
ดังนั้น การใช้ซูม ต้องมีความพยายาม ทักษะความชำนาญ เป็นพิเศษ
และรู้จักใช้ตามสถานการณ์ที่เป็นประโยชน์ (กลยุทธ์เชิงรุก)

การกำหนดวาระสื่อสาร (agenda setting)

คือ การกำหนดนโยบาย ระเบียบ วาระ เรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพื่อสร้างจิตสำนึก ย้ำบทเรียน ให้แก่
สังคม ชุมชน ให้เห็นความสำคัญ โทษภัย ประโยชน์ คุณค่า ซึ่งต้องอาศัย พลังมวลชน พลังสื่อ
ช่วงเวลา การศึกษาเรียนรู้ เหมือนการเลือกใช้ **ฟิลเตอร์** (filter) ชนิดต่างๆ กับเลนส์ถ่ายภาพ
ให้ได้ภาพตามที่ต้องการ หรือภาพพิเศษ ตามสภาพแสง สภาพอุณหภูมิ สภาพความชื้น
ไม่ว่าจะเป็นฟิลเตอร์กรองแสง (nd filter) ฟิลเตอร์สีต่างๆ ฟิลเตอร์ตัดแสงสะท้อน (polarize filter)
รวมทั้งข้อต่อเลนส์ ตลอดจน รู้จักเลือกอุปกรณ์เสริมในการถ่ายภาพด้วย เช่น tripod, flash, reflex
jel เป็นต้น

นักสื่อสารมวลชน

- (๑) ต้องรู้จัก วิเคราะห์ โอกาส เหตุการณ์ กระแส ของมวลชน เศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม
(= รู้จักสภาพแสง)
- (๒) ต้องรู้จัก สังเคราะห์ หรือ เลือกใช้ สภาพแวดล้อม อำนาจ โอกาส อารมณ์มวลชน
(= เลือกฟิลเตอร์)

เมษายน ๒๕๕๑

ให้อะไร ได้อะไร

ให้ทรัพย์ จะได้ ใจ ตอบแทน
ให้ใจ จะได้ มิตรภาพ ตอบแทน
ให้ มิตรภาพ จะได้ ความสามัคคี ตอบแทน

ตุลาคม ๒๕๕๐

IAICI หลักพัฒนาองค์กร

- I รักองค์กรด้วยใจ (incorporation)
- A พุ่มเทให้กับงาน (action)
- I พัฒนาสารสนเทศ (information)
- ๒๕๔๘ C ใช้กลเม็ดสื่อสาร (communication)
- I มีปฏิสัมพันธ์ที่ดี (interactive)

สื่อสารการเมือง

สื่อ ในเล่ม:

- (๑) อัตลักษณ์ ของนักการเมือง “น้ำดี”
- (๒) การเมืองเก่า การเมืองใหม่
- (๓) “เกม” ของคนนอกคอก
- (๔) ปรองคอง หรือ ปองคอง
- (๕) คน ๔๓ จำพวก
- (๖) รักประเทศไทย อย่างมั่งง่าย
- (๗) แหก ๕ ประเภท
- (๘) สื่อสารการเมืองบูรณาการ
- (๙) ปัจจัยการขับเคลื่อนทางการเมือง (factor of politics driving)
- (๑๐) ความเป็นกลาง คืออะไร

อัตลักษณ์ ของนักการเมือง “น้ำดี”

นักการเมือง “น้ำดี” ต้องมี หลักสัมมาปัญญา หรือ igood (intelligence good) 4 ประการ	คำว่า i มีความหมาย ๔ นัยะ คือ
อารมณ์อุคตปัญญา (i-emotion: intelligence emotion) คือ สมาธิ มั่นคง บนแรงยั่วยุ	i หมายถึง “identity”
คิดฉลาดสร้างสรรค์ (i-thinking: intelligence thinking) ทำสิ่งที่ยาก ให้ง่าย	ความมีตัวตน ลักษณะเฉพาะตน
ปัญญาสร้างสรรค์ (i-creativity: intelligence creativity) ใช้ (หลักคิด + วิธี + เทคโนโลยี) สู่การตัดสินใจ ฝ่า ปัญหาวิกฤติ (บริหารความเสี่ยง)	i หมายถึง “intelligence”
องอาจปัญญา (i-action: intelligence action) “รู้จักจริง-รู้จักจำ-รู้จักแจ้ง-รู้จักแจ้ง-รู้จักจบ”	ปัญญาฉลาดรู้ ฉลาดเลือก ฉลาดรับ ฉลาดปฏิเสธ (ตามหลัก จริยธรรม ๙)
	i หมายถึง “ฉัน” (me) ซึ่งเป็นผู้กระทำ หรือเป็นประธาน สัมมาปัญญา ไม่อาจเกิดขึ้นได้ หากปราศจาก ตัวฉัน (without i without i-Good)
	 ธันวาคม ๒๕๕๓

การเมืองเก่า การเมืองใหม่

นักการเมืองเก่า มองการเมือง คือ เกม (game) และคาดหวังว่า การเมือง คือ ที่มาของ เกียรติ และ อิทธิพล	นักธุรกิจ มองการเมือง คือ ผลประโยชน์ และ คาดหวังว่า การเมือง คือ ช่องทางแสวงหาความมั่งคั่ง
ประชาชน มองการเมือง คือ ความฝัน (dream) และคาดหวังว่า การเมือง คือ ที่มาของ ปัจจัยสี่และความสุข	ทหาร ข้าราชการ มองการเมือง คือ ยุทธศาสตร์ และ นโยบาย และคาดหวังว่า การเมือง คือ ที่มาของ สวัสดิภาพยั่งยืน
สื่อ สื่อมวลชน มองการเมือง คือ ละครป่าหิ (monster) คาดหวังว่า การเมือง คือ ช่องทางอิสรภาพ ของสื่อ	พระ (สมมุติสงฆ์) มองการเมือง คือ เขตหวงห้ามของนักบวช แต่ก็คาดหวังว่า การเมือง คือ ที่มาของ พัตยศ ธรรมเจริญ
	 กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

“เกม” ของคนนอกคอก

รู้แพ้	รู้ชนะ	รู้ภัย
สำนึกไว้	ในยุค	ทุกสมัย
รู้ชนะ	ไม่รู้แพ้	ไม่ภัย
รู้ภัย	แม่แพ้	คือ พระ-พรหม
เกมต่อสู้	มีแพ้	มีชนะ
คือสัจจะ	ปฏิบัติ	เป็นปฐม
สู้ในเกม	กติกา	อย่าโสมม
อย่ารื้อกฎ	ตามอารมณ์	สนใจ “มึง”
รู้แพ้	รู้ชนะ	รู้ภัย
ถ้ารู้ “ให้”	จะได้	อีกสิ่งหนึ่ง
ได้รอยยิ้ม	ได้โอกาส	ได้คำนึง
ได้รู้ซึ่ง	รู้แท้	แพ้อย่างไร
ต้องชนะ	ต้องไม่แพ้	ต้องภัยโทษ
ต้องแก้กฎ	เปลี่ยนเกณฑ์	เบนความหมาย
คำ “รู้แพ้	รู้ชนะ	รู้ภัย”
กลับเป็นเงื่อนไข	กลบเกลื่อนให้	ใครบางคน
แพ้เป็นพระ	ชนะ	เป็นมาร
จงพิจารณา	มาร-พระ	จะจน
ได้ชนะ	ตามเกณฑ์	เงื่อนไขตน
แท้คือคน	นอกคอก	สู้นอก “เกม”

๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๔

ปรองดอง หรือ “ปรองดอง”

ปรองดอง	ปรองดอง	ปรองดอง
ต้องปรองดอง	ผองพรรค	ไม่หักหาญ
เปิดช่องทาง	พรางช่องโหว่	โชว์อณาจาร
งบประมาณ	ถูกฉลากพร่ำ	นำอภัย
พูดที่ครึ่ง	ที่ครึ่ง	ก็ปรองดอง
ยิ่งปรองดอง	ยิ่งเห็นได้	มีหลายชุด
พวกหนึ่งเห็น	พวกหนึ่งหิว	จ่อคิวชุด
คนทรยศ	เต็มสภา	มันน่าพิศ
ปรองดอง	ปรองดอง	ปรองดอง
ก่อนปรองดอง	ต้องแตก	แยกถูก-ผิด
ถูกต้องทำ	ผิดต้องทิ้ง	ยิ่งพินิจ
อย่าปกปิด	ผิดปนถูก	ก่อนปรองดอง
การปรองดอง	ของคนถูก	กับคนถูก
ล้วนสร้างสุข	สมคูลทั่ว	ทุกถ้วนผอง
ถ้าคนผิด	กับคนผิด	มาปรองดอง
วิปริต	ผิดควรลง	สนองโจร
นักการเมือง	อย่าฟังเฟื่อง	เรื่องกำหนด
สันดานสัตว์	เดรัจฉาน	มารหัวชน
ผ่านเลือกตั้ง	ผ่านเกณฑ์	แบบช่องโจร
สักวันหนึ่ง	จะถูกโค่น	จากคนดี.

๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔

คน ๔๓ จำพวก

คนพวกนี้ อยู่ในตระกูลเดียวกัน

พวกเป็นกลาง

พวกวางตัวเหนือเหตุผล

พวกเห็นคนไม่ใช่คน

พวกสร้างอิทธิพลอำนาจ

พวกประกาศสันติอหิงสา แต่ถือศาสตราไว้ข้างหลัง

พวกปลั่งเจียบ

พวกเอาเปรียบสังคม

พวกนิยมละครน้ำเน่า

พวกทำดีเอาหน้า

พวกปากกล้าชาลิ้น

พวกปลุกปั่นยุยง

พวกหลงผิดคิดอุบาทว์

พวกอำมาตย์จัญไร

พวกไพร่สฤต

พวกลืมนุญคุณครูอาจารย์

พวกเก็บอุดมการณ์ไว้ในลิ้นชัก

พวกมักง่ายเห็นแก่ตัว

พวกคิดชั่วลุ่มปิ่นลุ่มเจ้า

พวกชอบกินข้าวปนกับขี้

พวกเห็นคนดีเป็นคนชั่ว

พวกพูดมั่วตบะบัดดัย

พวกไร้สมบัติผู้ดี

พวกจึงจกไร้สี

พวกมีจิตริษยา

พวกเห็นคนอื่นดีกว่าแล้วไม่สบายใจ

พวกชอบประชาธิปไตยนับหัว

พวกอำพรางตัวไม่ทราบฝ่าย

พวกสมองลาปัญญาควาย

พวกทำตัวสบายใส่เกียร์ว่าง

พวกวางตัวเป็น แดงโม มะเขือเทศ

พวกเพศเพี้ยนสับสน

พวกโจรในเครื่องแบบ

พวกอีแอบลี้ลาก็

พวกมีมากลากไป

พวกเอาหูไปนาเอาตาไปไร่

พวกปล่อยให้คนดีถูกค่าแล้วนิ่งเฉย

พวกละเลยนอนหลับทับสิทธิ์

พวกคิดบ่วงสวรรค์

พวกสมานฉันท์กับคนผิด

พวกคอมมิวนิสต์กลับชาติมาเกิด

พวกชูเชิกระบอบทักษิณ

พวกโกงบ้านกินเมือง

พวกฝันเฟื่องสันติภาพ.

กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

รักประเทศไทย อย่างมั่งง่าย

อะไรอะไร ก็อย่าทะเลาะกัน

โดยไม่หันดู เหตุผล

อะไรอะไร ก็อย่าแตกแยก

โดยไม่แหวก (แหกตา) ดู ผุ่ชน

อะไรอะไร ก็ให้รักกัน

โดยตั้งต้น บัณฑิต (ปอง คง)

อะไรอะไร ก็ให้มีความสามัคคี

โดยไม่ชี้ ว่าคนดี หรือ คนร้าย

อะไรอะไร ก็ปรองดอง

โดยไม่มองว่า จะปรองดองกับใคร

อะไรอะไร ก็ให้ประเทศไทย เดินไปข้างหน้า

โดยไม่ศึกษาว่า “เดินหน้า” ไปเพื่อใคร

อะไรอะไร ก็คนไทยเหมือนกัน

โดยไม่หวั่นว่า มัน **จัญไร** หรือ **จรรโลง**.

สรุป จะปรองดอง จะครองรัก จะสามัคคี

จะมีใจให้ใคร ให้ดูที่ “คน” คนนั้นให้ดีเสียก่อน

อย่าทำอะไรมั่วๆ บ้านเมืองมันจะยุ่ง.

๔ ธันวาคม ๒๕๕๔

แขก ๕ ประเภท

ในบ้านหลังหนึ่ง เป็นบ้านหลังใหญ่ มีเครื่องอำนวยความสะดวก อาหารการกิน พร้อมสรรพ มีห้องนอน ห้องน้ำ ห้องครัว ห้องพักผ่อน ห้องรับแขก ที่ถูกจัดแต่งไว้อย่างหรู เสน่ห์ของบ้านหลังนี้ก็คือ เจ้าของบ้านใจดี และมีทรัพย์สินสิ่งของมีค่า ตกแต่งประดับในห้องต่างๆ มากมาย การดูแล ปิดเปิดห้องต่างๆ เจ้าของก็ใจดี อนุญาตให้แขกที่มาพัก ช่วยกันสอดส่องดูแล ทำความสะอาด และจัดการบ้าน ให้น่าอยู่ด้วยตนเอง โดยเจ้าของบ้าน จะคอยดูอยู่ห่างๆ

ในบรรดาแขกที่มาพัก มี ๕ ประเภท คือ

ประเภทที่ ๑

พวกที่มาอาศัยอยู่แล้ว ต่างเอาใจใส่ดูแลบ้าน ให้สะอาด ปลอดภัย มีการจัดเวรยาม เมื่อเห็นขโมยเข้าบ้าน ต่างก็ช่วยกัน กวดจับขโมยนั้น ส่งให้ตำรวจ หรือ ส่งให้เจ้าของบ้านจัดการ

ประเภทที่ ๒

พวกที่มาอาศัยอยู่แล้ว เอาใจใส่ดูแลบ้าน ให้สะอาด ปลอดภัย แต่มีความขลาดกลัว เมื่อตกกลางคืนต่างก็มุดหัวนอน เมื่อเห็นขโมยเข้าบ้าน ทำได้แค่ตะโกน ให้พวกชาวบ้านคนอื่นๆ รู้ จะได้มาช่วยกันจับขโมย

ประเภทที่ ๓

พวกที่มาอาศัยอยู่แล้ว เอาแต่กิน แล้วก็นอน ไม่ทำอะไรเลย ให้เป็นประโยชน์
ปล่อยเวลาให้ผ่านไปวันวัน เมื่อเห็นขโมย เข้าบ้าน ก็เลย ทำเป็นไม่เห็น

ประเภทที่ ๔

พวกที่มาอาศัยอยู่แล้ว นอกจากเอาแต่กิน กับ นอน และไม่ทำอะไร
ให้เป็นประโยชน์ต่อเจ้าของบ้านแล้ว ยังเป็นสาย ให้โจรเข้าไปขโมยของในบ้าน

ประเภทที่ ๕

พวกที่แฝงตัวมาอาศัยอยู่ แล้วสมคบกัน ขโมยของทุกอย่างในบ้านไป

□□□□□

- (๑) ถ้าคุณจะไปเป็นแขกในบ้านหลังนี้ คุณจะเห็นแขกประเภทใด
- (๒) ถ้าคุณเป็นเจ้าของบ้าน คุณคิดว่า จะอนุญาตให้แขกประเภทใด อยู่ในบ้านต่อไป
- (๓) ถ้าคุณเป็นเจ้าของบ้าน คุณคิดว่า จะขับไล่ แขกประเภทใด ให้ออกจากบ้านไปโดยเร็ว
- (๔) ถ้าบ้านหลังนี้ คือ ประเทศไทย ใครคือเจ้าของบ้าน และ ใครคือ โจร

สื่อสารการเมืองบูรณาการ

สื่อสารการเมือง ต้องบูรณาการ

- (๑) จริยศาสตร์ (๒) ศุนทริยศาสตร์
 - (๓) รัฐศาสตร์ ให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
- เพื่อสร้างภารกิจหลัก ๓ ประการ คือ

“สื่อสารการเมือง”

“สื่อสายคล้ายทุกซ์” และ

“สื่อสุข ภู ประชาชน”

เมษายน ๒๕๕๑

ปัจจัยการขับเคลื่อนทางการเมือง (Factor of politics driving)

กิจกรรมทางการเมือง จะดำเนินต่อไปได้ จะต้องมียุทธศาสตร์ต่อไปนี้ ประกอบด้วย

- (๑) “เหตุผล กับ ความเหมาะสม” (หลักนิติศาสตร์ กับ หลักรัฐศาสตร์)

พฤติกรรมของนักการเมืองที่ถูกซ่อนเร้นไว้ จะถูกเปิดเผย โดยเหตุและผล และความสมเหตุสมผล
เพราะนักการเมือง ย่อมไม่ทิ้งร่องรอยแห่งความชั่วร้ายของตน แต่ความชั่วร้ายที่ซ่อนเร้น
จะถูกเปิดเผยจากบริบทรอบข้าง บนหลักแห่งเหตุผล ตามคติภามิตไทยว่า “สำเนียงส่อภาษา กิริยาส่อสกุล”

(๒) “สัญญาประชาคม กับ ความไว้วางใจ” ข้อตกลง หรือ คำสัญญา ที่กระทำต่อหน้าสาธารณะ ต้องได้รับความไว้วางใจ จากประชาชน และ ภาคร่วมกิจกรรม

(๓) “ความจริง กับ ความถูกต้อง” ความจริง ยั่งยืน (สัจจะ) ความเท็จ ไม่ยั่งยืน คนพูดโกหก จะทำชั่วนั้น ไม่มี

(๔) “ผลประโยชน์ กับ เกียรติยศชื่อเสียง” สิ่งที่นักการเมือง ต้องการ คือ ผลประโยชน์ กับ ชื่อเสียง ถ้าแสดงผลประโยชน์ เพื่อตนและพวกพ้อง มากกว่า เพื่อส่วนรวม ก็จะทำให้ชื่อเสียงไม่ดี

(๕) “บันไดขึ้น กับ บันไดลง” หมายถึง จุดเริ่มต้น กับ จุดสิ้นสุด ของการดำรงตำแหน่ง หรือ กิจกรรม โครงการ การเปิดตัวของนักการเมือง หรือ กิจกรรมทางการเมือง หรือ โครงการทางการเมือง จะต้องเป็นข่าว และ เมื่อจะปิดตัวกิจกรรม โครงการ หรือ ลงจากตำแหน่ง จะต้องไม่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติ หรือ อาจถือว่าเป็นมารยาท ที่จะต้องหาบันไดลงให้ได้ การยุติการชุมนุม หากไม่มีบันไดลง ก็จะยุติได้ยาก

(๖) “สื่อ กับ มวลชน” นักการเมืองที่ใช้ สื่อ กับ สื่อสารมวลชน เป็น จะทำให้มวลชน เชื่อฟัง แต่จะเชื่อถือ เชื่อมั่น หรือไม่ ขึ้นอยู่กับ ความจริง ตามที่สื่อออกไป ภาพที่สร้าง ถ้าไม่จริง ภาพนั้น ก็จะกลับไปทำร้าย ผู้สร้าง

(๗) “การใช้เงิน กับ การตรวจสอบ” เงินสนับสนุน เงินรายได้ เงินจ่ายในแผนงบประมาณ จะต้องได้รับการตรวจสอบ ให้เกิดความชัดเจน โปร่งใส เพราะ เงิน มีอำนาจ ทำให้นักการเมือง กระทำในสิ่งที่ซ่อนเร้นได้ง่าย เพราะมีอำนาจและช่องทาง ในการซ่อนเร้น ได้ง่ายกว่าประชาชนทั่วไป

(๘) “อำนาจตุลาการ กับ อำนาจสนับสนุนจากพลังประชาชน” (พลังเงียบ) นักการเมือง จะต้องเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม และยอมรับคำตัดสินของศาล โดยไม่อ้างเสียงหรือพลังสนับสนุนจากประชาชนเพียงอย่างเดียว มาเป็นข้ออ้าง เพื่อปิดบังซ่อนเร้น สิ่งที่ไม่ดีของตนเอง

การนำนักการเมืองชั่ว มาลงโทษ ถ้าใช้ “มาตรฐานเดียว” ไม่สามารถทำได้ ก็ควรใช้มาตรฐานที่ ๒ มาตรฐานที่ ๓ หรือ มาตรฐาน ที่ ๓ ทั้งนี้ เพื่อให้คุณภาพ ระหว่าง อำนาจ กับ จริยธรรม เป็นจริง

๖ เมษายน ๒๕๕๓

ความเป็นกลาง คืออะไร

ความเป็นกลาง คือ ความสมดุล ของ

วัตถุ และ นาม

กาย กับ จิต

เปลือก กับ แก่น

ปริมาณ กับ คุณภาพ

สัจจะ กับ สมมุติ

ความเป็นกลาง คือ ความชัดเจน โปร่งใส ชุ่

หยาบ ของที่คว่า

ทำที่มีด ให้สว่า

ชักของถัก ให้ขึ้น

ตื่นจากความหลับ

ความเป็นกลาง คือ การมีสุขภาวะที่สมดุล ของ

ร่างกาย จิตใจ อารมณ์

และ สังคม สิ่งแวดล้อม

ความเป็นกลาง คือ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

จาก เลว ไปสู่ ดี

จาก การเอาเปรียบ ไปสู่ การเสียสละ

จาก ไร้สาระ ไปสู่ สาระ

* สิ่ง ที่ หมด – เหลือ คือ กิเลส อึดตา

ความเป็นกลาง คือ การลดความรุนแรง

(violence)

ไปสู่ อหิงสา (nonviolence)

จนเกิด อโหสิ (peace)

ความเป็นกลาง คือ การให้โอกาส คนดี มีอำนาจ

เพราะ “คนดี” ย่อมสร้าง “ระบบดี”

ระบบดี จะส่งเสริมให้คนดี ให้ทำดีมากขึ้น

ในขณะเดียวกัน ก็ป้องปราม คนเลว

ให้ทำเลว ยากขึ้น หรือ

ไม่มีโอกาสทำเลวเลย

ความเป็นกลาง คือ การเลือกข้าง เลือกฝ่าย

เลือก จริง

ปฏิเสธ เท็จ

เลือก ดี

ปฏิเสธ ชั่ว

เลือก ถูก

ปฏิเสธ ผิด

เลือก ประโยชน์สุข

ปฏิเสธ โทษทุกข์

เลือก คิลปะ

ปฏิเสธ อนาจาร

เลือก สาระ

ปฏิเสธ ไร้สาระ

เลือก เทียบธรรม

ปฏิเสธ จำเอียง

เลือก เหมาะควร

ปฏิเสธ ไม่เหมาะสม

เลือก หมด

ปฏิเสธ เหลือ.*

มิถุนายน ๒๕๕๒

สื่อเพลง สื่อสาระชีวิต

เพลง ในเล่ม:

- (๑) พ่อหลวงไทย
- (๒) พลังพุทธปรัชญา
- (๓) ชีวิตใหม่ ไร้สารพิษ
- (๔) ข้าวนาบุญ
- (๕) เพลงประจำหลักสูตร เรียนรู้ทางไกล
วิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง
- (๖) นิยามคนจน
- (๗) รวงสืบท่อง
- (๘) บทเรียนคนหลง
- (๙) มนต์รักประชาธิปไตย
- (๑๐) ฝ่าอุปสรรค ตามหารักนิรันดร์
- (๑๑) วีรชนชายแดน
- (๑๒) สัญญารัก วันวาเลนไทน์
- (๑๓) ผังฝันเพื่อฟ้าดิน: คู่ดิน ชาวหินฟ้า

พ่อหลวงไทย

หัวใจของ เศรษฐกิจพอเพียง:

“ลดความต้องการส่วนเกิน” (ความต้องการที่มาจาก
กิเลส ตัณหา อุปาทาน ทุกระดับ) ในขณะเดียวกันก็
“สนองตอบความต้องการพื้นฐาน (ปัจจัยสี่ และ
สวัสดิภาพของชีวิต)”

เศรษฐกิจพอเพียง อยู่ ชุมชน:

เศรษฐกิจ พึ่งตน
ชุมชน เข้มแข็ง
ประชา มีธรรม
ประเทศ มีไท

เป้าหมาย คือ การเข้าวัด และถวายเป็นพุทธบูชา การพัฒนา:

“เข้าใจ-เข้าถึง-พัฒนา”

เศรษฐกิจพอเพียง ๔ ระดับ:

ระดับที่ ๑ “รู้พอ”
ระดับที่ ๒ “พอเพียง”
ระดับที่ ๓ “พึ่งพา”
ระดับที่ ๔ “พึ่งตน”

พระภูมิพล ล้นเกล้าของชนชาวไทย
นำพาชีวิตเราให้ พ้นภัย ที่ไม่ต้องเสี่ยง
เศรษฐกิจวันนี้ มุ่งสู่วิถีพอเพียง
แบ่งปันน้ำใจหล่อเลี้ยง ชุมชนของคนศรัทธา

กราบบาทพ่อหลวง แลบรวง ซาบซึ้งตรึงใจ
ลำนึกในน้ำพระทัย พระคุณเปี่ยมล้นพรรณนา
ทรงวางแนวคิด ให้มีชีวิตพึ่งพา
สร้างสุขภาวะนานา อุดมสมบูรณ์ทั่วกัน

กินอยู่ รู้พอ สืบต่อเจตนา
เลี้ยงชีวิตมีคุณค่า ศรัทธา ปัญญา สร้างสรรค์
รู้ซึ่งเหตุผล เป็นคน พากเพียร เรียนอ่าน
ซื่อสัตย์ ชยัน ยินยอม กล่าวหาญ จริงใจ

(ร้องซ้ำ *)

ข้าขอเทิดทูน ตอบแทนบุญคุณพ่อหลวง
เลิกละ ลคร้าย ทั้งปวง รักษาศีลเป็นธงชัย
พัฒนาชีวิต ไร้พิษสร้างภูมิคุ้มกัน
พึ่งตนเป็นคนรุ่นใหม่ มุ่งสร้างทุนทางสังคม.

คำร้อง-ทำนอง: สุคัน ฆาณินท์

๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๓

พลังพุทธปฐพี

พญาแครง แห่งปี ๒๕๔๗

(บทสวดดี พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ พระอาริยะที่โลกกลม)

ไอ้ไอ้	อนิจจา	พญาแครง
ถูกกลืนแก้ง	ให้คนกลัว	ว่าชั่วหนัก
เพียงกลืนกาย	เนาเหม็น	ไม่น่ารัก
เหมือนจมน้ำลึก	มักชั่ว	มัวสันดาน
คนไม่รู้	ก็ก่อ	ร้องว่าแครง
ชอบทิ้งแพง	ฉีกกระชาก	เตร็จจาน
เสฟของต่ำ	ตำรอก	ชอบบรรณ
เปรียบประจาน	ชั่วกว่า	สัตว์ใดใด
เกิดเป็นแครง	ไม่เคยแก้ง	การทำดี
ไม่เคยเบียด-	เบียนชีวิต	ให้เสียหาย
ต่ออายุ	ของตน	ด้วยสัตว์ตาย
ไม่ดูตาย	ล้างป่าช้า	ดูจนหน้าตี
เหม็นแต่กาย	แต่ใจกล้า	กว่าบางคน
ในกมล	กล้าขจัด	สิ่งไม่ดี
รักษาศีล	ชื่อสัตย์	ดูชาติพลี
ทำความดี	อย่างแครง	แก้งไม่เป็น
ไม่สะสม	ไม่กักตุน	ให้ยุ่งยาก
ไม่มกมาก	แต่รักหมู่	อย่างที่เห็น
รู้ตัวดี	ว่าอึ้ง	ที่ตนเป็น
ไม่ซ่อนเร้น	น้อมรับ	ด้วยจริงใจ
สร้างมรดกหมู่	ชาวแครง	จากแข่งทอง
รักพวกพ้อง	พึ่งตน	พันสงสัย
ไม่คิดรอ	ไม่เคยหวัง	แต่ตั้งใจ
ทำในสิ่ง	ที่โลกทิ้ง	ไม่น่าพา.

โลกร้อน โลกแล้ง ฤทธิ์แรงเงินตรา
 ผู้คนหลงอวิชชา ไขว่คว้า แข่งแย่งแข่งขัน
 ให้หูละครรวย สดสวย สดโง่งตึงตัน
 เป็นโลกแห่งความเพ้อฝัน นับวันยิ่งเมามันหนัก
 เสพสุขหลงสุข เป็นคุก ชังคน
 มัวเมาไม่รู้เหตุผล พาชีวิตจมปลัก
 แหว่เสียงเรียก ของพ่อท่านโพธิรักษ์
 “ชีวิตนี้ช่างน้อยนัก พ่อขอสักชาติคนดี”

สร้างศิลป์ให้เด่น	เป็นงาน เชี่ยวชาญวิชา
สังคมจะได้พึ่งพา	ลดการเข่นฆ่าราวี
มาร่วมสร้างแดน	คือแคว้นพุทธปฐพี
พระโพธิสัตว์ท่านชี้	บูชาสารีริกธาตุ

(ร้องซ้ำ*)
 แม้เหนื่อยแสนหนัก รู้พักรู้เพียร
 วิชาที่ต้องร่ำเรียน พากเพียรและต้องยืนหยัด
 เหนือโลกโลกีย์ ตามวิถีของปราชญ์
 คือชีวิตคน ของชาติชาวนุญนิยม.

คำร้อง-ทำนอง: สุติน ชาวหินฟ้า

กันยายน ๒๕๔๖

ชีวิตใหม่ ไร้สารพิษ

“เศรษฐกิจพอเพียง เป็นเสมือนรากฐานของชีวิต รากฐานของความมั่นคงของแผ่นดิน เปรียบเหมือน เสาเข็ม ที่ถูกตอกรอรับบ้านเรือน ตัวอาคารไว้ นั่นเอง สิ่งก่อสร้างจะมั่นคงได้ ก็อยู่ที่เสาเข็ม แต่คนส่วนมาก มองไม่เห็นเสาเข็ม และ ลืมเสาเข็มเสียด้วยซ้ำไป”

พระราชดำรัส พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

เป็นเพลงประกอบ บทภาพยนตร์ เรื่อง ฟ้าใหม่ หัวใจพอเพียง (new life no hell) บันทึกเรื่องราว เสาถึงวิถีชีวิต ของคน 3 ครอบครัว ที่มีความคิด ความเชื่อ แตกต่างกัน สุดท้ายของชีวิต ก็ได้รับผลกระทบ ตามวิถีทางที่ตนเลือก

จากชีวิตเกษตรกรไทยผู้ล้มเหลว นาถล่ม หนี้สินล้นพ้นตัว จึงมุ่งสู่เมืองหลวง ผากชีวิตไว้กับงานก่อสร้าง เหมือนคอกย่ำความผิดพลาด ชีวิตกลับถอยจม ไปกับอบายมุข และ สิ่งมอมเมา ไม่เหลือความหวังใดไว้ให้กับลูกเมีย ตามที่ได้สัญญากันไปไว้ แต่โชคยังเข้าข้าง มีโอกาสได้เข้าฝึกอบรม สัจธรรมชีวิต ปลุกจิตสำนึกที่ดีของเขาขึ้นมาอีกครั้ง

“ทุกคนก็เป็นมนุษย์ มีกิเลส ที่อยากได้ อยากมี อยากเป็น แต่ถ้ารู้จักพอ รู้จักฟังตนเอง ฟังพาคบรอบข้าง ในบางเรื่อง รู้จักประมาณตัวเอง ในบางครั้ง รู้จักปฏิเสธบ้าง ในบางคราว ไม่สร้างความสะดวกให้กับคนรอบข้าง แล้วเราจะฝันเห็นสังคมที่ดีกว่านี้ ไม่ได้หรือ”

มองออกไป ท่ามกลาง สายฝนโปรยปราย
ไปให้ไกล ให้ลืมถิ่นที่อาทร
ดูข้าวในนา แล้วเอนกายหนุนตักนอน
เสียงเรอราพัน เสียงคำอ้อนวอน ไม่จางหาย

เอาแรงแลกเงิน เป็นหนทางเดินชีวา
ลืมท้องทุ่งนา มุ่งสู่ เมืองศรีวิไล
เมื่อมีเงินตรา เสพหาความสุขรำไป
เส้นทางทุกข์แสนยาวไกล
อบายมุข ทุกซ์พา หลงทาง

(ร้องซ้ำ *)

อยากเอ่ยวาจา พ่อขอ โทษ
เมียรัก อย่าโกรธ ที่คิดนอกใจ
ขอสัญญา ขออภัย
ขอเป็นคนใหม่ จนชั่วชี วิ

บุญยังมี ชี้นทางเดิน ถูกตรง
อย่างมั่นคง จนพ้นม่านหมอกโลกีย์
มุ่งสู่เส้นทาง อยู่อย่างพอดี
เพิ่มลีลันต์ชีวิ สุวีถีบุญนิยม

คำร้อง-ทำนอง: สุติน ชาวหินฟ้า
ดนตรี: รัตนกวินทร์ ปันธาคากุล

๓๐ กันยายน ๒๕๕๒

ข้าวบุญ

(สร้อย)

ขอบคุณ ๆ ๆ ได้กินข้าวบุญ มาจากบุญ ที่ใส่บุญ
กลีกรเป็นผู้มีคุณ ผลบุญนั้นก็มีค่า กลีกรมมีผลเจริญ

บุญ คือ ความอิ่มเต็มในใจ อิ่มสุข
จากการให้ บุญ
เป็นบ่อเกิดแห่งวัฒนธรรมของการให้
การเอื้ออาทร ความรัก ความรักดี
ความสามัคคี ของคนในชุมชน
ก่อเกิดผลดีผล ที่เป็ต้นทุนของสังคม
ชุมชน สิ่งแวดล้อม

บุญ บุญ นานบุญ และ ข้าวบุญ

ล้วนเป็นผลดีกรรมของความมีน้ำใจ

ของคนชาวบุญนิยมทั้งสิ้น

เป็นเพลงประกอบ บทภาพยนตร์
เรื่อง ไฟไหม้ หัวใจพอเพียง
(new life no hell)

พวกเราแม่กลดละ เป็นคนใจพระกล้าหาญอดทน
เหล่านุหรีพาให้เสียคน (ข้า) ศักดิ์ศรีขี้ป่น ทุรนทุราย
อยากกรวย ก็ไปซื้อหอยเบือร์ หลงละเมอ หวังลาภก้อนใหญ่
สองมือ ขยันทำไป (ข้า) ทำได้เท่าไร จ่ายให้นายทุน

(สร้อย)

พึ่งตนให้ได้พอดี เกษตรอินทรีย์ ปลดหนี้ให้เป็นไท

สารเคมี ก็ไม่ต้องใช้ (ข้า) ให้อันตราย ต่อชีวิตดี ๆ

สุขภาพเราก็แข็งแรง มาช่วยฮอมแฮง คลุกปุ๋ยอินทรีย์
ทำได้เท่าไร แจกจ่ายกันไปซี (ข้า) ได้ใช้ปุ๋ยฟรี ปุ๋ยดี ปุ๋ยบุญ

(สร้อย)

อยากจน แต่ไม่ยากจน นี่คือนคนจนผู้ยิ่งใหญ่

เป็นคนจน แต่รวยน้ำใจ (ข้า) ทำกินพอใช้ แจกจ่ายเจือจาน

ชุมชนเราก็เข้มแข็ง มาร่วมลงแรง สร้างสมอุดมการ

อบรมกสิกรรมไร้สาร (ข้า) ให้ยั่งยืนนาน สถาบันบุญนิยม

(สร้อย)

คำร้อง-ทำนอง: สุทิน ชาวหินฟ้า

สิงหาคม ๒๕๔๗

เรียนรู้ทางไกล วิธีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

ทุกคำในคำร้อง

ต้องการสื่อความหมายที่แฝงในคำต่างๆ เหล่านั้น
ให้มองเห็น "ปรัชญาสาระ" (เศรษฐกิจพอเพียง) และ
"ปรัชญาวิถี" (ยุทธศาสตร์ การแก้ปัญหา
โดยมุ่งเน้นปัญญา)

กลไกราคา ขึ้นอยู่กับ พลังการรวมกลุ่มของชาวชุมชน
ผ่านระบบสหกรณ์ หรือ วิสาหกิจชุมชน
มิใช่กลไกราคา ในธุรกิจทั่วไป ซึ่งอย่างไรเสีย
ชาวเกษตรกร มักเป็นผู้ถูกเอาเปรียบเสมอ

"กองทุน" หมายถึง การสะสมทุนของกลุ่ม
ในรูปแบบต่างๆ เช่น ออมทรัพย์สหกรณ์
กองทุนฌาปนกิจ ฝัจะออมทรัพย์ ธนาคารชาวบ้าน
 ฯลฯ ทุนที่สะสมขึ้น อาจให้บริการสวัสดิการต่างๆ
กู้ยืม (ดอกเบี้ยต่ำ หรือ ไม่มีดอกเบี้ย) แก่สมาชิก
(ให้สมาชิกนำไปเป็นทุนต่อยอดวิชาชีพ)

การจัดทำ บัญชีครัวเรือน เป็นยุทธวิธีอย่างหนึ่ง
ให้สมาชิกได้ค้นพบ เหตุแห่งทุกข์ (ทุกข์-สมุทัย)
หรือเหตุแห่งปัญหา ซึ่งจะทำให้สมาชิก คิดต่อยอดไปสู่
การสร้างแผนชีวิต แผนชุมชนต่อไป (นิโรธ-มรรค)
เป็นกลยุทธ์ ในการแก้ปัญหา ตามหลักอริยสัจสี่

คำร้อง-ทำนอง: สุนัน ชาวหินฟ้า

๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔

บ้านเรา ถึงคราววิกฤต

สังคมวิปริต มีปัญหา มากมาย

อาหาร อากาศ ที่ไม่ปลอดภัย

ธรรมชาติ ก็ถูกทำลาย (ร้องหมู่)

ต้องเร่งแก้ไข ให้คนไทย มุ่งพัฒนา

มุ่งมั่น เรียนรู้ ทางไกล

กับ มสธ. ให้เป็นคนก้าวหน้า

เลิกแนวเก่า เอาแนวใหม่เข้ามา

อาชีพใหม่ ได้ผลผลิตมีราคา* (ร้องหมู่)

รู้ซึ่งพึ่งพา พัฒนาของดีกลับคืน

เศรษฐกิจพอเพียง หล่อเลี้ยงชุมชน

แก้ปัญหายากจน ทุกคนมีสุขที่ยั่งยืน

เกษตรอินทรีย์ พาชีวิตทุกข์แก้กลับคืน

เกษตรอินทรีย์ ชูชีวิตให้ดินกลับคืน (ร้องหมู่)

ช่วยกันรื้อฟื้น ผืนดินผืนป่า ให้สมบูรณ์

เรียนรู้ หลักสูตร พอเพียง

ต้องหลักเลียง อบรมมุข ที่พออกพูน

บัญชีครัวเรือน ช่วยเตือนหนทางสร้างทุน

บัญชีครัวเรือน ย้ำเตือนเหมือนการเพิ่มทุน (ร้องหมู่)

ช่วยเหลือเกื้อกูล ให้เป็นบุญของชาวชุมชน

เรียนรู้ หลักสูตร พอเพียง

ต้องหลักเลียง อบรมมุข ที่พออกพูน

ครูปราชญ์คนดี คอยชี้วิธีสร้างทุน

ครูปราชญ์ชุมชน ช่วยคั่นหนทางเพิ่มทุน (ร้องหมู่)

ช่วยเกื้อกองบุญ ต่อเป็นทุนของชาวชุมชน (ซ้ำ ๓ ครั้ง)

นิยามคนจน

เสียงไก่ขันปลุก รีบลุกออกไปล้างหน้า
รอรับแก้วตา ออกไปไรร่วมกัน
ผิวไปเก็บผัก เมื่อยรักตักข้าวใส่จาน
น้ำพริกถ้วยเก่ายังหวาน สุขสำราญประสาคนจน

เสียงรถตุ๊กตุ๊ก รีบลุกออกไปรับจ้าง
พร้อมกับนวนาง หาเงินบนท้องถนน
รถมันก็เก่า คนเช่ามันก็คนจน
ชีวิตต้องยอมจำนน อยู่ในวังวนเมืองกรุง

นิยามคนจน: จนอะไร รวยอะไร

การบริโภค ๓ แบบ พาคนจน-รวย

การบริโภค “แบบสวาปาม”

(mass consumption) ก่อให้เกิด ภาวะ

“รวยกระจุก จนกระจาย”

การบริโภค “แบบพอประมาณ”

(fairly consumption) ก่อให้เกิด สมการ

“กำไร=ขาดทุน ขาดทุน=กำไร”

การบริโภค “แบบพึงพา”

(inhibition consumption ก่อให้เกิด

มูลค่า “ประโยชน์สูง ประหยัดสุด”

(ร้องซ้ำ *)

อยู่บ้านนา เขาว่าบ้านป่าเมืองเถื่อน

จึงทอดทิ้งเรือน ทิ้งเพื่อน ทิ้งนาบ้าลุง

บ้านไม่มีอยู่ ก็หาสิ่งของมาลุง

ให้เป็นสวรรค์เมืองกรุง ของคนที่ล้มสลาย

เสียงเป่านกหวีด กรีดท้องแข่งเสียงรถยนต์

หยุดยั้งผู้คน ที่เดินสับสนวุ่นวาย

เห็นซากรถบุบ ยุบย่นปนเลือดคนตาย

จบชีวิตสองตายาย นี่คือ นิยามคนจน.

คำร้อง-ทำนอง: สุติน ชาวหินฟ้า

สิงหาคม ๒๕๕๒

รวงลืมหุ่น

แสงทองอำไพ ทาบทิวไผ่ ที่ปลายทุ่งนา
รวงเอ๋ยมีเชิงกะชา ช่วยทำนาได้ข้าวเต็มยุ้ง
ไม่ลืมหอยไถ รอยเท้า รอยยิ้มบ้าสูง
สองเราช่วยกันพยุ้ง พลั้งรักไม่ผันแปร

รวงเอ๋ยรวง ข้ามาทวงสัญญา
ไหนเอ็งบอกว่าปีหน้า จะกลับมหาชาดวงแด
เอ็งรู้บ้างไหม ท้องทุ่งไร้คนดูแล
มีคนมาซื้อแล้วแปร โรงนาให้เป็นโรงงาน

ถนนสายใหม่ พาคนเข้าไปในกรุง
ละทิ้งท้องทุ่ง อยู่กรุงรุ่งเรืองอสังการณ
คอกบุญไม่มี มีแต่คอกเหยียบเบ้งบาน
ชีวิตเป็นทาสยาวนาน ผู้คนไร้ทางกอบกู้

(ร้องซ้ำ*)

จดหมายลายเซ็น นี่เป็นฉบับสุดท้าย
ส่งมาด้วยดวงใจ ข้าวไร่ที่รวงต้องรู้
ตัวข้าถูกขาย ให้โรงงานใหญ่ไร้ทางต่อสู้
ก่อนตายให้รวงรับรู้ รักจริงจากใจอ้ายทวย.

บทเรียนคนหลง

ได้แสงนีออน เข้านอน เมื่อตอนใกล้รุ่ง
ไม่มีคนคอยพยุ้ง รู้ตัวเมื่อตอนรุ่งโรย
ไม่ลืมหอยไถ ผิดพลั้งตั้งถูกแซ่บ
ดวงจิตอ่อนระโหย อยู่ไปด้วยแรงศรัทธา

ทวยของข้า สัญญายังตราติดตรึง
หวังไว้สักวันได้พึ่ง แรงทวยกับไถคู่หนา
เพราะเชื่อคำบอก ถูกหลอกหลงโลกมายา
ความสาวไม่เหลือคุณค่า กลายเป็นสินค้ากลางเมือง

หัวใจยังแกร่ง แข็งแรงเมื่อตอนยังสาว
ตั้งใจจะเป็นดาว คราวนี้หวังเงินก้อนเชื่อง
หนังสืออ่านออก บรรยายบอกออกรุ่งเรือง
แท้จริงมีจรรยาเต็มเมือง เหมือนมีชีวิตติดกรง

(ร้องซ้ำ*)

ได้อ่านจดหมาย ซึ่งใจทวยก็ครานี้
แต่สายใยชีวิต ของรวงมีคมปิดลง
โรคร้ายรุมโทรม เหลือเพียงร่างให้คนปลง
นี่เป็นบทเรียนคนหลง คนที่ซื้อรวงลืมหุ่น

เพลงคู่ ชาย-หญิง คำร้อง-ทำนอง: สุทิน ชาวหินฟ้า

กรกฎาคม ๒๕๔๗

มนตร์รักประชาธิปไตย

หัวใจของประชาธิปไตย ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขสำคัญ ๒ ประการ คือ (๑) คนทำงานการเมือง ต้องมีอิสระเสรีภาพ ไม่เป็นทาสกิเลส อัดดา (๒) คนทำงานการเมือง ต้องทำเพื่อมวลประชาชน (สมณะโพธิรักษ์, ๒๘ กันยายน ๒๕๕๑ ที่ สันติอโศก)

ผู้ที่ทำงานการเมือง จะต้องรู้และเข้าใจ สิ่งต่อไปนี้
“บริบท” ความจริง ความถูกต้อง ความงาม
“บริการ” อาสาทำงานเพื่อประชาชน โดยไม่หวังผลตอบแทน
“บริหาร” ความต้องการพื้นฐาน และ ความสุข ให้แก่สังคม

อาหาร จานหนึ่ง มีมุมมองหลายมุม จาก คน
หลายความคิด คุณ มองอาหารจานนี้ อย่างไร ?
นักผลิต (พ่อครัว): ทำตามสั่ง
นักบริโภค: เห็นแล้ว “เลือก” ได้
นักประชาสัมพันธ์: เห็นเป็นอะไร? สี รูปทรง รสชาติ
นักโฆษณา: เห็นเป็นอะไร? หอม สวย นุ่ม อร่อย ไพเราะ
นักการตลาด: เห็นแล้ว “อยาก” กิน
นักขาย: เห็นราคา มูลค่า ที่สามารถ แลกกับความอยาก
นักธุรกิจ ลงทุน: เห็น ปริมาณอาหารในจาน จำนวนจาน
ที่สามารถ ทำให้มัน “มี” แล้ว “ขายได้” ในเวลาที่กำหนด
และเกิด มูลค่า ทดแทนขึ้นมาใหม่ (กำไร)
นักการเมือง: มองอาหารจานนี้ อย่างไร ?

ชวนกันไป ชวนกันไปเลือกตั้ง
เลือกคนที่ดี เข้าไปนั่งเป็นตัวแทน
ชาวบ้านอย่างเรา ยิ่งจนชั้นแค่น (ร้องหมู่ ซ้ำ)
แต่ว่าผู้แทน ยิ่งรวยเงินตรา
คู่นี้ดี คู่นี้ดีกว่าก่อนเลือก
ผู้แทนเปลือกเปลือก มืออยู่เต็มสภา
ความหล่อความรวย ช่วยกันโฆษณา (ร้องหมู่ ซ้ำ)
ให้คนเชื่อว่า สมราคาผู้นำ

(ร้องซ้ำ *)
โลกาถึงคราววินาศ การเมืองชั่วฉลาดโค่นทิ้งคุณธรรม
คนดีต้องกล้าขึ้นนำ ต้องกล้าตอกย้ำ เป็นตัวอย่างที่ดี
การเมืองต้องเสียสละ ยืนยงสัจจะ กล้าทำงานฟรี
ซื่อสัตย์จริงใจพาที กินอยู่พอดี ไม่เป็นหนี้สังคม
ถึงคราวต้องยุบการเมือง คนตำหาเรื่อง ยอมเป็น
อริแรงแถมม ขอประกาศ การเมืองบุญนิยม (ซ้ำ)
สิ่งที่ดีต้องชม สิ่งชั่วร้ายพ่ายไป ไป ไป ไป ไป ไป
ตัดสินใจ ตัดสินใจให้แน่
ผู้แทนที่แท้ มีคุณสมบัติอย่างไร
ไม่ต้องหาเสียง ให้สูญเงินเปล่าตาย (ร้องหมู่ ซ้ำ)
เลือกเขาเข้าไป ประเทศไทย ชโย
เลือกเขาเข้าไป ประเทศไทยชโย ชโย ชโย ชโย ชโย

คำร้อง-ทำนอง: สุทิน ชาวหินฟ้า

กันยายน ๒๕๕๗

ผ่าอุปสรรค ตามหารักนิรันดร์

(เพลงประกอบบทภาพยนตร์)

ภาพยนตร์ชีวิตผจญภัย (ไตรภาค) ต่อสู้กับอุปสรรค ภูติ
ปีศาจ สัตว์ร้าย ภัยธรรมชาติ ความโหดร้ายของมนุษย์
และการเมือง อาศัยเค้าโครงเรื่อง และตัวละครในวัยเด็ก
จนถึงวัยผู้ใหญ่ จากวรรณคดีไทยหลายเรื่อง

เมื่อชีวิตยังอยู่ หัวใจยังไม่สิ้นหวัง
แรงปรารถนายังคงเต็มเปี่ยม หัวใจน้อยๆ
ของพวกเขา ที่มีหัวใจอันเดียวกัน
พร้อมที่จะฟันฝ่าอุปสรรค แม้จะยากหนักหนาสักเพียงไร
ก็ไม่ทำให้ พวกเขาท้อถอย ที่จะร่วมกันตามหารัก
รักที่บริสุทธิ์จาก “แม่” ผู้ซึ่งรอพวกเขาอยู่

ตัวละครหลักๆ ที่มี สังข์ทอง (จาก สังข์ทอง) เอื้อย
(จาก ปลาบู่ทอง) โสนน้อย (จาก โสนน้อยเรือนงาม)
สินสมุทร กับ สุดสาคร (จาก พระอภัยมณี) พลายแก้ว
(จาก ขุนช้าง ขุนแผน) ราชนิพนธ์รัตน์ (จาก สังข์ทอง)
และ รจนารินิ (จาก สังข์ทอง) ผจญภัยในป่าหิมพานต์
กับดักเวลา (black hole) ค้นพบปริศนาฟ้าแลบ ฟาร์วอง
ช่วยเหลือ หนุมาน (จาก รามเกียรติ์) ให้ได้ตรีศูรย์
คืนจากฝูงลิง ผจญเมืองมนุษย์กินคน ผีเสื้อสมุทร
ยานล่องหน แสงเลเซอร์ การเรียนรู้ชีวิตในป่า
ช่วงวัยเด็ก

สู่การสู้รบอุปสรรคความขัดแย้ง และการยืนหยัดอุดมการณ์
กับชีวิตในเมืองหลวง ในช่วงวัยผู้ใหญ่

ผ่าอุปสรรค ตามหารักนิรันดร์
ฝ่าไฟฝัน ขอให้เป็นจริง
ความรัก ความกตัญญู เหนือกว่าทุกสิ่ง
แนบอ้อมแม่อิง อุ้ม ไอ่ รัก

ฝ่าอันตราย สิ่งเลวร้ายนานา
สู้อาส่า แม้อยากยิ่งนัก
ความโหดร้าย วิชายา อ่อนล้าเหนื่อยหนัก
ต้องกล้าหาญหัก อุปสรรค สู้ทน

(ร้องซ้ำ beat เร็ว ต่อสู้ ขวัญ พลังใจ)
ภูติป่า อสูรร้าย เหตุการณ์ท้าทายให้สู้
ต้องยืนหยัดอยู่ กอบกู้ หมู่ประชาชน
เพื่อแม่ เพื่อรัก เพื่อความภาคภูมิใจ ต้องทน
ข้าขอผจญ มารร้าย พ่ายแพ้ไป

ผ่าอุปสรรค ตามหารักนิรันดร์
คืนฝันวันหวัง ยังอยู่ในใจ
ความรัก ความหวัง คือพลังยิ่งใหญ่
ไฉ่แม่จ๋า แม่อยู่ไหน ลูกเหนื่อยเหลือเกิน.

คำร้อง-ทำนอง: สุทิน ขาวหินฟ้า

๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

วีรชนชายแดน

ชีวิตของทหาร ยศสิบโท ที่ต้องลาจากครอบครัว
ไปรบที่ชายแดนภาคใต้ หวังว่า เมื่อสิ้นภาระกิจ
จะได้กลับไปพบภรรยาสุดที่รัก

แต่สงครามบานปลาย และ ไม่เลิกรา
ระหว่างรอสลับเปลี่ยนภาระกิจ กับกลุ่มทหารอีกรุ่น
ที่จะส่งมา เขาถูกกลบฝัง พร้อมกับเพื่อน
ในขณะลาดตระเวน

ท่ามกลางห้วงคำนึง และความหวังเต็มหัวใจ
ที่จะได้พบกับภรรยา ซึ่งมารอรับกลับจากชายแดน
โชคดี ที่ไม่ตายในที่รบ

เขาถูกส่งไปยังห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาลที่ใกล้ที่สุด
แต่เขาโชคร้าย ต้องมาตาย ภายใต้ข้อหมกตของคนรัก.

เขาโชคดี หรือโชคร้ายกันแน่ คนไทยรู้ลึกอย่างไร
กับการตายจากไปของวีรชนผู้นี้.

คำร้อง-ทำนอง: สุทิน ชาวหินฟ้า

ขับร้อง: อ็อค โอภาส ทศพร

รับฟังได้ที่

www.youtube.com/watch?v=wvi6e8ct5lg

เขียนคำบรรยาย จากใจสอได้ไ้หมดอน

ฝากลาด้วยใจอาวร ขอพรให้วัพระแนบทรง

ทั้งรักและหวัง ทั้งยังรักดีเป็นห่วง

จากใจมิใช่คำลวง จากดวงฤดีหมายปอง

เปิดจอรอใจ ยิ้มละมัยส่งให้ตาหวาน

รอรับแมสเสสสงคราญ เปิดอ่านพร้อมภาพส่งมา

ประทับรอยยิ้ม สองแก้มอ้มแซมใบหน้า

โบกมือกลับจากกานดา กลับมารับใช้ชาติไทย

(ร้องซ้ำ *)

พี่ต้องมารบ ตั้งใจสยบศัตรู

ทั้งทั้งที่รู้ ศัตรูอยู่นอกไม่ไกล

ชุกซ่อนความโกรธ เกลียดกันเอาไว้ในใจ

คนดีกลับเป็นคนร้าย ทำลายคนไทยให้ร้าวราน

จากลาชายแดน คิดถึงแฟน ฟ้าเป็นพยาน

เลี้ยงปิ่นขึ้นดั่งสะพาน ไม่นานเห็นเลือดโทรมกาย

เจ็บปวดก่อนล่า ก่อนสิ้นชีวาหลับไป

ชาติหน้ารอพบดวงใจ ชาตินี้มอบให้มวลชน

๒๙ มีนาคม ๒๕๕๐

สัญญารัก วันวาเลนไทน์

วันเดือนเปลี่ยนไป พี่ชายเฝ้ารอวันนี้
อดีตนานนับแรมปี รอวันที่มีความหมาย
ส่งสัญญาณ เป็นสัญญา ออกจากหัวใจ
เปิดเผยความจริงข้างใน แลให้เห็นเป็นรายวัน

เขียนคำว่ารัก สลักลงท้ายลายเส้นดั่ง
ลิขิตเรียงร้อยให้เป็น ข้อความส่งให้จอมขวัญ
ฝากส่งไป วันวาเลนไทน์ พร้อมถ้อยคำหวาน
ตอกย้ำ ให้รักยืนนาน ไม่ปันรักจากหัวใจ

หากไม่มี วันที่สืบลีลุมภา
ฝากบอกกานดา จงรักมันไม่เสื่อมคลาย
จวบจนโลกนี้สิ้นดับดับไป ความรักคงมั่นในใจ
สัญญากันไว้ รักชั่วนิรันดร์

นี่สิรักแท้ แท้จริงยิ่งใหญ่กว่าฟ้า
ประคองความรักเสนาหา สัญญาว่าไม่แปรผัน
ร่างกายชรา ลับลาโลกนี้จากกัน
สองเราจะไม่ลืมวัน จดจำคำมั่นสัญญา.

นี่สิรักแท้ แท้จริง สูงสุดขอบฟ้า
ประคองความรักเสนาหา สัญญาว่ารักเสมอ
ร่างกายชรา ลับลาโลกนี้จากเธอ
อย่าให้พี่ชายคอยเก้อ รอเธอที่ขอบฟ้าไกล.

คำร้อง-ทำนอง-ขับร้อง: ฐิติน ชาวหินฟ้า

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

ผิงผินเพื่อฟ้าดิน: **สุติน ชาวหินฟ้า**

ขอผินผาก	จากผิน	บันดาลโชค
เคยเศร้าโศก	กายจิต	ด้วยพิษเขลา
จะเพียรสร้าง	ล้างภาพ	เพื่อลบเงา
เคยเสพสุข	เสพเศร้า	เสพชิงชัง
ด้วยมุ่นหน้า	ผาพัน	ตามผินเฟื่อง
สลัดเรื่อง	เลวร้าย	ไว้เบื้องหลัง
ขอเปลี่ยนชิง	เป็นช่วย	อวยพลัง
ขอแปลงชัง	เป็นเย็น	ความชื่นชม
โดยคำนึง	ซึ่งถวิล	นาม “หินฟ้า”
แห่งภรา-	ครภาพ	กำซาบดม
จากผิงผิน	สู่ผิง	ฟ้าสังคม
บุญนิยม	สรวงอโศก	โลกอุดร
เจริญธรรม	มีธรรม	นำชีวิต
สำนึกดี	เป็นจิต	อนุสรณ์
มีอภัย	เมตตา	เป็นอาภรณ์
ณ นาคร	อโศกศรี	บุริรมย์

“เกร็ดหินฟ้า” (เสริม แก้วจู)
ประพันธ์ เมื่อ พ.ศ.๒๕๓๗

ภาพยนตร์ คลื่นชีวิต

บทภาพยนตร์ ในเล่ม:

- (๑) หัวใจสลาย (My Daddy) : ภาพยนตร์สั้น สร้างสรรค์สังคม
- (๒) อัจฉริยะ ผืนหรือหลอก (Me) : ภาพยนตร์สั้น แนว Indi
- (๓) เล่าเรื่อง ผ่านเลนส์ (Tale in Lens) :
ชุดรายการทีวี แนว Dramatic-documentary
- (๔) พระพุทธเจ้าที่ฉันรู้จัก (Lord Buddha in My Visual) :
ภาพยนตร์เรื่องยาว การประยุกต์หลักคำสอน ของคนวัด
(คล้ายวัดเล่าหลิน)
- (๕) เมืองคนเขี้ยว (Holder) : ภาพยนตร์เรื่องยาว แนว แฟนตาซี
- (๖) แค้น คลั่ง หลอน (Umpire) : ภาพยนตร์เรื่องยาว แนว
ฆาตกรรม ลึกลับ สยองขวัญ ผี

(๑)

บทโครงร่าง (Story Outline)

ภาพยนตร์สั้น เรื่อง “หัวใจสลาย” (My Daddy)

ผู้เขียน: สุทิน ชาวหินฟ้า ความยาวเรื่อง: ๑๐ นาที

แนวคิดของเรื่อง (theme) : ความเป็นพ่อที่สมบูรณ์แบบ แม่เพียงคนเดียว หัวใจที่อ่อนโยน ที่แข็งแกร่ง ดวงตาที่สดใส ที่มีคอบอด ความรัก กลายเป็นความเคียดแค้น ทำลายได้ทุกอย่าง แม้แต่คนที่ตนรักสุดหัวใจ

แนวภาพยนตร์ (genre) : ชีวิต (drama)

ประโยคหลัก (premise): ถ้าเขา รู้จักผิดการใช้สติ ควบคุมอารมณ์ร้ายของตัวเอง ก็คงไม่เกิดเหตุการณ์อันน่าเศร้าสะเทือนใจเช่นนี้

เรื่องย่อ (synopsis):

เป็นเรื่องราวที่น่าเศร้าของ หนุ่มเจ้าโมโห ชื่อ นพพล ผู้ซึ่งรักภรรยาของเขามาก แม้แต่รอยขีดข่วนบนตัวรถ ก็ทำให้เขาสติแตกได้

วันหนึ่ง ขณะที่เขากำลังล้างรถ และซ่อมรถ ลูกสาวจอมซน ได้ใช้ก้อนหิน ขีดเขียนอะไรบางอย่าง ที่ข้างตัวถังรถ ทำให้เขา บั่นทอนโทสะ คำว่าประแจเหล็ก กระหน่ำตีไปที่มือของลูกสาว จนเลือดอาบโชก เมื่อได้สติ เขาจึงรีบพา她去โรงพยาบาล หมอบอกเขาว่า จำเป็นต้องตัดนิ้วมือของลูกสาว ทั้งถึงสามนิ้ว นับเป็นความสูญเสียครั้งสำคัญ แต่นั่น มันก็ยังไม่รุนแรงเท่ากับ ความเจ็บปวดที่เขาจะต้องจดจำไปชั่วชีวิต เมื่อเขาพบว่า รอยขีดข่วนข้างตัวรถ เขียนข้อความว่า “รักพ่อ”.

โครงสร้างเรื่อง (plot structure):

(องค์ ๑)

นพพล ชายหนุ่มผู้มีพลังความหวัง ที่จะมีชีวิตเหมือนปกติคนทั่วไป มีการทำงานที่มั่นคง มีรายได้ที่มั่นคง มีภรรยาที่รัก มีบ้านหรู มีลูกสาว ลูกชายที่น่ารัก และ มีรถยนต์ที่ดูโก้ ชีวิตของเขาเริ่มต้นเมื่อเรียนจบวิศวะ เพื่อนทุกคน รู้ดีว่าเขาเป็นคนเจ้าอารมณ์ ขี้หงุดหงิด โดยเฉพาะตอนเมา เขาจึงถูกเพื่อนดักเตือนบ่อยๆ

(องค์ ๒)

ด้วยความขยันของเขา เพียงไม่กี่ปี นพพล ก็ทำในสิ่งที่เขาสมหวังได้สำเร็จ หลังจากที่เขาได้ลูกสาวคนแรก น้องแอร์ ตำแหน่งงานที่สูงขึ้น ๓ ปีถัดมา เพิ่งจะ ภรรยาของเขา

ก็เดิมชีวิตที่สมบูรณ์ให้แก่เขา เธอให้กำเนิดลูกชายที่น่ารัก เป็นรางวัลชีวิต ในขณะที่
 เขาก็ให้รางวัลในความสำเร็จของตัวเอง ด้วยการเปลี่ยนรถยนต์คันใหม่
 เป็นรถที่เขาหวังที่จะครอบครองมันมาหลายปี และวันนี้ เขาก็บรรลุเป้าหมายในชีวิตอีกขั้นหนึ่ง

เขาเฝ้าทะนุถนอมมัน ดูแลลูกชายคนที่สอง โลกส่วนตัวของเขากลับมาอีกวาระหนึ่ง นพพล
 มักจะคุยโอ้อวดเพื่อนๆ เสมอ ถึงชัยชนะ ที่สามารถครอบครองรถยนต์รุ่นนี้ได้

สิ่งที่ยืนยันว่า นพพล รักและหวงแหนรถของเขามาก คือ เขาควบคุมอารมณ์โทสะไม่อยู่
 ปรี่เข้าทำร้ายคู่กรณี ที่ขับรถไปเฉี่ยวชนรถของเขาโดยไม่ตั้งใจ

ค่าวันหนึ่ง เขานำรถคู่ใจ ออกมาล้าง ทำความสะอาด และซ่อมบำรุง ในขณะที่ น้องแอร์
 ลูกสาวที่น่ารัก และกำลังซุกซน มาช่วย พ่อล้างรถ ส่วนเปรี้ยว มัวแต่ดูแลลูกชายคนเล็ก ไม่มีใครคาดคิดว่า
 ความซนของลูกสาว จะเป็นเหตุพลิกผัน ให้นพพล ต้องทำในสิ่งไม่คาดคิด

ระหว่างที่นพพล มุ่งไปได้ทั้งรถ เพื่อใช้ประแจขันน็อตตัวหนึ่ง เขาก็ได้ยินเสียงดังคล้ายมีของแข็ง
 ชีตที่ตัวถังข้างรถ เขารีบหยุดยอกออกมา เพื่อดูว่า มันเกิดอะไรขึ้น เขาแทบไม่เชื่อสายตาตัวเองเลยว่า
 ลูกสาวจอมซน กำลังใช้ก้อนหิน ชีตเขียนอะไรบางอย่าง ที่ข้างตัวถังรถ เขารู้สึกเจ็บแปลบเข้าที่หัวใจ

(climax) และนั่นคือ ปรากฏไฟอารมณ์โกรธได้ลุกโผลงขึ้นมา โดยที่ นพพล ไม่สามารถควบคุมได้
 เขาคิดว่าประแจ เดินเข้าไปหาลูกสาว พร้อมตะคอกถามว่า ใช้มือข้างไหนชีตรถพ่อ
 จากนั้นเขาก็กระหน่ำตีที่มือของ เด็กน้อยผู้น่าสงสาร ท่ามกลางเสียงร้องจ้าด้วยความเจ็บปวด
 เขาตีไปก็ครั้งไม่ได้นับ จนกระทั่ง เปรี้ยว รีบวิ่งออกมาดู และรีบอุ้มลูกสาว ออกมาจากเหตุการณ์

หลังจากสติกลับคืนมา เขารู้ว่า ที่มือของลูกสาวชุ่มโชกไปด้วยเลือด และลื่นเหนียว
 เขารู้สึกแน่นิ่งไปชั่วขณะ ไม่ได้ยินแม้เสียงร่ำไห้ และคำคำทอ ของเปรี้ยว นพพล ไม่เถียงภรรยาแม้แต่คำเดียว
 เขาและเปรี้ยว จึงรีบพาลูกสาวไปโรงพยาบาลทันที ปล่อยให้ลูกชายคนเล็กอยู่กับพี่เลี้ยงตามลำพัง

(องค์ ๓)

เมื่อถึงโรงพยาบาล เขารีบพาลูกไปหาที่ห้องฉุกเฉินทันที ... เขารู้สึกเสียใจอย่างสุดซึ้ง
 เจ็บปวดในหัวใจ มากยิ่งกว่าครั้งใดๆ เมื่อหมอบอกว่า หมอจำเป็นต้องตัดนิ้วที่ละๆ ของลูกสาวทั้งทั้ง ๓
 นิ้ว.

นพพล อยากเย้ยคำขอโทษ เปรี้ยว แต่เพียงแค่คำขอโทษ มันคงไม่เพียงพอ
 สำหรับความบาปที่เขาทำไว้กับลูก

คืนนี้ เปรี้ยว ขอนอนเฝ้าลูก ส่วน นพพล ขับรถกลับบ้าน เพื่อดูแลลูกชายแทน ตลอดทั้งคืน
 เขานอนไม่หลับเลย

รุ่งเช้า ก่อนที่ นพพล จะขับรถออกไปรับลูกสาว และ ภรรยา ที่โรงพยาบาล เขาแทบหัวใจสลาย เหมือนฟ้าดินรุมกันลงโทษเขา เมื่อสายตา มองไปเห็นลายมือหยักๆ ช่างตัวถึงรถ เขียนข้อความว่า “รักพ่อ”.

จบ.

(๒)

บทโครงร่าง (Story Outline)

ภาพยนตร์สั้น เรื่อง “อัสจรรย์ ฝัน หรือ หลอก” (Me)

ผู้เขียน: สุติน ชาวหินฟ้า

ความยาวเรื่อง: ๔ นาที

แนวคิดของเรื่อง (theme) : ความอยากได้ อยากเป็น ของสุนัขตัวหนึ่ง แต่ในที่สุด มันพบว่า มันก็ยังคงเป็นหมาเหมือนเดิม

แนวภาพยนตร์ (genre) : อีสระ (Indie)

ประโยคหลัก (premise): อะไรเกิดขึ้น เมื่อตนเองถูกทำให้เปลี่ยนแปลง จากคนแก่ กลายเป็นคนหนุ่ม กลายเป็นเด็ก และกลายเป็นหมาตัวน้อยๆ

เรื่องย่อ (synopsis): สุนัขตัวหนึ่ง มองดูชายวัยกลางคนผู้หนึ่ง พร้อมครอบครัว ไปเที่ยวพักผ่อน ที่รีสอร์ทแห่งหนึ่ง เกิดสิ่งประหลาดมหัศจรรย์ กับชายคนนั้น ตัวเขากลายเป็นคนหนุ่ม กลายเป็นเด็ก และ กลายเป็นหมาน่ารักตัวน้อยๆ และสิ่งที่ทำให้เขาประหลาดใจเป็นที่สุดคือ ชายวัยกลางคน ผู้เป็นเจ้าของรถ ซึ่งเป็นสามีของภรรยาแสนสวย และเป็นพ่อของลูกๆ ช่างเหมือนตัวเขาเสียเหลือเกิน เดินมาอุ้มตัวเขาขึ้นรถกลับบ้านไป.

โครงสร้างเรื่อง (plot structure):

สุนัขตัวเล็กๆ น่ารักตัวหนึ่ง กำลังวิ่งไล่ตาม ชายวัยกลางคนผู้หนึ่ง ซึ่งเป็นเจ้าของ ขณะที่เขากำลัง หิวกระเพาะไปใหญ่ ตะกร้าของเล่นลูก กระดานสะเก็ดบอร์ด และถึงแก๊ส ไปวางกองรวมกันที่ข้างๆ รถเก๋ง ซึ่งไม่ห่างจากกระโปรงท้ายรถมากนัก มันคงเมื่อยที่วิ่งไล่ตาม มันจึงยืนหยุดที่บริเวณข้างๆ ล้อรถเก๋ง แล้วมองไปที่เจ้านายที่หนึ่ง แล้วก็มองไปที่ท้ายรถเก๋งที่หนึ่ง แล้วมันก็คิดอะไรขึ้นได้สักอย่าง

แต่เราก็ไม่รู้เหมือนกันว่า มันคิดอะไร ...

รถยนต์เก๋งคันหนึ่ง จอดอยู่ในที่จอดรถ ของรีสอร์ทแห่งหนึ่ง มองเห็นกระโปรงท้ายรถ

เจ้าของรถเป็นชายวัยกลางคนผู้หนึ่ง (อายุราว ๔๐ ปี) เดินหิ้วกระเป๋าใบใหญ่มาที่ท้ายรถ
ในมือถือลูกกุญแจรถ เขาสอดมันลงไปในรูกุญแจที่กระโปรงท้ายรถ แล้วไข กระโปรงท้ายรถเปิดออก
เขาวางกระเป๋า ลงไปในกระโปรงท้ายรถ ... แล้วปิด จากนั้นก็เดินหายไป
 กลับมาพร้อมกับกระต๋านสะเก็ดบอร์ค เขาไขกุญแจเปิดท้ายรถ เพื่อจะเอามันใส่ลงไป พอเปิดออก
 เขาแปลกใจ เมื่อกระเป๋าใบใหญ่หายไป

เขายืนหันไปทางซ้ายที่ ขวาก็ เพื่อดูว่ามีใครมาควักกระเป๋าเขาไป แต่มาคิดดูอีกที
 ก่อนไปเขาก็ปิดประตูกระโปรงท้ายรถแล้ว มันจะหายไปได้อย่างไร เขาก็มองดูที่ได้ที่ของรถ ก็ไม่มีอะไร
 เขาเดินดูรอบๆ รถ ก็ไม่มีอะไรผิดปกติ เขาเดินไปเปิดประตูหลังด้านซ้ายดูข้างใน ก็ไม่มีอะไรผิดปกติ
 เขาจึงเดินกลับไปท้ายรถอีกครั้ง ก้มหน้าเข้าไปข้างใน พิจารณามองดูว่าข้างในมีอะไรผิดปกติหรือไม่
 แต่ไม่มีอะไรผิดปกติ เขาจึงตัดสินใจ วางสะเก็ดบอร์ค ลงไป แล้วปิดกระโปรงท้ายรถ แล้วก็เดินหายไป
 กลับมาพร้อมกับ ตะกร้าใส่ของเล่นลูก

คราวนี้ เขามั่นใจว่า คงไม่มีอะไรผิดปกติ เขาไขกุญแจเปิดกระโปรงท้ายรถ เขาถึงกับสะดุ้ง
 เมื่อสะเก็ดบอร์ค ก็หายไปอีกเช่นกัน เขาเกาหัวด้วยความสงสัยยิ่งนัก หรือว่ามีใครมาเล่นกลให้ดู

คราวนี้ เขาขอทดสอบดูซิว่า มันจะเกิดขึ้นอีกหรือไม่ ลองดูว่ามันเป็นเกม หรือว่าเป็นปาฏิหาริย์กันแน่
 เขาเดินหายไป กลับมาพร้อมกับ ถังแก๊สปิกนิก หนักๆ อย่างนี้ มันคงไม่หายไปไหนได้แน่
 เขาไขกุญแจเปิดกระโปรงท้ายรถ แล้วยกถังแก๊สวางลงไป ทำท่าจะปิด แต่ยังไม่ปิด ลองหลอกล้อดู
 แล้วค่อยๆ แฉกเปิดดู ถังแก๊สก็ยังไม่อยู่ ลองอีกทีคราวนี้แก๊สก็ปิดแต่ยังไม่ให้ประตูล็อก ลักครู่เหมือนต่อรอง
 และเสียงทนายว่า อะไรจะเกิดขึ้น เขาค่อยๆ แฉกประตูเปิดดู ถังแก๊สยังอยู่
 เขาเปิดประตูกระโปรงท้ายรถซ้ำออก ยืนพิจารณาดูอีกว่า แล้วคราวที่แล้ว ทั้งกระเป๋า และ สะเก็ดบอร์ค
 มันหายไปได้อย่างไร เขาสา่ยหัว ด้วยความสงสัยอีกทีหนึ่ง คราวนี้เขาคิดตัดสินใจปิดกระโปรงท้ายรถดัง ปัง!
 ทันที แล้วเดินหายไป กลับมาอีกที พร้อมกับ ลูกฟุตบอลหนึ่งลูก

เขาไขกุญแจเปิดกระโปรงท้ายรถออก เขาสะดุ้งตกใจล้มลงกับกระแทกพื้นดิน ลูกบอลหลุดมือ
 ปรากฏว่า ภายในกระโปรงท้ายรถว่างเปล่า เขาลุกขึ้นอีกครั้ง ด้วยความโกรธ แต่คิดอีกที
 หรือว่ามันเป็นปาฏิหาริย์จริงๆ เขาเริ่มหวาดกลัวเล็กน้อย มองไปรอบๆ เหมือนรู้สึกว่ามีคนลอบกลางวัน
 เขาตบหน้าตัวเองก็รู้สึกเจ็บ ลองหยิกแก้มตัวเอง ก็รู้สึกเจ็บเช่นกัน คงไม่ได้ฝันไปแน่ๆ

ถ้าจะสู้กับผี ก็ให้มันรู้ไปว่าใครจะแพ้ ใครจะชนะ ขอลองดูสักตั้ง เขาคิดตัดสินใจ
 เอาตัวเองเข้าไปข้างในท้ายรถ พร้อมกับไฟฉาย แล้วปิดประตูท้ายรถ ภายในมืดสนิท เขาจึงเปิดสวิทช์ไฟฉาย
 ฉายส่องดูภายในรอบๆ ก็ไม่เห็นมีอะไร เขาคิดตัดสินใจ จะเปิดกระโปรงท้ายรถออก เจ้าประคุณ
 ประตูไม่ยอมเปิด ยิ่งทำให้เขาแปลกใจยิ่งขึ้น ก็ในเมื่อเขาไม่ได้ล็อกประตู ทำไมมันจึงเปิดไม่ออก

เขารู้สึกใจหาย เมื่อรู้สึกว่ารถมันสั้น คล้ายกับว่ามันกำลังวิ่งออกไป เขาพยายามเดินเพื่อให้ประตูรถเปิด แต่ก็ไร้ผล เขาคืนอยู่ครู่หนึ่ง รู้สึกได้ว่า รถมันจอดสนิทแล้ว

และแล้ว เขาก็แปลกใจ เมื่ออยู่ๆ ฝากระโปรงท้ายรถก็เปิดออกเอง เขาออกมาจากกระโปรงท้ายรถ เขากลายเป็นคนหนุ่มอายุราว ๒๐ ปี โดยไม่รู้ตัว เพราะมีแค่ประหลาดใจกับภาพเบื้องหน้า และสถานที่ที่เขายืนอยู่ มันกลายเป็นสถานที่ไหนสักแห่ง เขาเริ่มกลัว ขนลุก ค่อยๆ ถอย เลาะไปไปข้างๆ รถ จนกระทั่งเขามองเห็นตัวเอง ที่กระจกข้างรถ สร้างความประหลาดใจเป็นอย่างมาก ที่ตัวเขากลายเป็นคนหนุ่ม เขารีบ วิ่งไปที่กระจกข้างรถ เพื่อดูให้แน่ใจ เขายิ้มเล็กน้อย กับความหล่อของตัวเอง ลืมความกลัวชั่วคราว ... แต่แล้ว ความกลัวก็เข้าครอบงำอีกครั้ง เมื่อได้ยินเสียงกรอบแกรบ ที่ท้ายรถ เขาค่อยๆ เขยิบเข้าไปใกล้ๆ ท้ายรถ แต่ก็ไม่มีอะไรผิดปกติ ด้วยความกลัว เขาจึงรีบพาตัวเองมุดเข้าไปในกระโปรงท้ายรถอีกครั้ง และรีบดึงฝากระโปรงท้ายรถปิดลงอย่างรวดเร็ว เขารู้สึกอีกที่ เหมือนรถวิ่งออกไปที่ไหนสักแห่ง เขาคตกใจมาก เพราะที่ท้ายรถยังมีดั่งที่นั่งน่ากลัว เขาทำท่าจะร้องไห้

ไม่รู้ว่าเวลาผ่านไปนานเท่าไร แต่เขารู้สึกได้ว่า รถได้จอดสนิทแล้ว เขาไม่กล้าเปิดกระโปรงออกไป เพราะกลัวว่าจะไปเจออะไรอีก เพราะในกระโปรงท้ายรถ ก็ไม่คับแคบเหมือนเมื่อครู่นี้ แต่แล้ว เขาก็ได้ยินเสียงลมพัดข้างนอก เสียงน้ำกระแทกกับอะไรสักอย่างดังซ่า ซ่า ซ่า เขาสงสัย จึงค่อยๆ แก้มฝากระโปรงท้ายรถ สะเงื้อดู ปรากฏว่าเป็นชายหาดทะเลแห่งหนึ่ง เขาดีใจ รีบเปิดฝากระโปรงท้ายรถออกมาสูดรับอากาศ คราวนี้เขารู้สึกได้ว่า ภายใต้อาณาจักรท้ายรถ มันกว้างกว่าเดิม ทำให้เขาหลุดออกมาจากฝากระโปรงท้ายรถได้ง่ายกว่าคราวที่แล้ว โดยที่เขาไม่รู้ตัวว่า เขาได้กลายเป็นเด็กชาย อายุ ๘ ขวบไปแล้ว

ผู้คนที่เดินผ่านมา ต่างมองเขาด้วยความแปลกใจ ว่าเขาเข้าไปทำอะไรในกระโปรงท้ายรถ คงจะเป็นเด็กซุกซนแน่ๆ แล้วคนพวกนั้นก็เดินจากไป เขาเพิ่งรู้สึก ว่าทำไมเสื้อผ้าที่เขาสวมใส่ดูหลวมๆ เขามองดูตัวเอง ซักไม่แน่ใจ จึงเดินไปที่กระจกรถ เขาคตกใจมาก เพราะตอนนี้ เขากลายเป็นเด็กชายไปแล้ว

เขามีอาการลึกลับ รุนแรง หน้าตาตื่นกลัว ไม่รู้จะทำอย่างไร จะร้องก็ไม่รู้ว่าจะให้ใครช่วย เพราะเขาไม่รู้จักใครเลยที่นี่ เขาจึงวิ่งเข้าไปในกระโปรงท้ายรถอีกครั้ง เพื่อว่าคราวนี้ทุกอย่างน่าจะกลับมามีปกติ ก็ยิ่งทำให้ผู้คน หันมามองเป็นสายตาเดียวกัน ว่าเด็กคนนี้เล่นอะไรพิเรนอีกแล้ว เขารู้สึกได้ว่า สายตาเหล่านั้น เหมือนจ้องจับผิดอะไรเขาสักอย่าง เขาจึงรีบปิดฝากระโปรงท้ายรถอย่างรวดเร็ว ข้างในมืดสนิทอีกครั้ง คราวนี้รถวิ่งออกไปอย่างรวดเร็ว ตัวเขา ซึ่งเล็กอยู่แล้ว ก็กระเด็นกระดอน กระเด็นอยู่ภายในกระโปรงท้ายรถ เขารู้สึกทันทีว่า ภายในกระโปรงท้ายรถมันกว้างขึ้นอีกมาก เพราะเขาจะกระเด็นไปไกลขึ้น เมื่อรถเลี้ยว สักพักเขารู้สึกว่า

รถค่อยๆ จิ่งช้าลง และเลี้ยวเข้าไปจอดที่ไหนสักแห่ง

เขาก็ไม่แน่ใจเหมือนกันว่าเกิดอะไรขึ้น เขาค่อยๆ แ้มประตูออก เมื่อมีแสงสว่างสาดเข้ามา เขารู้สึกทันทีว่า ภายในกระโปรงท้ายรถ มันกว้างจริงๆ และเมื่อมองลงไปข้างล่าง ดูเหมือนว่าเขาอยู่สูงจากพื้นดิน ราวๆ ๒ เมตร อะไรกันนี้ มันเกิดอะไรขึ้นกับเขาทันใด แต่อย่างไรก็ตาม ตอนนี้ต้องกระโดดลงไปจากที่นี่ก่อน เขาค่อยๆ ตะเกียกตะกาย กระโดดออกมาจากกระโปรงท้ายรถ ยืนบนพื้น เขาประหลาดใจ ที่รถยนต์มันดูใหญ่โตอะไรแบบนี้ ล้อรถก็ใหญ่ ประตुरถก็สูง เขาไม่รู้ตัวเองเลยว่า เขาได้กลายเป็นหมาตัวน้อยๆ น่ารักไปแล้ว

...

รถยนต์เก๋งคันหนึ่ง จอดอยู่ในที่จอดรถ ของรีสอร์ทแห่งหนึ่ง มองเห็นกระโปรงท้ายรถ
เจ้าของรถเป็นชายวัยกลางคนผู้หนึ่ง (อายุราว ๔๐ ปี เหมือนตอนเริ่มต้น) เดินหิ้วกระเป๋าใบใหญ่มาที่ท้ายรถ
ในมือถือถุงกุญแจรถ เขาสอดมันลงไปในกุญแจ ที่กระโปรงท้ายรถ แล้วไข กระโปรงท้ายรถเปิดออก
เขาวางกระเป๋า ลงไปในกระโปรงท้ายรถ ... ไม่ห่างจากบริเวณท้ายรถเท่าไรนัก ชาวของสองสามสิ่ง
วางรอเพื่อจะใส่ลงไปในกระโปรงท้ายรถ ชายเจ้าของรถ เดินมาหยิบเอากระดานสะเก็ดบอร์ค และ
ตะกร้าใส่ของเล่นลูกไป สักครู่ แล้วกลับมาหิ้ว ถึงแกสปิกนิก และ ลูกฟุตบอล ไปวางลงไปในกระโปรงท้ายรถ
แล้วปิดฝากระโปรงให้เรียบร้อย

จากนั้น ก็เดินอ้อมไปอีกฟากหนึ่ง พร้อมกับ มองดูเด็กชายกับ เด็กหญิง ซึ่งเป็นลูกสาว และ ภรรยาคนสวย ออกมาจากบังเกอร์ เธอหิ้วกระเป๋าถือมาด้วย พอเขาจะขยับขา ก็มองเห็นหมาตัวน้อยๆ ยืนกระดิกหางอยู่ ที่บริเวณล้อหลังของรถ มันดูน่ารัก เขาจึงก้มลงแล้วอุ้มมันด้วยความเอ็นดู เมื่อลูกและภรรยา ขึ้นรถเรียบร้อยแล้ว เขาก็อุ้มลูกสุนัข เข้าไปในรถ แล้วขับวิ่งออกไป.

จบ.

(๓)

บทโครงร่าง (Story Outline)

ภาพยนตร์โทรทัศน์ (TV Series) เรื่อง “เล่าเรื่อง ผ่าน เลนส์” (Tale in Lens)

ผู้เขียน: ฐิติณ ขาวหินฟ้า

ความยาวเรื่อง: ๑๒ ตอน (ตอนละ ๕๐ นาที) / แกนของเรื่อง รวม ๑๒ ตอน

แนวคิดของเรื่อง (theme) : หลายคน มีความเข้าใจหลักเศรษฐกิจพอเพียง ที่แตกต่างกัน ตามลักษณะอาชีพ ฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม และ การศึกษา ดังนั้น การตีความหลักเศรษฐกิจพอเพียงที่ว่า “พอประมาณ มีเหตุผล และมีภูมิคุ้มกัน” อาจจะตีความให้เข้ากับประโยชน์ของตนเอง แต่อย่างไรก็ตาม ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มุ่งแก้ปัญหาความทุกข์ยากของประชาชน เป็นสำคัญ

สังคมไทยส่วนใหญ่ มองชีวิตในมุมของความสุขจากการได้เสพ จึงวางเข็มทิศของการพัฒนาชีวิต เศรษฐกิจ และ สังคม (โดยเฉพาะ นโยบายของภาครัฐ และภาคธุรกิจ) เพื่อ “ตอบสนอง ความต้องการส่วนเกิน”¹⁾ (เพิ่มกิเลส) ซึ่งสวนทางกับ หลักศาสนาพุทธ ซึ่งมองชีวิตในมุมของความทุกข์ และไตรลักษณ์ จึงวางเป้าหมายของชีวิต คือ ความพ้นทุกข์ มิใช่ การแสวงหาความสุขจากการได้เสพ

ดังนั้น ทิศทางของการพัฒนา ชีวิต เศรษฐกิจ และ สังคม ตามวิถีพุทธ จึงมุ่ง “ลดการตอบสนอง ความต้องการส่วนเกิน” (ลดกิเลส) เป็นสำคัญ การลดการตอบสนอง ความต้องการดังกล่าวได้ในปริมาณ ที่สามารถ “ทน” อยู่กับ สภาพความทุกข์ (ซึ่งเป็นสภาวะประจำตัวของมนุษย์ทุกคน) ได้ ก็จะทำให้เกิดสภาวะอย่างหนึ่งขึ้นมา สมมุติเรียกว่า “สุข” ความสุขที่ว่านี้ จะมีปริมาณ มาก หรือ น้อย ขึ้นอยู่กับ การปรับความสมดุล ระหว่าง “มีความต้องการส่วนเกิน” กับ “งดการสนองตอบ

¹ มนุษย์ มีความต้องการอยู่ ๒ ส่วน คือ

(๑) **ความต้องการพื้นฐาน** ด้านวัตถุ ได้แก่ เครื่องใช้ปัจจัยสี่ (ข้าว ผ้า ยา บ้าน) ความปลอดภัยในร่างกาย ชีวิต และ ทรัพย์สิน ส่วนด้านจิตใจ คือ การยอมรับนับถือในสังคม ความมีศักดิ์ศรีและเกียรติภูมิ (สิทธิมนุษยชน) และ ความรู้แจ้งเห็นจริงเกี่ยวกับชีวิต (มาจาก ความกลัวภัย ๕ ประการ ของชาวพุทธ คือ อาชีวิตรภัย อสโลภภัย สारวภัย มรณภัย และ ทุกตรภัย คูในพระไตรปิฎก: พลสูตร อังคุตรนิกาย นวกนิบาต) ความต้องการส่วนนี้ จะต้องมีการสร้างให้เพียงพอ และอุดมสมบูรณ์ และเป็นหน้าที่ของ รัฐบาล ที่จะต้องสนองตอบ ความต้องการเหล่านี้

(๒) **ความต้องการส่วนเกิน** ได้แก่ วัตถุ สิ่งของ หลากหลาย ที่ตอบสนอง ความอยาก ตัณหา ของมนุษย์ ซึ่งเป็นความจำเริญที่เกินเลย ไม่ต้องมีสิ่งเหล่านี้ ชีวิตก็ดำรงอยู่ได้ ความต้องการส่วนนี้ จะต้อง ลด หรือ ควบคุม กำกับ ด้วยวิธีการใดๆ หรือแม้จะต้อง “ทำลาย” ก็จำเป็นต้องทำ เช่น เหล้า บุหรี่ เคมีพิษ และอบายมุข ควรต้องกำจัดก่อน เป็นลำดับแรก

ความต้องการส่วนเกิน” ว่าสามารถ ทนได้ยาก (สุขน้อย) หรือ ทนได้ไม่ยากไม่ลำบาก (สุขปานกลาง หรือ สุขพอเพียง) หรือ ทนได้โดยไม่รู้สึกว่ายาก (สุขมาก)

ความสุขดังกล่าว ไม่ต้องลงทุน ด้วยเงิน หรือวัตถุ หรือแรงงานใดๆ และ เป็นอารมณ์ความสุขที่ต่างจาก ความรู้สึกสุขจากการได้เสพ ตามลัทธิวัตถุนิยม บริโภคนิยมอย่างสิ้นเชิง นี่คือ เป้าหมาย และ ทิศทางของการนำเสนอรูปแบบวิถีชีวิต ในภาพยนตร์โทรทัศน์ เรื่องนี้

ดังนั้น การเสนอแนวทาง สร้างสุข ด้วยการลดการตอบสนองความต้องการส่วนเกิน เป็นมุมมองอีกมุมหนึ่ง ของผู้สร้าง โดยตีความหลักเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านตัวละครหลักของเรื่อง ซึ่งในที่สุด เขาพบว่า การพัฒนาชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ต้องใช้กระบวนการเรียนรู้ ๓ ขั้นตอน ในการสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องให้แก่ประชาชน นั่นคือ “เข้าใจ-เข้าถึง-พัฒนา” โดยให้ผู้ชมเกิดการเรียนรู้ ผ่านบทเรียนในภาพยนตร์ ซึ่งจะนำเสนอเป็นตอน ตอนละ ๕๐ นาที

แนวภาพยนตร์ (genre) : ชีวิตกึ่งสารคดี (dramatic-documentary)

ประโยคหลัก (the premise): “ความสุข” ถ้าไม่เข้าใจ ก็ไม่สามารถเข้าถึง หรือจับต้องมันได้ จะเกิดอะไรขึ้น เมื่อแต่ละคน ตีความหมายของ “ความสุข” ต่างกันออกไป และ “ความสุข” อย่างไรกันแน่ ที่จะสร้างประโยชน์สุข สันติภาพ ให้แก่มนุษยชาติ และ พวกเขาจะต้อง “ทำอะไร” และ “งควั่นอะไร” เพื่อไปถึงเป้าหมาย ที่พวกเขาต้องการ

เรื่องย่อ (synopsis) แก่นของเรื่อง รวม ๑๒ ตอน:

เป็นเรื่องราวชีวิต ของหนุ่มนักทำรายการทีวี ที่ต้องเผชิญหน้ากับปัญหาใหญ่ๆ สองเรื่อง คือ เจ้านายที่จู้จี้จุกจิก กับการเลิกราสรรพยาการต่างๆ ที่จะนำเสนอทีวี ให้ถูกใจผู้บริหารสถานี และ ถูกใจคณะกรรมการ กับ ความสับสนของตัวเอง เมื่อได้รับ ข้อมูล และ เรื่องราวต่างๆ ของผู้คน ที่ตนได้สัมผัสมา หลายครั้งที่ต้องเสี่ยงด้วยชีวิต เขาก็ทำ เขาไม่ใช้นักเขียน ไม่ใช้นักพูด ทั้งไม่ใช้นักคิด ในหัวสมองของเขา ไม่มีหลักวิชาการแต่อย่างใด เขาเก่งอย่างเดียว คือ ถ่ายภาพ และ มีความอึด อดทน เป็นคุณสมบัติเด่น ที่พ่อแม่มอบไว้ให้

ความอึด อดทน ไม่ท้อถอยของเขา แม้จะได้รับคำตำหนิมากกว่า คำชม บวกกับ ฝีมือถ่ายภาพระดับเทพ ทำให้เขาเกิดการเรียนรู้ ไปพร้อมๆ กับ ข้อมูล และ ประสบการณ์ ที่เขาได้รับ แรกๆ เขาไม่เชื่อ แต่เมื่อเวลาผ่านไป เขามีโอกาส มีเวลา ได้ทบทวนคำพูด ข้อความ ภาพถ่าย ภาพวิดีโอ ที่เก็บสะสมมาเป็นจำนวนมาก ซึ่งดูเหมือนจะซ้ำซาก จำเจ แต่เขาพบว่า ผู้คนที่ตนใกล้ชิดสัมผัส ซึ่งพวกเขาจะเรียกตนเองว่า “ผู้ประสบความสำเร็จ” เขาคิดว่า มันเป็นไปได้ยาก ที่คนทั่วไปจะยอมรับได้ง่ายๆ แม้แต่ตัวเขาเองก็ตาม แต่นั่นเป็นห่วงความคิดในระยะเริ่มแรกเท่านั้น

ต่อมา เขาเริ่มจับทิศทางข้อมูลที่เขาเก็บสะสมไว้ เขาต้องใช้ความพยายามอย่างสูง ในการตัดสินใจยอมรับ ระหว่าง “ผู้ประสบความสำเร็จ” กับ “คนบ้า” ในสายตาของคนเมือง และ คนชนบทด้วยตนเอง

จุดพลิกผัน ทำให้เขาสูญเสียความรู้สึก และความตั้งใจ ที่เขาให้ความสำคัญของงานนี้มาตลอด คือ เรื่องราวเรื่องจริงเรื่องหนึ่ง ที่เขาเรียบเรียงมันขึ้นจาก ความศรัทธา ความรู้สึกรันทศ ความสมเพช และความเคียดแค้น ซึ่งเขาคิดว่า มันน่าจะได้รับการคัดเลือก ออกอากาศ

แต่ปรากฏว่า เขากลับถูกต่อว่า และถูกไล่ตะเพิด จากเจ้านายจอมกวน ให้ยกเลิก หรือไม่ก็เปลี่ยนเรื่องทำ เพราะมันไป “โดน” ความรู้สึกของผู้ใหญ่ในบ้านเมืองบางคน ทำให้เรื่องนี้เผยแพร่ออกไป เป็นเรื่องใหญ่แน่^[2]

เขารู้สึกผิดหวัง และท้อแท้ อย่างที่ไม่เคยรู้สึกมาก่อน อีกทั้งได้รับแรงกดดันจากคนรัก ให้เขาเลือกทางเดินชีวิต แบบที่เธอหยิบยื่นให้ ซึ่งเป็นเส้นทางที่ผิดกับความรู้สึกของตัวเอง ทั้งๆ ที่เขานั้นแหละ เคยเลือกทางเดินนั้นมาแล้ว

เขาทบทวนชีวิตของเขาใหม่ ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงปัจจุบัน ว่าเขาเป็นใคร และ จะทำอะไรต่อไป ความสับสน เข้ามารอบงำเขาอีกครั้งหนึ่ง แต่คราวนี้มันไม่นานเหมือนทุกๆ ครั้ง เมื่อกรรมการที่ปรึกษาผู้ใหญ่ท่านหนึ่ง เรียกเขาไปพบ และ ขอฟังเหตุผลจากเขา ที่เขาได้จัดทำเรื่องราวชีวิตเรื่องจริงเรื่องนี้ขึ้น

เขาทราบภายหลังว่า คนรัก ของเขานั้นเอง ที่เป็นผู้นำเอกสารคดีของเขา ไปเสนอให้กรรมการที่ปรึกษาผู้ใหญ่ท่านนั้นดู

เขากับคนรัก เกือบจะแยกทางเดินกัน เพราะมีความคิดเห็นแตกต่างกัน

² ภาคแรกของสารคดีชีวิต เป็นเรื่องราวชีวิตของผู้นำจิตวิญญาณท่านหนึ่ง ที่อดีตเป็น คาราวีรดัง ร่ำรวย แต่พบกับสัจจะชีวิต จึงหันหลังให้กับวงการมายา การปฏิเสธชีวิตมายา มันไม่ง่ายอย่างที่คิด เขาได้ต่อสู้อย่างหนัก ระหว่าง ความรู้สึกของตนเอง กับผู้คนในสังคม แต่ไม่นานนัก เขาก็พบคำตอบด้วยตนเอง เป็นความรู้สึก “สุข” ที่ไม่เหมือนกับสุขของคนทั่วไป ครั้งแรก เขาคิดจะปลุกชีวิตอยู่โดดเดี่ยว แต่อีกใจหนึ่ง เขาก็อยากแบ่งปันความสุขนี้ ไปให้คนอื่น ๆ ด้วย ในที่สุดเขาจึงตัดสินใจเลือกวิถีทางที่ตนคิดว่า ถูกต้อง และเป็นประโยชน์ เขากลับไปสอนคนอีกครั้งหนึ่ง ให้เห็น ให้ได้รับ ความสุข อย่างที่เขาเป็น สิ่งที่เขาคิดเขาทำ ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ จากผู้คนที่นับถือเขา จากนั้น ก็มีผู้คนหันมาเลื่อมใสศรัทธาเขา หันมาปฏิบัติตามแนวทางของเขา มากขึ้นเรื่อยๆ จนในที่สุดเขาได้สร้างวัฒนธรรมชุมชน ขึ้นมาใหม่ ภายใต้วิถีแห่งความสุขความพอเพียง แต่สิ่งที่เขาทำ กลับไปขัดกับผลประโยชน์ ของผู้มีอิทธิพลเข้าอย่างจัง และ ถัดจากนี้ไป เป็นภาคที่สอง ของเรื่องราว ว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับเขา และชุมชนของเขา ซึ่งเรื่องราวทั้งหมด อยู่ระหว่างการรวบรวม และจะนำเสนอในโอกาสต่อไป.

แต่เธอเข้าใจในความรู้สึกของเขา และเห็นว่า เขาเป็นคนดี ที่เธอไม่อาจจะปฏิเสธได้
ในที่สุด สวรรค์ของเขา ก็ได้รับการออกอากาศ ในชุด “เล่าเรื่อง ผ่าน เหน็บ”

(๔)

บทโครงร่าง (Story Outline) ภาพยนตร์ เรื่อง พระพุทธเจ้าที่ฉันรู้จัก (Lord Buddha in My Visual)

ผู้เขียน: สูดิน ชาวหินฟ้า

ความยาวเรื่อง: ๘๕ นาที

แนวคิดของเรื่อง (theme) : ปัจจุบัน อิทธิพลของความคิด ความเชื่อ ที่หลากหลาย ด้านวัตถุนิยม และด้านไสยศาสตร์ ทำให้พลังศรัทธาในคำสอนดั้งเดิมของพระพุทธเจ้า อ่อนลงไปอย่างเห็นได้ชัด ส่งผลให้ความคิดที่เป็นมิจฉาทิฐิ เกิดขึ้นมากมายในหมู่ชาวพุทธ ทุกระดับชนชั้น ทั้งบรรพชิตและฆราวาส

ศีล คือ ฐานรากสำคัญ ที่จะช่วยพยุงให้พระพุทธศาสนา อยู่รอดได้อย่างยั่งยืน ^[3]

ศีลที่พระพุทธเจ้าบัญญัติ กับ ศีลที่พระสงฆ์นำมาปฏิบัติ และ ศีลที่ชาวพุทธทั่วไปเข้าใจ
มีความแตกต่างกัน และยิ่งแตกต่าง คลาดเคลื่อน ทั้งในด้านความหมาย และ วัตถุประสงค์ กันมากขึ้น
เมื่อกาลเวลา ล่วงไป ทำให้หลักการและแก่นแท้ของพุทธ คลาดเคลื่อนไปด้วย
เป็นเหตุให้มีผู้แอบอ้างว่าเป็นชาวพุทธ (พุทธปนเป็นมิจฉาทิฐิ) แปรเจตนาของหลักการและแก่นแท้ของพุทธ
ไปแสวงประโยชน์ ทั้งโดยเจตนาและไม่เจตนา

ถ้าไม่มีผู้ใด “เข้าถึง” ในเนื้อหาสาระ ตัวตน ของพุทธศาสนา ก็จะไม่มีความ “เห็น” แก่นแท้ของพุทธ
และ ในที่สุด ก็จะไม่มีความ “ศรัทธา” เชื้อถือในพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จนเกิดเรื่องน่าเศร้าใจที่
ชาวพุทธบางคนเชื่อว่า ประวัติพระพุทธรูป ก็เป็นเพียง นิยาย ที่เล่าสืบทอดกันมาเรื่องหนึ่ง เท่านั้นเอง.

และเมื่อกาลเวลาผ่านไปอีกยุคหนึ่ง หลักการและแก่นแท้ของพุทธ ก็จะไม่เหลืออะไรเลย
กลับจะถูกหยิบยกขึ้นมาเป็นเพียง “ข้อสันนิษฐาน” ข้อหนึ่งเท่านั้น.

แนวภาพยนตร์ (genre) : สารคดีชีวิต-ประวัติศาสตร์ ผ่านเรื่องราวและเหตุการณ์จำลอง

³ ที่จริงแล้ว ศีล คือเนื้อแท้ หรือ ตัวตนที่แท้จริงของ วิถีพุทธ คือ “รู้ ตื่น เมตตา” (๑) รู้จริงในหลักปฏิบัติ (ศีล) คือ ศีลของพระพุทธเจ้า-พระอาริยสงฆ์ (จุลศีล มัชฌิมศีล มหาศีล) ศีลของชาวพุทธ (ศีลห้า ศีลแปด ศีลสิบ) และ ศีลของพระสงฆ์-สมมุติสงฆ์ (วินัยสงฆ์ ๒๒๗ ข้อ) (๒) ตื่นจาก การครอบงำของ มิจฉาทิฐิ เห็น สัมมาทิฐิ (๓) จิตเมตตา จากธัมมปฏิบัติ ที่เป็นสาระแท้ของชีวิต รู้จักใช้ชีวิตทางสายกลาง (มัชฌิมาปฏิปทา)

แต่อ้างอิงฉากและสถานที่จริง โดยให้ตัวละครในเรื่อง เป็นผู้แสดงแอคชั่น เหตุการณ์ (ดำเนินเรื่อง) เพื่อเชื่อมโยงสู่หลักการและคำสอนที่เป็นแก่นแท้ของพระพุทธเจ้า

ประโยคหลัก (the premise) ที่ผลักดันให้เรื่องดำเนินไป : อะไรเกิดขึ้น เมื่อ ศีลที่พระพุทธเจ้าบัญญัติ ถูกตีความไปต่างๆ นานา จนเวลาผ่านไปอีกยุคหนึ่ง จะมีสิ่งใด หรือ ผู้ใด มาตัดสินว่า นี่ใช่ นี่ไม่ใช่ ศีลของพระพุทธเจ้า เพราะต่างฝ่ายต่างก็อ้างว่า เป็นพุทธด้วยกัน.

เรื่องย่อ (synopsis):

นพพร เป็นเด็กที่เจริญเติบโตมากับ สถานศึกษาและปฏิบัติธรรม เขาต้องเผชิญกับอุปสรรค ซึ่งต้องใช้ความอดทน ทั้งเรื่องความรัก ความริษยา และมิชฌาติฐิ แต่เขาก็สามารถพานาวาชีวิต ผ่านพ้นไปได้ ด้วยความช่วยเหลือ และวิธีอบรมสั่งสอนของ พระอาจารย์ใหญ่ ซึ่งมีศักดิ์เป็นลุง โดยปล่อยให้เขา ค้นหาคำตอบ จากปริศนาชาติกำเนิดของตน

เขาเรียนรู้การประทับระบองชีวิต จากปัญหาอุปสรรค ผ่านคำสอน ทั้งที่มาจาก พระอาจารย์ใหญ่ แรงบีบคั้นทางสังคม และ การศึกษาเรียนรู้วัตรธรรมด้วยตนเอง

ในที่สุด เขาก็เอาชนะมันได้ และเลือกเส้นทางชีวิต ที่จะมีอิสรภาพจากความรักโลภภัย และค้นพบที่สุดแห่งธรรมะ ด้วยตนเอง เมื่อถึงวัยและวุฒิอันควร เขาได้รับเลือกเป็น พระอาจารย์หนึ่ง แทนพระอาจารย์รูปก่อน ที่มรภาพไป ด้วยเหตุอันน่าอัศจรรย์ ที่ไม่ควรจดจำ.

โครงสร้างการดำเนินเรื่อง (Plot structure):

เหตุการณ์นำเรื่อง (๔ นาที)

นพพร เด็กชายหน้าตาดี อายุราวสิบขวบ เป็นเด็กพเนจร ที่พระอาจารย์ใหญ่ (พระทศพล) ให้ที่พักพิง แม้เขาจะเป็นเด็กที่ขบถเก็บตัว ไม่ยุ่งกับใคร และไม่คอยเชื่อมั่นในตนเอง แต่เขาก็เป็นเด็กขี้สงสัย แต่สิ่งหนึ่งที่ทำให้ พระอาจารย์ใหญ่เอ็นดูเขาเป็นพิเศษ คือ เขาเป็นเด็กขยัน ซื่อสัตย์ จนพระอาจารย์ใหญ่ อนุญาตให้เขาไปนั่งเรียน ร่วมกับเด็กนักเรียนคนอื่นๆ แต่เขาก็มักจะถูกเพื่อนๆ ล้อว่าเป็นเด็กจืดๆ ไม่มีพ่อแม่ และถูกกลั่นแกล้ง พวกเด็กๆ มักหัวเราะเยาะเขา ในอาการเป็นๆ ซื่อปนเซ่อ แต่เขาก็อดทน ไม่ไปโต้เถียงกับเด็กพวกนั้น เพราะพระอาจารย์ใหญ่ สั่งไว้ว่าให้อดทน แล้วทุกอย่างจะดีเอง

นพพร เชื่อในคำสั่งสอนของพระอาจารย์ใหญ่ ว่าให้เขาอดทน ตั้งใจอ่าน เรียน เขียน คิดพิจารณาด้วยปัญญา ตามที่เป็นจริง อย่าเอาความรู้สึก เป็นตัวตัดสิน ทำให้เขามีความก้าวหน้าในการศึกษาเล่าเรียน จนพระอาจารย์ใหญ่มองเห็น และแอบชื่นชม

หลายปีผ่านไป พวกเด็กๆ จบไปหลายรุ่น แต่ นพพร ยังอยู่ เหตุผลหนึ่งก็คือ เพราะเขาไม่มีที่ไป เขาได้รับมอบหมายภาระกิจ อยู่ภายใต้การดูแลของ พระอาจารย์รอง ซึ่งเป็น

ผู้บริหารสถานศึกษาและปฏิบัติธรรม

สิ่งหนึ่งที่ นพพร สงสัยมาตลอด ตั้งแต่มาอยู่ที่นี่ คือ เขามีชาติกำเนิดอย่างไร
ถามพระอาจารย์ใหญ่หลายครั้ง ท่านก็ไม่ตอบ ทำให้ นพพร เกิดความรู้สึกว่า ถ้าเขาพบพระพุทธเจ้าจริงๆ
ท่านคงจะบอกได้ เพราะไม่มีสิ่งใดที่พระพุทธองค์จะไม่รู้

ชื่อภาพยนตร์ “พระพุทธเจ้าที่ฉันรู้จัก”

(องค์ ๑) รวม ๒๐ นาที

ตอนที่ ๑ สำนักศึกษาและปฏิบัติธรรม (๖ นาที)

สำนักศึกษาและปฏิบัติธรรมแห่งนี้ สร้างขึ้นโดย พระทศพล (ใหญ่) หรือ
ชาวบ้านทั่วไปมักเรียกขานฉายาของท่านว่า พระอาจารย์ใหญ่ อดีตท่านเคยเป็นคหบดีผู้มั่งคั่ง
แต่ท่านกลับมาสละใจเรื่องชีวิตคืออะไร เกิดมาทำไม ชีวิตหลังตาย จะเป็นอย่างไร
ทำไมผู้คนในประเทศนี้จึงยากจน มีทุกข์ไม่รู้หยุดหย่อน และท่านพบว่า ธรรมะ
คือหนทางที่จะตอบข้อสงสัยของท่าน

สมัยที่ท่านเป็นฆราวาส ท่านไม่มีครอบครัว ด้วยแรงศรัทธา ท่านจึงอำลาจากวงการธุรกิจ
และเอาทรัพย์สินสมบัติที่มีอยู่ มาซื้อที่ดิน และสร้างสถานที่ปฏิบัติธรรม ต่อมา มีผู้เลื่อมใสในคำสอนของท่าน
ท่านจึงบวชเป็นพระภิกษุ และไม่ยุ่งกับพระวัดไหน เพราะกลัวเขาจะหาว่าบ้า และถูกรังแก
ที่ท่านอยู่ได้อย่างปกติสุข เพราะท่านถือศีลเคร่ง ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยอย่างเคร่งครัด
เท่ากับเป็นเกราะป้องกันตน มิให้พระอื่นๆ มายุ่งกับท่าน

จากวัตรปฏิบัติที่เคร่งครัด ทำให้มีผู้เลื่อมใสท่านมากขึ้นๆ ต่างก็ส่งบุตรหลาน มาให้พระอาจารย์ใหญ่
สอนธรรมะ จนกระทั่งได้ประมาณ ๑๐ คน ท่านจึงตั้งเป็นสถานศึกษาและปฏิบัติธรรม ตามแนวทางของท่าน
แม้จะมีพระวัดอื่น กล่าวท้วงในสิ่งที่ท่านทำ แต่ท่านก็ยกเหตุผลในสิ่งที่ท่านทำว่า
ท่านปฏิบัติตามคำสอนของพระพุทธเจ้าทุกประการ ท่านไม่ได้สร้างหรือทำเพื่อแข่งกับใคร
และไม่ไปขัดแย้งกับผลประโยชน์ของใคร ท่านทำตามที่ญาติโยมศรัทธา

ต่อมา มีพระอุปัชฌาย์รูปหนึ่ง ฉายาพระวีระ จาริกผ่านมา มีโอกาสร่วมสนทนาธรรม กับพระอาจารย์ใหญ่
เกิดความเลื่อมใส และยินดีที่จะอยู่ร่วมปฏิบัติธรรมที่นี่ พระอาจารย์ใหญ่เห็นว่า เป็นพระที่มีหลักการดี
สามารถช่วยงานท่านได้ ท่านจึงรับไว้ ให้เป็นพระอาจารย์ คอยสอนพวกเด็กๆ พวกนักเรียน
มักจะเรียกท่านว่า พระอาจารย์หนึ่ง

ผ่านไปหลายปี พระอาจารย์ใหญ่ เจ้าสำนัก มักไม่ค่อยยุ่งกับกิจการของสำนักเท่าไรนัก

ท่านมักจะเก็บตัวเงียบอยู่ในกุฏิท้ายสำนัก และเห็นว่า พระอาจารย์หนึ่ง เป็นพระที่ดูเคร่งครัด และเอาจริง ในเรื่อง กฎกติกา และเรื่องพิธีการ ท่านจึงมอบภาระการบริหารสำนัก ให้แก่ พระอาจารย์หนึ่ง เป็นผู้ดูแลการเรียนของนักเรียน และ พระลูกวัดอีกสองรูป

ทุกครั้งที่นักเรียนทำผิด ก่อนจะถูกลงโทษ พระอาจารย์หนึ่ง จะให้ท่องกฎกติกาก่อนทุกครั้ง (๑) ห้ามมีเรื่องวิวาทในระหว่างเป็นนักเรียนที่นี่ (๒) ห้ามดูทีวี และ เล่นอินเทอร์เน็ตคนเดียว (๓) ห้ามฆ่า หรือ ทรมาณสัตว์ (๔) ห้าม พูดใส่ร้ายผู้อื่นด้วยคำที่ไม่จริง พระอาจารย์หนึ่ง ได้กำชับไว้ว่า นักเรียนที่อยู่ประจำ ต้องอยู่ทำเวลาให้ครบ หนึ่งสัปดาห์ จึงจะกลับบ้านได้หนึ่งวัน

ตอนที่ ๒ นพพร กับ ขาดิกำเนิดของตน (๑๐ นาที)

ตลอดเวลาที่อยู่ที่นี้ นพพร มีโอกาสพบปะ กับนักเรียนหลายรุ่น ที่จบไปแล้ว แต่เขายังอยู่ที่นี้ เพราะเป็นคำสั่ง ของพระอาจารย์ใหญ่ เขาถูกนักเรียนที่เกเร กลั่นแกล้งหลายครั้ง และทุกครั้ง เขาก็จะถูก พระอาจารย์หนึ่ง คุดำตักเตือนอยู่เสมอ เขาได้แต่กลักริ้นผื่นทน นึกถึงคำสอนของพระอาจารย์ใหญ่อยู่ตลอดเวลา

เวลาผ่านไป จนกระทั่ง นพพร อายุได้ ๑๗ ปี เขาได้รับใช้ พระอาจารย์หนึ่งมาเป็นเวลานาน จนชินชา กับการกระทำของพระอาจารย์หนึ่ง

วันหนึ่ง ในห้องเรียน พระอาจารย์หนึ่ง กำลังเล่าเรื่องพุทธประวัติ ระหว่างพัก มีนักเรียนใหม่สองคน โต้เถียงกันเรื่องสถานที่ประสูติของพระพุทธเจ้า นักเรียนคนหนึ่งว่า พระพุทธเจ้าไม่ได้เกิดที่อินเดีย แต่เกิดที่ประเทศไทย แต่อีกคนก็ยืนยันว่าเกิดที่อินเดีย การโต้เถียงดำเนินไป นพพร ได้ฟังได้อ่านเรื่องเหล่านั้นมาหลายรอบแล้ว จนรู้สึกเบื่อ เมื่อนักเรียนทั้งสองโต้เถียงกัน ในที่สุดก็เฉลอลกลับไป

ครูหนึ่ง เขาร้องอุทานตกใจตื่นกลัว จนตกเก้าอี้ ทำให้นักเรียนคนอื่นๆ หันมามอง และหัวเราะ เสียดหัวเราะของนักเรียน ทำให้ พระอาจารย์หนึ่งเดินเข้ามา ถาม นพพร ว่าเกิดอะไรขึ้น เขาก็ตอบไปตามประสาชื่อว่า ผันเห็นโจรकुดีมาด วังไล่จะฆ่าพระพุทธเจ้า แต่จอมโจรเห็นตนเองเสียก่อน จึงถูกโจรของकुดีมาด กลับมาวังไล่ตนเองแทน ยิ่งทำให้ นักเรียนพากันหัวเราะด้วยความขบขันยิ่งขึ้น และล้อเขาว่า ถ้าเขาหลบนานกว่านี้ คงผันเห็น พ่อกับแม่ วังหนีโจรด้วยอีกคน ทำให้ นพพร รู้สึกไม่พอใจ แต่ก็เก็บไว้ในใจ แทนที่เขาจะได้รับความเห็นใจ กลับถูกพระอาจารย์หนึ่งตำหนิ ที่นอนหลับในห้องเรียน เป็นตัวอย่างที่ไม่ดีแก่นักเรียนคนอื่นๆ

ขณะนั้น พระอาจารย์ใหญ่ เดินผ่านมา เพื่อบอกว่า นพพร มีความเป็นอยู่อย่างไร หลังจากนักเรียนออกจากห้องไปกันหมดแล้ว พระอาจารย์ใหญ่ ก็เดินเข้าไปหานพพร เขานั่งหน้าเส้าเช่นเคย และบอกว่าผันกลางวัน จนคนอื่นเห็นเป็นเรื่องตลก เขาถามพระอาจารย์ใหญ่

ถึงชาติกำเนิดของเขา พระอาจารย์ใหญ่ไม่ตอบ กลับยกอุทาหรณ์ ที่นักเรียนใหม่สองคนคุยกันเรื่องประวัติพระพุทธเจ้า ชีวิตคนเรานั้น ที่จริงเหตุการณ์ในสมัยพุทธกาล เพิ่งผ่านไปไม่นานนี้เอง แต่มนุษย์ผู้โง่เขลา ไม่มีเหตุผล ถูกมิจฉาทิฐิเข้าครอบงำ ย่อมมีความเห็นผิดเป็นชอบ เหมือนเห็นกงจักร เป็นคอกบัว ฉันทใด เรื่องราวของพระพุทธเจ้า ก็จะถูกคนผู้โง่เขลา แต่งเติมไปต่างๆ นานา ตามทิวจิตของตน

พระอาจารย์ใหญ่ ยกพระคำรัสของพระพุทธเจ้า ทรงสอนเรื่อง ชีวิตคืออะไร เกิดมาทำไม อะไรที่ส่งผลให้ชีวิตดำเนินไป และจะไปสิ้นสุดที่ใด ท่านสอนเรื่องวิฆฏะสงสาร จน นพพร รู้สึกคลายใจไปบ้าง เรื่องชาติกำเนิดของตน พระอาจารย์ใหญ่ จึงให้กำลังใจ นพพร ให้อยู่ที่นี้ต่อไป จงอดทน อย่าหวั่นไหวกับแรงยั่วยุ อย่าเสียสมาธิ จงเร่งศึกษา อ่านให้มาก พิจารณาตามเหตุผล ที่เป็นจริง ด้วยการศึกษารเรียนรู้ด้วยวิธี โยนิโสมนสิการ และ ปรัตโยสะ ไปพร้อมๆ กัน ไม่มุ่งวิธีใดวิธีหนึ่ง อย่างที่คนทั่วโลกเขาศึกษากัน แต่จงเชื่อในสิ่งที่ตนเห็น ตามที่เป็นจริง

จุดหักเห ...

เมื่อเห็นว่า นพพร คลายความกังวลได้แล้ว พระอาจารย์ใหญ่ ก็จากไปยังกุฏิของท่าน แต่ นพพร สังเกตเห็นว่า พระอาจารย์เริ่มไม่สบาย เพราะมีอาการไอ และเดินซัดโซเซ

(องค์ ๒) รวมเวลา ๕๐ นาที

ตอนที่ ๓ ศาสนา กับ ความรัก (๗ นาที)

นพพร เดินทาง ไปพบ คุณสมชาย เพื่อบอกอาการอาพาธ ของพระอาจารย์ใหญ่

คุณสมชาย เป็นแพทย์ผู้ใจบุญ และได้พิจารณาตัวที่จะเป็นแพทย์ประจำตัวให้ พระอาจารย์ใหญ่ ขณะที่ นพพร เล่าอาการอาพาธของพระอาจารย์ใหญ่ ให้หมอสมชายฟัง หวาน บุตรสาวของ หมอสมชาย ก็เข้ามาซัดจิ้งหะพอดี้

หวาน เป็นเด็กสาว หน้าตาดี มีความเป็นกุลสตรี เรียบร้อย อ่อนหวาน แต่ไม่สามารถซ่อนอารมณ์แค้นกริ้วของวัยรุ่นสาวไว้ได้ การพบกันครั้งแรกระหว่าง นพพร กับ น้ำหวาน หมอสมชาย รู้ดีว่าเกิดอะไรขึ้น ระหว่างหนุ่มสาวคู่นี้

ระหว่างรอมอเตรียมเครื่องมือ เพื่อเดินทางไปตรวจอาการอาพาธ ของพระอาจารย์ใหญ่ นพพร มีโอกาสใกล้ชิดตามลำพังกับ หวาน ทั้งสองสนทนากันคอกันดี แต่ นพพร เจียมตัวเสมอในฐานะของตน ส่วน หวาน ค่อนข้างจะมีใจให้

นพพร กับ หวาน แอบติดต่อกันทางจดหมาย และทางโทรศัพท์ หวาน จะคุยถึงโลกที่สวยงาม แพชั่น

และ เทคโนโลยี นพพร ได้แต่ฟัง เพราะสิ่งที่น้ำหวานพูด เขามีโอกาสน้อยมาก ที่จะได้สัมผัสมัน และเห็นมันจริงๆ นอกจากรับรู้จาก ที่วัดของวัดที่จัดไว้ให้ดูที่ศาลาใหญ่ ส่วนการใช้คอมพิวเตอร์ ก็ถูกจำกัดไม่ให้ใช้เพื่อเรื่องส่วนตัว ซึ่งต่างจาก นักเรียนคนอื่นๆ ที่จะรู้เรื่องเหล่านี้เมื่อตอนกลับบ้าน แต่เมื่อฟัง หวาน เล่าหลายๆ ครั้ง นพพร ก็เผลอคล้อยตามไปบ้าง

การแอบพบกันระหว่าง นพพร กับ น้ำหวาน ถูกพระอาจารย์หนึ่งจับได้ เขาจึงถูกลงโทษ ให้ไปนั่งเฝ้าหอรขัง ที่กลางป่าช้า คอยตักน้ำรดบอเวลาทุกระยะ ๑ ชั่วโมง ตลอดคืน แม้ นพพร จะกลัวผี แต่ก็ทำให้เขา มีความกล้าเพิ่มขึ้น ไม่กลัวในสิ่งที่ไร้เหตุผล และ ช่วยบรรเทาเยียวยา พิษสงของความรักลงได้ เขาตัดสินใจ เลิกติดต่อกับ หวาน

ตอนที่ ๔ นักเรียนใหม่ (๕ นาที)

วันนี้ มีนักเรียนใหม่ เข้ามา ๕ คน ทำให้ห้องเรียนคู้คับแคบ และดูโยกเยกสั่นคลอน มันเป็นอาคารเรียนที่ทำจากไม้และถูกใช้งานมานาน นักเรียนที่เข้าใหม่ สองคน ชื่อ ไช้ต กับ แบงค์ ไช้ต เป็นลูกชายหัวแก้วหัวแหวน ของนักการเมืองท้องถิ่น แบงค์ ก็เช่นกัน เห็นครั้งแรก ก็รู้ว่า วัชรุนสองคนนี้ ไม่ธรรมดา มีท่าทางเยือกเย็น กว้างโหดไม่น้อย นัยว่า ถูกพ่อส่งมาให้พระอาจารย์หนึ่ง คัดสันดาน ในช่วงปิดเทอม

เนื่องจาก ไช้ต กับ แบงค์ เป็นลูกนักการเมือง ที่มักคุ้นกับ พระอาจารย์หนึ่งเป็นพิเศษ พระอาจารย์หนึ่ง จึงมักเอาใจ โดยให้สิทธิพิเศษบางเรื่อง และอนุญาตไป-กลับได้ สัปดาห์ละสองวัน เพราะเห็นว่ามาเป็นนักเรียนชั่วคราว

นพพร แอบสังเกตกิริยา ของพระอาจารย์หนึ่ง ในการสนทนา กับ สีกา ผู้หนึ่ง ที่อ้างว่าเป็นน้ำสาวของ ไช้ต

ไช้ต กับ แบงค์ เริ่มเกะกะระราน นพพร พระอาจารย์หนึ่งก็เห็น แต่แทนที่จะห้ามปราม ก็ทำเป็นมองไม่เห็น เมื่อเห็นว่านพพร ไม่ได้ตอบ ไช้ต กับ แบงค์ ก็แกล้ง นพพร หนักขึ้นและทำซึ่งหน้า

มีอยู่ครั้งหนึ่ง นพพร อดทนไม่ไหว จึงได้ตอบไปบ้าง กลายเป็นเรื่องราวใหญ่โต พระอาจารย์หนึ่ง จึงตำหนิ นพพร และว่ากล่าวต่างๆ นานา หว่านไม่ให้เกียรติ เด็กสองคนนี้ ซึ่งนักเรียนคนอื่นๆ ก็เริ่มเห็น พิษความร้ายกาจเกร ของนักเรียนใหม่สองคนนี้เช่นกัน แต่ก็ทำอะไรไม่ได้ เพราะพระอาจารย์หนึ่งให้ท้าย

สิ่งที่ทำให้ นพพร ทนไม่ได้ คือ คำสบประมาท จากพระอาจารย์หนึ่ง ที่เอามาติกาเนิดของตน ไปเปรียบเทียบกับ ไช้ต ซึ่งมีพ่อเป็นนักการเมือง นพพร รู้สึกเสียใจมาก หลังเลิกเรียน เขาจึงเข้าไปแอบนั่งร้องไห้ อยู่ที่หน้ากุฏิของพระอาจารย์ใหญ่ ตัดพ้อด้วยความน้อยเนื้อต่ำใจ ถึงความเป็นมาในชาติกำเนิดของตน แต่พระอาจารย์ใหญ่ ก็ไม่ได้ออกมาปลอบใจแต่อย่างใด

ท่านได้แค่ครุ่นคิดในใจ

พระอาจารย์ใหญ่ นึกถึง ชีวิตวัยหนุ่ม ... (ตัดไป)

ก่อนมาบวช ได้สนทนากับ ชายผู้หนึ่ง ซึ่งภรรยาของเขา ได้ทอดทิ้งเขาไป เขาฝากลูกชายไว้ให้เลี้ยงหนึ่งคน และชายผู้นั้น ก็มีโรคประจำตัวไม่รู้ว่าจะมีชีวิตอยู่ได้ยาวนานเท่าไร ห่วงสำคัญที่เขาไม่อาจทิ้งไปได้ก็คือ ลูกชายของเขา ทำให้พระอาจารย์ใหญ่ หวนระลึกถึง พระคำรัสของพระพุทธองค์ เรื่อง ขาติ ขรา มรณะ ชันธ ๕ และ มองเห็นโทษทุกข์ ของการมีชีวิตครองเรือนอย่างฆราวาส

ตอนที่ ๕ “สตาลค์” กับ “สตรี” ของต้องห้ามสำหรับพระ (๑๕ นาที)

วันทำบุญใหญ่ในรอบปี ซึ่งถือเป็นวันสำคัญก็มาถึง พระอาจารย์ใหญ่ พระลูกวัด และญาติโยมผู้ใหญ่ มาประชุมกัน นพพร ก็อยู่ในที่ประชุมด้วย คอยปรนนิบัติพระอาจารย์ใหญ่อยู่ข้างๆ พระอาจารย์ใหญ่ เปรยว่า มีความประสงค์จะสร้างห้องเรียนใหม่ แทนห้องเรียนเก่าที่ชำรุด และอีกประการหนึ่ง มีนักเรียนใหม่เพิ่มขึ้น พระรูปหนึ่ง เสนอให้มีการเรียไร หรือไม่กี่จ้างงานวัด หรือจัดตั้งกองผ้าป่า เหมือนที่วัดอื่นๆ เขาทำกัน แต่พระอาจารย์ใหญ่ ยังไม่รับคำ และให้ทุกคนไปช่วยกันคิดหาวิธีที่เหมาะสมกว่านี้ ในการรวมทุนสร้างอาคารศาลาเรียนหลังใหม่ แต่อย่าให้ชาวบ้านเดือดร้อน หรือรู้สึกว่าเป็นการขโมยบุญ

หลังเลิกประชุม พระอาจารย์หนึ่ง ได้เข้าไปคุยกับ พระอาจารย์ใหญ่ บอกว่า ท่านรู้จักมักคุ้น กับนักการเมืองท้องถิ่นสองคน ซึ่งท่านสามารถจะบอกบุญ ขอสนับสนุนงบประมาณจากนักการเมืองให้ได้ แต่พระอาจารย์ใหญ่ ก็ยังไม่ตกลงอยู่ดี ทำให้พระอาจารย์หนึ่งรู้สึกเสียหน้า นพพร แอบสังเกตเห็น ความรู้สึกไม่พอใจ ของพระอาจารย์หนึ่ง

วันต่อมา หมอสมชาย กับ หวาน ผู้เป็นลูกสาว นำเงิน มาถวายให้พระอาจารย์ใหญ่ สมทบทุนสร้างอาคารศาลาเรียน พระอาจารย์ใหญ่ เห็นว่าเป็นเจตนากุศล จึงรับไว้ และส่งให้ พระอาจารย์หนึ่งเก็บเข้าบัญชีไว้ ซึ่งสังเกตเห็นได้ว่า พระอาจารย์หนึ่งมองเงินก้อนใหญ่ ด้วยสายตาแปลกๆ

หวาน ต่อว่า นพพร ทำไมไม่ติดต่อกับ หวานสารภาพรัก นพพร ทำให้หน้าพพร รู้สึกห้วนไหว ขึ้นมาอีกครั้ง หวาน บอก นพพร ว่าปีหน้า หวาน ก็จะไปเรียนต่อที่ ออสเตรเลียแล้ว ยิ่งทำให้ นพพร รู้สึกเป็นกังวลเพิ่มขึ้น

ค่าวันหนึ่ง ที่วัด ออกประกาศข่าว เชิญชวนประชาชน ไปใช้สิทธิเลือกตั้งผู้แทน

ในวันทำบุญใหญ่ พระอาจารย์หนึ่งขึ้นเทศน์ ตอนหนึ่งบอกให้ญาติโยม ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ตามหน้าที่ที่ดีของชาวพุทธ โดยทำดีที่สุด ท่านได้เอ่ยชื่อนักการเมืองสองคน ซึ่งลงรับสมัครเลือกตั้งครั้งนี้ด้วย

และบอกว่า ศาลาเรียนหลังใหม่ นักการเมืองท่านหนึ่ง ได้ให้ทุนสนับสนุนมาก่อนหนึ่งแล้ว ถ้าผ่านการเลือกตั้ง เราคงได้ศาลาเรียนหลังใหม่

หลังเทศน์จบ น้ำสาวของ โสิต มารับตัวโสิตกลับบ้าน เพราะใกล้เปิดเทอมแล้ว ทำให้ นพพร รู้สึกโล่งอก ต่อไปคงไม่มีตัวป่วนมาสร้างความวุ่นวายให้อีกแล้ว แต่เขาก็แอบสังเกตเห็นกิริยาของพระอาจารย์หนึ่ง ที่มีต่อน้ำสาวของโสิต แต่เขาก็ยังไม่แน่ใจว่า มันคืออะไรกันแน่ การสังเกตของ นพพร ทำให้พระอาจารย์รู้สึกไม่พอใจ ก่อนไป โสิต กับ แบนค์ สังดา นพพร ด้วยดีล้าย้วยวนกวนโทสะยิ่ง

หลังจาก โสิต แบนค์ และน้ำสาวไปแล้ว พระอาจารย์หนึ่ง ก็เดินเข้าไปตักเตือน นพพร ที่แสดงกิริยา มารยาทส่อครุ้สอเห็นมากเกินไป

วันต่อมา นพพร มีโอกาส มาทำความสะอาด ที่กุฏิของ พระอาจารย์ใหญ่ เขาจึงถามปัญหา เรื่องพระอาจารย์หนึ่งรับเงินจากนักการเมือง มันเหมาะสมแล้วหรือ ทั้งๆ ที่ก่อนหน้านี้ พระอาจารย์ใหญ่ปฏิเสธ พระอาจารย์ใหญ่ จึงยกพุทธคำรัส เรื่องวัตรปฏิบัติของสงฆ์ ต่อการเมือง ควรไม่ควรแค่ไหน เพื่อตอบโจทย์ว่า พระไม่ควรยุ่งกับการเมืองจริงหรือ และ ข้อห้าม เรื่อง เงิน กับ สตรี เป็นวัตรอุณามาส (วัตรที่นักบวช ไม่ควรเข้าไปยุ่งเกี่ยวพัวพันด้วย) สำหรับบรรพชิต

นพพร แย้งว่า พระจำเป็นต้องใช้เงิน จะทำอย่างไร พระอาจารย์ใหญ่ กลับกำชับย้าว่า เงิน กับ สตรี เปรียบเหมือน เสือสองตัว ที่นักบวชต้องระวัง มิฉะนั้น มันจะสร้างความเดือดร้อนให้แก่ตัวเอง และสร้างความมัวหมองให้ศาสนาด้วย แต่ นพพร ก็ยังไม่เข้าใจอยู่ดี เพราะถ้าไม่มีเงิน ศาลาเรียนหลังใหม่ ก็ไม่มีวันจะได้สร้าง

ตอนที่ ๖ คีลของพระพุทธเจ้า (๑๕ นาที)

จุตหักเห... วันนี้ พระอาจารย์ใหญ่ และ พระอาจารย์หนึ่ง พร้อมด้วยพระลูกวัตรูปหนึ่ง ไปกิจนิมนต์สำคัญ ที่ต่างจังหวัด เป็นเวลาสองวัน จึงมอบหมายให้ พระลูกวัตรูปหนึ่ง และ นพพร ดูแลสถานปฏิบัติธรรม และนักเรียนที่เหลืออยู่ (บางส่วนอนุญาตให้กลับบ้านได้)

มีพระภุคค์ สามรูป จาริกผ่านมา และมาขอจำวัดที่นี่ หลวงพ่้นันท์ ซึ่งเป็นพระลูกวัตรูป กับ นพพร ปรึกษากัน ตกลง อนุญาตให้พระภุคค์ จำวัดได้

คืนนั้น หลวงพ่้นันท์ กับ นพพร ได้เข้าไปสนทนา กับ พระภุคค์ ทั้งสามรูป หลังจากสอบถามเรื่องอายุพรรษากันแล้ว หลวงพ่้นันท์ ก็ถามไถ่ถึงที่มาที่ไป ท่านหนึ่ง แนะนำว่า ภันเดชของท่านผู้นี้ เป็นพระภุคค์ มีมณต์ขลังแก่กล้า คุณคง ต่อชะตา แก่กรรมก็ได้ อีกรูปหนึ่ง เก่งทางทำคุณไสย์ ใ้ห่วยแม่น ส่วนท่านเอง นั่งทางใน คุณคงชะตาได้บ้าง แต่ไม่เก่ง

อยู่ระหว่างเรียนรู้ศึกษาอยู่ และกล่าวชวน ถ้าหลวงพ่้นั้น สนใจ ก็มาเรียนด้วยกันได้ และบอกว่า
พรุ่งนี้อาจจะมีญาติโยมตามมา ก็ขออนุญาต ใช้สถานที่ทำพิธีกรรม จะได้หรือไม่ นพพร สะกิดหลวงพ่้นั้น
ให้ปฏิเสธ แต่หลวงพ่้นั้น ก็รับปากไปแล้ว นพพร จึงพูดอะไรมาไม่ได้

วันรุ่งขึ้น มีญาติโยม จากแดนไกล ต่างแห่กันมา ๑ คันรถ และทยอยกันมาเรื่อยๆ รวม ๑๐๐ คน
บ้างก็มาขอหอย บ้างก็มาต่อดวงชะตา แก้วกรรม บ้างก็มาขอทำคุณไสย์ สักยันตร์ ขอตะกรุด ที่หนักหนอย
ก็ขอปลัดขิกด้วย

เหตุการณ์ ครั้งนี้ ทำให้ นพพร ไม่สบายใจ แต่บรรดานักเรียน กลับตื่นเต้นไปตามๆ กัน
เพราะไม่เคยเห็นพิธีกรรมแปลกๆ มาก่อน ส่วนหลวงพ่้นั้น ก็รู้สึกหน้าไม่ค่อยดีเช่นกัน

วันรุ่งขึ้น พระอาจารย์ใหญ่ และพระอาจารย์หนึ่ง พร้อมด้วยหลวงพี่สุทโธ กลับมาจากกิจนิมนต์
รู้สึกประหลาดใจ ที่อาณาบริเวณของวัดเปลี่ยนไป เหมือนกับว่าเพิ่งผ่านการทำพิธีกรรมอย่างหนึ่ง
จึงเรียกประชุมทุกคน ในสถานปฏิบัติธรรม

พระอาจารย์ใหญ่ ได้ยกพุทธคำรัส เรื่อง จุลศีล มัชฌิมศีล และ มหาศีล ซึ่งเป็นศีลของพระพุทธเจ้า
มาสาธยายให้ทุกคนฟัง และชี้โทษว่า การแปรเจตนาศีลของพระพุทธเจ้าให้บิดเบือนไป นั้นเป็นความเลวร้าย
พอๆ กับการปกปิดมิให้คนรู้ว่า มีศีลหมวดนี้อยู่ในพุทธศาสนา
และเท่ากับเป็นการทำลายพระพุทธศาสนาอย่างร้ายแรง

ผลการประชุม พระอาจารย์ใหญ่ตัดสินใจว่า การรับอนุญาตให้พระที่อื่นมาจำวัด ไม่ผิด
แต่อนุญาตให้มาทำเรื่องนอกรีตของศาสนา ถือเป็นความผิด หลวงพ่้นั้น ได้รับโทษ ให้ไปนั่งยาม
หน้าตู้พระไตรปิฎก เป็นเวลา ๗ วัน ส่วน นพพร ถูกลงโทษ ให้ไปทำความสะอาดหอสุมุด และ
และเฝ้าหอสุมุด รวม ๓ คืน

ตอนที่ ๗ โทษทุกข์ ของ ส.สตรี กับ ส.สตางค์ (๘ นาที)

นพพร ทำความสะอาด หอสุมุดเสร็จแล้ว เป็นเวลาพลบค่ำพอดี ระหว่างที่นั่งอ่านพระคัมภีร์อยู่นั้น
เขาสังเกตเห็น มีเงาประหลาด สาดส่องมาจากมุมหนึ่งของหอสุมุด เขาจึงย่องเดินไปสืบดู ว่ามันคืออะไร
เป็นผีหรือเปล่า แต่พอเข้าไปใกล้ ก็แน่ใจว่า ไม่ใช่ เข้าไปใกล้อีก เขารู้สึกประหลาดใจ เมื่อเสียงที่ได้ยินนั้น
เหมือนเสียงของ พระอาจารย์หนึ่ง กำลังคุยกับลูกศิษย์คนหนึ่ง แต่ไม่รู้ว่าคุยกันเรื่องอะไร ต่อมา มีผู้ชายอีก ๒
คนตามมาสมทบด้วย ดูเหมือนว่า พวกเขาเริ่มทะเลาะกัน ก่อนที่พวกเขาจะแยกย้ายกันไป นพพร สังเกตเห็น
และจำได้ว่า ผู้หญิงผู้นั้น ก็คือ นางสาวของ โธ่ดี นั่นเอง พวกเขาทำอะไรกันในยามวิกาล เช่นนี้

วันรุ่งขึ้น เป็นวันเลือกตั้งผู้แทน ชาวที่วัดและวิทยุแพร่ไปทั่ว
ต่างประกาศเชิญชวนให้ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

เมื่อถึงเวลาปิดหีบเลือกตั้ง และผลการนับคะแนน ปรากฏว่า นักการเมืองที่พระอาจารย์หนึ่งกล่าวถึง สอบตก

จุดสูงสุดของเรื่อง ... ตกคำของคตินั้น ฝนตกลงมาอย่างหนัก ทำให้ นพพร นึกถึงคำพูดของคนโบราณว่า “ฝนตกชุกหมูไหล คนจัญไรมาพบกัน” ก่อนเข้านอน เขาได้ยืน เสี่ยงปิ่นตั้งขึ้น หนึ่งนัด พร้อมเสี่ยงหมาเห่า และเสี่ยงผู้คนวิ่งเอะอะ นพพรแอบแหม่มบานหน้าต่างดูเหตุการณ์ เริ่มมีคนวิ่งกันมามากขึ้น นพพร จึงวิ่งฝ่าสายฝนออกไปดูบ้าง ว่าข้างนอกเกิดอะไรขึ้น

ภาพที่เห็นเบื้องหน้า พระอาจารย์หนึ่งนอนคว่ำหน้า มรณภาพ เพราะถูกยิงที่ด้านหลังตรงหัวใจพอดี สักครู่ ก็มีรถตำรวจมา

นพพร จึงเดินกลับเข้าที่พัก ปล่อยให้เป็นที่ของตำรวจ เขานั่งคิดทวนพิจารณา ภาพเก่าๆ ที่เขาสังเกตเห็นอาภัพกิจของ พระอาจารย์หนึ่ง สลับกับ คำสอนของพระอาจารย์ใหญ่ เรื่อง สตรี กับ สตางค์ ซึ่งเป็นวัตถุอนามาส ของบรรพชิต และ พระไม่ควรเข้าไปยุ่งกับ การเมือง

รุ่งเช้า นพพร เข้าไปหาพระอาจารย์ใหญ่ พบร้อยเวร มาแจ้งข่าว การสอบสวน ทราบว่า เงินในบัญชีของสถานปฏิบัติธรรมก็หายไปด้วย พบหลักฐานสมุดบัญชี ในกุฏิของพระอาจารย์หนึ่ง ร้อยเวร กล่าวกับ พระอาจารย์ใหญ่ว่า การมรณภาพของพระอาจารย์หนึ่ง อาจมาจากสาเหตุสองประการ คือ ผลประโยชน์ทางการเมืองขัดกัน และ เรื่องขู้สาว ทำให้พระอาจารย์ใหญ่ ถึงกับตกใจ คิดไม่ถึงว่าจะมีเรื่องอับยศมัวหมองนี้เกิดขึ้น แต่สักครู่ ท่านก็ทำได้เป็นปกติ เหมือนพบคำตอบอะไรบางอย่าง

(องค์ ๓) รวมเวลา ๑๕ นาที

ตอนที่ ๘ บวช นพพร (๑๕ นาที)

พระอาจารย์ใหญ่ ทวนอายุของ นพพร ได้อายุบวชพระพอดี จึงอนุญาตให้ นพพร เข้าพิธีบวช ก่อนบวช ในวันนั้น หวาน มาขอคำตอบจาก นาคคนพพร ว่าความรักระหว่างพวกเขา จะดำเนินต่อไปอย่างไร เมื่อรู้ว่านพพร บวช หวานก็รู้สึกเศร้าใจ แต่อีกใจหนึ่ง ก็ไม่แน่ใจตัวเองเหมือนกัน เพราะไม่นาน หวานก็จะไปเรียนต่อต่างประเทศแล้ว โอกาสจะได้พบกัน ยิ่งยากเข้าไปทุกที

ในที่สุด นพพร ก็ได้บวชเป็นพระ สมความตั้งใจ

ผ่านไป สามเดือน พระนพพร รู้สึกดีขึ้น มีดวงหน้าสดใส มีจริยวัตร ยืน เดิน นั่งนอน บิณฑบาต คุน่าเลื่อมใส และสง่างามยิ่งนัก โดยเฉพาะ เมื่อเดินผ่านหน้าอาคารศาลาเรียนหลังใหม่ ผ่านลำแสงของพระอาทิตย์ยามรุ่งอรุณ คุนาศรีทศายังนึก

วันหนึ่ง พระอาจารย์ใหญ่ เรียกประชุมลูกวัดทั้งหมด เพื่อสรรหาตำแหน่ง พระอาจารย์รูปใหม่ แทนพระอาจารย์หนึ่งซึ่งมรณภาพไป เพื่อให้เป็นพระพี่เลี้ยงนักเรียนด้วย และเป็นพระอาจารย์ผู้สอนธรรมะด้วย

การทดสอบ ภูมิปัญญา และภูมิธรรม ได้เริ่มขึ้น พระอาจารย์ใหญ่ ให้ประเด็นข้อวิสัยเห็นว่า ที่สุดของพระพุทธศาสนา คืออะไร และ อะไร คือจุดตายของศาสนาพุทธ พระรูปอื่นต่างตอบกันไปหลายทิศทาง แต่ก็ไม่ทำให้ พระอาจารย์ใหญ่พอใจ

พระนพพร ตอบว่า ความเป็นไตรลักษณ์ คือ ที่สุดของพระพุทธศาสนา ซึ่งเปรียบเหมือนแก่น ส่วน คือล คือเนื้อแท้ของพระพุทธศาสนา พิธีกรรมต่างๆ ตลอดจน วัฒนธรรมประเพณีที่ดี แม้จะเป็นกะพี้ของศาสนา แต่ก็ทำให้ศาสนา มีชีวิตอยู่ได้ยาวนาน ส่วน สังฆาร ที่หอมล้อมด้วย สัมมาทิฐิ คือ อุปกรณ์ในการสืบทอด พระพุทธศาสนาให้ดำเนินต่อไป จุดตายของศาสนา คือ การทุศีลของนักบวชในศาสนา และการแปรเจตนาแห่งศีลของพระพุทธเจ้าให้ผิดเพี้ยนไป

คำตอบ ของพระนพพร ทำให้ ทุกคนนิ่งงันไป ไร้คำโต้แย้งใดๆ

ที่ประชุมเงียบไปชั่วครู่ ก่อนที่พระอาจารย์ใหญ่ จะประกาศว่า พระนพพร คือ พระอาจารย์หนึ่งของสถานศึกษาและปฏิบัติธรรม รูปต่อไป.

ระหว่างนั้น หวาน ได้เดินทางมาถึงที่สถานศึกษาและปฏิบัติธรรม เมื่อเห็นว่า พระเลิกประชุมกันแล้ว เธอจึงเข้าไปกราบนมัสการพระนพพร และทำหน้าที่เหมือนจะร้องให้ พระนพพร นั่งสงบนิ่งไปชั่วขณะหนึ่ง แต่ในความรู้สึกของ หวาน เหมือนนานเป็นชั่วโมง พระนพพร บอกกับ หวาน ว่าท่านยินดีด้วยที่หวานจะไปเรียนต่อที่เมืองนอก ทราบว่าจะเดินทางวันนี้ใช่หรือไม่ ด้วยคำพูดสั้นๆ ทำให้ หวาน ร้องไห้โฮออกมา พระนพพร จึงเตือนสติ หวาน ว่าท่านเองได้ตัดสินใจเลือกเส้นทางนี้แล้ว

หวาน มองพระด้วยสายตา กิ่งอ่อนวอน กิ่งถามว่า หวานจะเดินทางเดี๋ยวนี้แล้ว จะให้ หวาน รออยู่อีกพักพาทะหนึ่งก็ได้ ขอให้พระสนใจความรู้สึกของหวานบ้าง จะให้หวานยินดีด้วย กับแนวทางชีวิตที่พระเลือกอย่างนั้นหรือ ตอนนี้ หวาน รู้สึกสับสนเหลือเกิน

พระนพพร ห้วนไห้ขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง แต่ท่านก็ตั้งสติไว้ได้ และอยู่ในอาการสงบนิ่ง ล้ำรวม จนกระทั่ง หวาน กราบลาพระไป ด้วยหัวใจอาวรณยิ่ง

นั่นแหละ ทำให้พระอาจารย์ใหญ่ หายใจโล่งอก ที่เห็นทุกอย่างจบลงด้วยดี ทำให้ภาพความทรงจำเก่าๆ กลับคืนมาอีกวาระหนึ่ง หวังว่า คราวนี้จะเป็นครั้งสุดท้าย ... (ตัดไป)

ภาพการสนทนา กับชายผู้หนึ่ง ที่ฝาก ลูกชาย ให้ท่านอุปการะเลี้ยงดู พระอาจารย์ใหญ่ ได้รำพึงกันตนเองว่า ขอให้ ทศพร ผู้เป็นน้องชาย จงมีสุคติเกิด เพราะบัดนี้ พระนพพร ลูกของ ทศพร

ได้บรรลุในสิ่งที่ประเสริฐที่สุด ที่มนุษย์พึงมี พึงเป็น พึงได้.

จบบริบูรณ์.

หมายเหตุ จุดสูงสุดของเรื่อง หากเห็นว่า การฆ่าพระ มั่นคงรุนแรงไป อาจเปลี่ยน ให้พระอาจารย์หนึ่ง หายหน้าไป เพราะกลัวอิทธิพล ของนักการเมือง ก็ได้ หรือ จะให้ลาสิกขาตามสีกาไปพร้อมกับเงินในบัญชี ก็ได้ แต่การสังหารพระ จะทำให้ดูว่า ถ้าเป็นเช่นนั้นจริง ก็เป็นดัชนีชี้ว่า ถึงยุคที่ตกต่ำที่สุดของพุทธศาสนาแล้ว ซึ่งมันอาจจะเกิดจริงในเร็ววันนี้ จะได้เป็นอุทาหรณ์ แก่ชาวพุทธในปัจจุบัน แต่อย่างไรก็ตาม เรื่องทั้งหมดล้วนสมมุติขึ้นทั้งสิ้น.

(๕)

บทโครงร่าง (Story Outline)

ภาพยนตร์ เรื่อง “เมืองคนเขี้ยว” (Holder)

ผู้เขียน: สุทิน ขาวหินฟ้า

ความยาวเรื่อง: ๑๑๕ นาที

แนวคิดของเรื่อง (theme) : คนมีสัญชาติญาณดิบ อย่างสัตว์เดรัจฉาน

ถ้าไม่สามารถควบคุมอารมณ์ดิบของตัวเองได้ ย่อมสร้างความเดือดร้อนให้แก่สังคม จึงจำเป็นต้องมีบทบังคับ คอยควบคุมพฤติกรรมชั่วร้ายเหล่านั้น

เป็นเรื่องของกิเลสมนุษย์ ที่ติดตัวเป็นกรรมพันธุ์มาตั้งแต่เกิด เมื่อถูกกระตุ้น หรือ ถูกกดดัน จากวัตถุ เหตุการณ์บางอย่าง หรือถูกปลุกเร้าด้วยสื่อ สิ่งแวดล้อม และ วัฒนธรรมที่ผิดเพี้ยน คนผู้นั้น ก็จะตกอยู่ภายใต้การครอบงำของกิเลส และเสพติดมัน ทำให้ขาดจิตสำนึก รับผิดชอบ ชั่วดี จนไม่สามารถควบคุม จิตที่ดีนั้นได้ เพื่อให้สังคมส่วนรวม เกิดความสงบสุข จึงต้องใช้อำนาจรัฐ มาบังคับควบคุม และมีบทลงโทษ

“กิเลส” เมื่อครอบงำผู้ใดแล้ว มันจะสร้างมนต์เสน่ห์ ให้บุคคลผู้นั้น รัก ลุ่มหลง ไม่อยากจาก หรือละทิ้งมันไป ดังนั้น การกำจัดกิเลสออกจากจิต มีใช่ว่าเรื่องง่าย ทุกครั้งที่คิดจะกำจัดมัน จะสร้างความเจ็บปวดทรมาน ทรมาน โหยหา ให้แก่คนผู้นั้นไม่น้อย และถ้าไม่คิดทำลายมัน พลัง อำนาจ ความร้ายกาจของมัน ก็จะเพิ่มทวีขึ้นเรื่อยๆ ในภาพยนตร์เรื่องนี้ “เขี้ยว” เป็นสัญลักษณ์ของ “กิเลส” การตัดเขี้ยวแต่ละครั้ง ได้สร้างความเจ็บปวด เหมือนกับการ ฆ่ากิเลส นั่นเอง.

แนวภาพยนตร์ (genre) : แนวสมระหว่าง วิทยาศาสตร์ (science fiction) จินตนาการ (fantasy) และ สังคมวัฒนธรรม (social drama)

ประโยคหลัก (premise): อะไรเกิดขึ้น เมื่อหมอเลียว คิดค้นนวัตกรรมทางพันธุกรรม ให้คนในเมืองเขียว สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้สำเร็จ โดยไม่ต้องพึ่งพาบริการบำบัดเขียว ของบริษัทใหญ่ที่มีอิทธิพล และ แสวงหาผลประโยชน์จากการรับบริการตัดเขียว

เรื่องย่อ (synopsis):

มีตำนานเล่าขานติดต่อกันมาหลายชั่วอายุคนแล้วว่า เมืองแห่งหนึ่ง ตั้งแต่มี วัตถุลึกลับ ตกลงมาจากฟากฟ้า หลังจากนั้นก็ทำให้ชาวเมืองแห่งนี้เปลี่ยนไป เมื่อมีชายผู้หนึ่ง เก็บวัตถุลึกลับนั้นไป ทำให้เขากลายเป็นคนเสียสติ มีอารมณ์ร้าย และมีเขี้ยวออกออกมา ทำให้ควบคุมอารมณ์ไม่ได้ เทียวไล่กัด ทำร้ายคนอื่น ๆ จนทำให้คนทั้งเมืองติดเชื่อบ้านั้น กลายเป็นเมืองคนเขี้ยวตั้งแต่นั้นมา

ความหวาดผวาระแวง และทำร้ายกัน ของคนในเมืองนี้ ไม่อาจยุติลงได้ เพียงแต่ทำให้ระงับได้เพียงชั่วคราว เมื่อเขี้ยวทิ้งออกออกมา ถูกตัดทิ้งไป ก็ทำให้ควบคุมสติได้เหมือนเดิม จนกว่าเขี้ยวนั้นจะออกออกมาอีกในทุกๆ ๓๐ วัน หลังการตัดเขียว

คณะมนตรีของเมืองนี้ จึงออกกฎหมาย มาควบคุมพลเมือง ด้วยการบังคับให้ทุกคนต้องตัดเขียว ก่อนที่มันจะออกยาวออกมา จนไม่สามารถควบคุมอารมณ์ได้

บริษัทของ เคน เจ้าพ่ออิทธิพล ได้รับสัมปทาน บริการตัดเขียว จากคณะมนตรี และเรียกค่าบริการสูงจนชาวเมืองเดือดร้อน เพื่อแลกกับผลประโยชน์ต่างตอบแทน จากมนตรีเมืองนี้บางคน ขณะที่หมอเลียว ผู้มีคุณธรรม ได้พยายามทดลองสร้าง สารพันธุกรรมใหม่ เพื่อยับยั้งการงอกของเขี้ยว

หมอเลียว เป็นผู้ค้นพบวิธีตัดเขียวตัวเอง ด้วยเครื่องมือสมัยใหม่ จนชาวเมืองหันมาใช้บริการฟรีจากหมอเลียว ส่งผลให้ ธุรกิจของ เคน กระแทบกระเทือน เคน จึงใส่ความหมอ และฟ้องร้องว่า หมอเลียวละเมิดสัมปทาน พร้อมกับส่งสมุน ๒ คน ที่เขาแอบเลี้ยงไว้ โดยไม่ตัดเขียวให้ ไปฆ่าหมอเลียว

ผลการทดลอง สารพันธุกรรมใหม่ของหมอเลียว ได้ผลเพียงครั้งเดียว เมื่อ สมาชิกสภามன்றียุ่หนึ่ง ได้อาสาทดสอบ การฉีดสารนั้นเข้าไปในร่างกาย

ในระหว่างการโต้เถียงในสภา ว่าจะจัดการกับหมอเลียวอย่างไรดี สมาชิกสภามன்றียุ่ที่ได้รับการทดสอบคุณสมบัติของสารพันธุกรรมนั้น ได้ประกาศว่า สารนั้นแม้ไม่สามารถยับยั้งการงอกของเขี้ยวได้ แต่มันหยุดยั้งอารมณ์ร้ายได้

สภามன்றียุ่ จึงออกกฎหมาย ให้ชาวเมืองทุกคน จะต้องได้รับการฉีดสารพันธุกรรมใหม่นั้นทุกคน

ไม่ว่าแม้แต่ เคน และ พรรคพวก ทำให้เมืองคนเขี้ยวมีความสุขสงบ กลับคืนมา ประธานชุมชนตรี
จึงประกาศเฉลิมฉลองให้แก่ชาวเมือง ด้วยการจัดการประกวดเขี้ยวสวย ทำให้ เมืองคนเขี้ยว
กลายเป็นเมืองสวรรค์ขึ้นมาทันที

แต่ความสำเร็จของหมอลีเยว ได้ทิ้งร่องรอยของความผิดพลาด
สร้างปัญหาความยุ่งยากแก่เมืองคนเขี้ยว อย่างไม่รู้ตัว

โครงสร้างเรื่อง (plot structure):

(องค์ ๑) ๒๐ นาที

เหตุการณ์เฉลิมฉลอง การประกวดเขี้ยว สร้างความสนุกสนานให้กับชาวเมือง ทุกๆทุกคน
ชาวเมืองนี้ น้อยคนนัก ที่จะจดจำประวัติความเป็นมา ของเผ่าพันธุ์ ของตนเองในอดีตได้ ...

มีตำนานเล่าขานติดต่อกันมาหลายชั่วอายุคนแล้วว่า เมืองแห่งหนึ่ง ตั้งแต่มี วัตถุลึกลับ
ตกลงมาจากฟากฟ้า หลังจากนั้นทำให้ชาวเมืองแห่งนี้เปลี่ยนไป เมื่อมีชายผู้หนึ่ง เก็บวัตถุลึกลับนั้นไป และ
ในคืนเดือนมืดสนิท เขาได้กลายเป็นคนเลวสติ มีอารมณ์ร้าย และมีเขี้ยวงอกออกมา
ทำให้ควบคุมอารมณ์ไม่ได้ เทียวไล่กัด ทำร้ายคนอื่นๆ จนทำให้ คนทั้งเมืองติดเชื่อบ้านั้น อารมณ์ร้าย
จะค่อยๆ ทุเลาเบาบางลง เมื่อใกล้วันที่มีแสงเดือนเต็มดวง เมื่อพ้นจากนั้น
คนทั้งเมืองก็เริ่มจะคุ้มคั้งขึ้นมาอีก และเพิ่มความรุนแรงขึ้น ไปจนกระทั่งถึงคืนเดือนมืด
วนเวียนเช่นนี้มาช้านาน

เมืองคนเขี้ยว

ในเมืองคนเขี้ยว ทุกเพศ ทุกวัย ทุกอาชีพ ทุกคน มีลักษณะทางพันธุกรรม ที่เหมือนกัน คือ
มีเขี้ยวงอกออกมาได้ เหมือนฟันของหนู ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ ทางโครโมโซมประจำเผ่าพันธุ์ ของคนในเมืองนี้

การงอกของเขี้ยว จะทำให้คนผู้นั้น สูญเสียการควบคุมทางอารมณ์ เขี้ยวยิ่งยาว ยิ่งมีอารมณ์
ฉุนเฉียว บ้าระห่ำ คุเหมือนสัตว์บ้า กัด ทำร้ายกันด้วยเขี้ยว บ้างก็มีอารมณ์หื่นกระหายทางกาม
ผู้ใดที่มีพื้นฐานจิตใจดี ก็จะพยายามอดกลั้นหาวิธียับยั้ง ส่วนผู้ใดที่มีพื้นฐานจิตใจต่ำ ก็จะลุ่มหลง มัวเมา
ตกเป็นทาสของอารมณ์ร้ายของตน ซึ่งนับวัน คนกลุ่มหลังจะเพิ่มมากขึ้นทุกวัน

จึงทำให้คนในเมืองนี้ อยู่อย่างหวาดผวา ไม่มีความสุข ทั้งภายในบ้าน และนอกบ้าน
เต็มไปด้วยการทะเลาะวิวาท แห่ลงเลื่อมโทรม ชยะ เชื้อโรค และสิ่งอันตรายรอบด้าน เกิดการทำร้าย
ฆ่าฟันกันด้วยอารมณ์โทสะ ฆ่ากัน ทำแท้ง ปล้นสะดม ฆาตกรรม โรคติดต่อ ผู้คนส่วนหนึ่งจึงหันไปพึ่งยาเสพติด
หรือไม่ก็ไปเข้ารีตในลัทธิสมาธิกดขี่อารมณ์ แต่ก็ไร้ผล เมืองนี้มีตำรวจ ก็เหมือนไม่มี เพราะทุกคน
พร้อมที่จะระเบิดอารมณ์ได้ทุกเมื่อ แม้เจ้าหน้าที่เองก็ตาม

สิ่งที่ยับยั้งไม่ให้เมืองคนเขียว กลายเป็นนรกไปมากกว่านี้ คือ มีการค้นพบว่า หากชิงตัดเขียวออกเสียก่อนถึงวันเดือนมีด ก็จะทำให้ทุกอย่างสงบลงชั่วคราว แต่ก็ไม่สามารถจะหยุดการงอกของเขียวได้

แต่สิ่งที่น่าสยดสยองที่สุดคือ ผู้หญิงท้องแก่บางคนในเมืองนี้ ที่ไม่ได้รับการตัดเขียว ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้ เมื่อคลอดลูกออกมา ในคืนเดือนมีด มักจะกินลูกของตัวเอง โดยมีคนเขียวคนอื่นๆ มาร่วมยื้อแย่งกัดกินทารกนั้นด้วย

จุดหักเหหลัก ๑...

หากปล่อยให้ทุกอย่างเป็นไปตามธรรมชาติ อย่างสัตว์ป่าคน คนในเมืองเขียวก็จะพบกับหายนะเร็วขึ้น ทำให้รัฐบาลกลาง จำเป็นต้องประกาศกฎหมายพื้นฐานของเมือง บังคับ ให้ประชาชนในเมืองนี้ทุกคน “ตัดเขียว” เมื่อเขียวยาวได้ขนาด (เท่าที่ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ได้) ก่อนที่จะถึงคืนเดือนมีด ผู้ใดไม่ตัดเขียว ถือว่าผิดกฎหมาย

(องค์ ๒) เวลา ๘๐ นาที

การตัดเขียว จะทำให้ ความโหดร้าย ลดลง อารมณ์กำหนดทางกาม ลดลง จิตใจอ่อนโยนขึ้น ยอมรับเหตุผลได้ดีขึ้น ส่วนล้านี้กริบผิดชอบจะกลับมา และทำให้จิตใจสงบขึ้น แต่ก็เพียงชั่วคราว เพราะแต่ละเดือน เขียวจะงอกออกมาเรื่อยๆ ทำให้ต้องมีการตัดเขียว ทุกกระยะ และการตัดเขียวแต่ละครั้ง สร้างความเจ็บปวดให้ไม่น้อย จึงทำให้ มีคนบางกลุ่ม หลีกเลี่ยงไม่ยอมตัดเขียว ด้วยการข่มขู่ หลบซ่อน และหลบเลี่ยงการจับกุมของเจ้าหน้าที่ ทำให้ เกิดกลุ่มอิทธิพล หาผลประโยชน์ จากพฤติกรรมของคนที่ไม่ยอมการตัดเขียวของตน โดยเฉพาะคนที่ลุ่มหลง มีอารมณ์ไม่คำอยู่แล้ว

จากบทบัญญัติของกฎหมายพื้นฐาน ที่บังคับให้ทุกคนต้องตัดเขียว ทำให้รัฐบาลกลาง ได้เปิดประมูลให้บริษัทต่างๆ ดำเนินธุรกรรม รับผิดชอบ ธุรกรรมนี้ดำเนินไปได้ไม่นาน ก็เกิดการผูกขาด โดยอาศัยช่องทางจากการแสวงผลประโยชน์ส่วนตัว ของเจ้าหน้าที่บางคนในรัฐบาล ซึ่งมีผลประโยชน์แลกเปลี่ยนกัน

บริษัทของ **เคน** เจ้าพ่ออิทธิพล ในเมืองนี้ ได้อภิสิทธิ์แต่เพียงบริษัทเดียว ในการรับจ้างตัดเขียว ซึ่งคิดค่าบริการตัดเขียวแต่ละครั้ง แพงมาก และเจ็บทรมาน ส่วนบริษัทอื่นที่เปิดกิจการแข่งขัน ก็ถูกกลุ่มอิทธิพลมืด ที่ เคน เลี้ยงไว้ ลอบกลั่นแกล้งต่างๆ นานา จนบริษัทเหล่านั้นต้องปิดตัวลง ที่ละบริษัท จนไม่เหลือ ขณะเดียวกัน บริษัทของเคน ต่างก็สรรหากลยุทธ์ต่างๆ เพื่อเพิ่มกำไร อยู่ตลอดเวลา ด้วยวิธีเอาเปรียบผู้บริโภค ส่งเสริมกิจกรรม กระตุ้นความคึกคักของผู้คน เพื่อใช้เป็นข้ออ้างในการเพิ่มค่าบริการ

หมอเลี้ยว เป็นแพทย์ที่มีชื่อเสียง รักความเป็นธรรม ได้ค้นพบ วิธีตัดเชิ้วของตัวเอง โดยไม่เจ็บทรมาน และขณะเดียวกัน ก็ทำการวิจัย ทดลอง สร้างโครโมโซม (สารกระตุ้นให้ร่างกายผลิตเนื้อเยื่อ เพื่อเปลี่ยนแปลงลักษณะทางพันธุกรรม) ด้วยหวังว่า สักวันหนึ่ง เชิ้วจะหยุดงอก

หมอเลี้ยว เคยเสนอความเห็นไปยังสภามนตรี ของรัฐบาลกลาง ให้บริษัทของ เคน คิดค้นเทคโนโลยีในการตัดเชิ้ว เลี้ยวใหม่ เพื่อลดความเจ็บปวด ในการตัดเชิ้ว แต่ก็ไม่เป็นผล

ที่สถานี่ทดลอง (ห้องแล็บ) ของหมอเลี้ยว เต็มไปด้วย เครื่องมืออุปกรณ์ทางการแพทย์ มีเตียงพิเศษ สำหรับยึดลำตัวคนไข้ ไม่ให้ตื่นเพราะความเจ็บ มีอุปกรณ์ตัดเชิ้วแบบไฟฟ้า ทันสมัย ต่อมา หมอได้ประดิษฐ์กรโกตัดเชิ้วแบบง่ายๆ ขึ้น โดยมี **ลีน่า** คอยให้ความช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด

ค่าวันหนึ่ง หมอเลี้ยวออกไปทำธุระนอกบ้าน ถูก **โนอา** ลอบทำร้าย แต่หมอไวกว่าหลบได้ทัน เขาจับโนอา ตัดเชิ้วด้วยกรโกที่พกติดตัวมา ทำให้โนอาารู้สึกตัว แหวตาคู้น ลดลง เปลี่ยนเป็นแหวตาใสชื่อ นาสงสาร ทำให้หมอเลี้ยว มั่นใจว่า สิ่งประดิษฐ์ใหม่นี้ ทุกคนสามารถใช้ตัดเชิ้วของตนเองได้ แม้จะเจ็บ แต่ก็เจ็บน้อยกว่า การไปรับบริการตัดเชิ้ว จากบริษัทของ เคน

โนอา เล่าว่า เขาและภรรยา ทำงานให้กับ เคน ภรรยาของเขา กำลังตั้งท้อง เกรงว่าถ้าคลอดในคืนเดือนมืด เขาเป็นห่วงว่า จะไม่สามารถควบคุมสถานการณ์เลวร้ายได้ หมอเลี้ยว จึงพูดให้กำลังใจ และจะคอยช่วยเหลือ เมื่อถึงวันนั้น จากนั้น หมอเลี้ยว บอกให้เขากลับบ้านไปดูแลครอบครัว ก่อนที่จะไปทำธุระต่อ

การตัดเชิ้วของหมอเลี้ยว เป็นที่สนใจ ของคนหนุ่มสาวกลุ่มหนึ่ง จึงอาสาช่วยหมอเลี้ยว พัฒนาอุปกรณ์ขึ้นนี้ จนสามารถใช้การได้ดี ทำให้ผู้คนต่างทยอยกันเข้าทดสอบ และทุกครั้งก็ได้ผล

ข่าวการตัดเชิ้วด้วยตนเอง จากสิ่งประดิษฐ์ของหมอเลี้ยว แพร่กระจายไปอย่างรวดเร็ว ในหมู่คนจน จึงหันมาพึ่งหมอเลี้ยวไม่ขาดระยะ อีกทั้ง มีอาสาสมัครมาช่วยงานหมอเลี้ยวเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

การกระทำของหมอเลี้ยว สร้างความไม่พอใจให้แก่ เคน และ เจ้าหน้าที่รัฐบางคน ที่สูญเสียผลประโยชน์ เคน จึงส่งคนไปทุบทำลายข้าวของ ในห้องแล็บของหมอเลี้ยว ขณะที่ ลีน่า และ อาสาสมัครสองคน กำลังบันทึกผลการทดสอบ พวกเขาพยายามต่อสู้และปกป้อง แต่ก็ไร้ผล ทำให้ข้าวของสำคัญหลายส่วน ถูกทำลาย พร้อมๆ กับ พวกเขาได้ถูกทำร้าย จนได้รับบาดเจ็บ พร้อมทั้งได้รับคำข่มขู่ต่างๆ นานา แต่โชคยังดี ที่ ลีน่า ได้พยายามปกป้อง ส่วนสำคัญของห้องแล็บ ไม่ให้ถูกทำลาย นั่นหมายถึงว่า ความหวังของหมอเลี้ยวยังมีอยู่

ประชาชนในเมืองนี้ รู้ข่าวเข้า ต่างก็เห็นใจหมอ จึงมาช่วยกัน เก็บข้าวของที่แตกกระจาย และช่วยซ่อมห้องแล็บ ให้ดีดังเดิม และมีคนมาสนับสนุน ให้กำลังใจหมอมากขึ้นๆ

บริษัทของเคน หาวิธีเพิ่มรายได้ ด้วยการ ลอบฉัดสารกระตุ้นการงอกของฟันให้แก่ลูกค้า ในขณะที่ให้บริการตัดฟัน และแอบสร้างห้องแล็บ ทดลองผลทางชีวภาพบางอย่าง เพื่อควบคุมอารมณ์ของคนในเมืองนี้ รวมทั้งผู้ปกครองในเมืองนี้ด้วย หวังจะตั้งตนเป็นเจ้าอิทธิพลครอบครองเมืองนี้ให้ได้ โนอา ล่วงรู้ความลับนี้เข้า เขาตัดสินใจไม่ถูกว่าจะทำอย่างไรต่อไป

การทดลอง สร้างประติษฐกรรมทางกรรมพันธุ์ของหมอเดียว เริ่มเห็นผล เขาได้ฉัดสารกระตุ้นโครโมโซม ให้แก่กลุ่มผู้อาสาแม้ว่า จะไม่สามารถหยุดการงอกของเขี้ยวได้ แต่ก็ทำให้อารมณ์ชั่ววูบลดลง นับเป็นความสำเร็จก้าวแรก เขาตัดสินใจที่ทดลองในขั้นต่อไป ด้วยการทดสอบสารโครโมโซม กับเด็กทารกแรกเกิด

สัปดาห์ต่อมา เคน ไปที่ห้องแล็บของตน เพื่อรับทราบรายงานผลการทดลอง จนเขาพอใจมาก ขณะที่ผลการทดลองฉีดโครโมโซม ลงไปในเด็กทารก ของหมอเดียว ก็คือหน้าไม่แพ้งาม สร้างรอยยิ้มให้แก่หมอเดียว ลีนา และ อาสาสมัครคนอื่นๆ

เคน ใช้ให้สมุน ๓ คน ไปชิงเอาลูกของ โนอา ซึ่งจะคลอดในคืนเดือนมืด มาให้ตนซึ่งรออยู่ที่ห้องแล็บ ขณะที่คนเขี้ยวอีกกลุ่มหนึ่ง ต่างก็วิ่งกรูกันเข้าซัดขวาง เพื่อแย่งกินทารกน้อย แต่หมอเดียว ซึ่งแอบซุ่มดักรออยู่ก่อนหน้า จึงรีบเข้าถึงตัวทารกก่อน โดยมี โนอา คอยช่วยเหลือ และเปิดทางให้ เมื่อได้โอกาส หมอเดียว จึงรีบคว้าตัวทารกน้อย หนีไปได้อย่างหวุดหวิด สร้างความผิดหวังให้แก่สมุนของเคน และ สร้างรอยแค้นให้แก่เคน เป็นอันมาก

เคน กับ เจ้าหน้าที่รัฐบาลบางคน จึงปรึกษากันหาทางยับยั้ง และกำจัด หมอเดียว เสียก่อนที่สถานการณ์ ของฝ่ายตน จะเลวร้ายไปกว่านี้ ด้วยการใส่ร้ายหมอเดียว เพื่อให้สมาชิกสภามนตรีที่สนับสนุนตน เห็นว่า หมอเดียวคือตัวอันตรายของคนในเมืองนี้

ขณะที่ ผู้คนเริ่มเกลียดชัง บริษัทของเคน มากขึ้น จึงรวมกลุ่มกันไปร้องเรียนต่อ สภามนตรีของเมืองนี้ ถึงพฤติกรรมกรหาเปรียบ ของบริษัทของเคน แต่ก็ไร้ผล เพราะ ทั้งในสภา และ ในคณะมุขมนตรีล้วนแต่เป็นพวกของ เคน ส่วนคนที่ ก็ถูกกีดกันออกไป และไม่ให้มีสิทธิ์มีเสียงออกความเห็นใดๆ

คืนนี้ ที่ห้องแล็บของหมอเดียว เป็นคืนสำคัญ เพราะนี่คือการตัดสินใจ ๒ ทางเลือกว่าจะใช้ส่วนผสมของสารโครโมโซมสูตรใด ซึ่งหมอเดียวเองก็ไม่แน่ใจ เพราะถ้าผิดพลาดก็จะกลายเป็นผลร้ายอย่างใหญ่หลวง แต่ ลีนา แย้งว่า แต่ถ้ามันได้ผล ก็จะส่งผลต่ออนาคตที่ดีของทุกคนในเมืองนี้เช่นกัน

การถกเถียงกัน ยุติลงชั่วคราว เมื่อสมาชิกสภามன்றิหญิงผู้หนึ่ง นามว่า **เจสสิกา** ขั้บรมมาตรวจดูสถานการณ์ ซึ่งเธอเคยกล่าวหาหมอเลียว ในที่ประชุมสภา ว่าสิ่งที่หมอเลียวคิดค้น เป็นเรื่องเหลวไหล ไร้สาระ เธอขั้บรมมาจอกที่หน้าห้องแล้บของหมอเลียว ขณะที่อาสาสมัคร กำลังปฏิบัติงานอย่างเอาจริงเอาจัง เจสสิกา จึงเดินเข้าไปสำรวจดู และถามหา หมอเลียว

การเผชิญหน้ากัน ระหว่างหมอเลียว กับ สมาชิกสภามன்றิเจสสิกา สร้างความวิตกให้แก่ทุกคนในห้องแล้บ แต่ทั้งสองก็พุดคุยกันด้วยเหตุผล ทำให้สถานการณ์ตึงเครียด ผ่อนคลายลง หมอเลียวอ้างเหตุผล และหลักฐาน ผลการทดลอง จนเธอยอมจำนน และยินดี ที่จะเป็นตัวทดลอง ทำให้ ลีนา กับ หมอเลียว ถึงเลชั่วครู่ แต่ในที่สุด หมอเลียวต้องตัดสินใจ ให้ เจสสิกา เป็นตัวทดสอบสูตรส่วนผสมทางเลือกที่หนึ่ง ส่วน ลีนา ทดสอบสูตรส่วนผสมทางเลือกที่สอง การทดสอบครั้งล่าสุดนี้ ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญที่สุด ของคนในเมืองนี้

จุดหักเหหลัก ๒...

กาลเวลาผ่านไป ทำให้ บริษัทของเคน สูญเสียรายได้ ได้รับความเกลียดชังจากชาวบ้าน และพลาดที่จะได้ ทารกน้อย มาทดลอง ซึ่งเคนแน่ใจว่า เป็นเด็กทารก ที่เกิดจากตนกับภรรยาของโนอา เพราะก่อนหน้านี้ ตนได้ขึ้นใจภรรยาของโนอามาก่อน ความลับนี้ ถูกเปิดเผยให้โนอาได้รับรู้โดยบังเอิญ ขณะที่เขาแอบฟังอยู่ ความคับแค้นเกิดขึ้นพร้อมกัน ทั้ง เคน และ โนอา

เคน จึงส่ง **โกล์ม** กับ **ไมนัส** สมุนผู้โหดร้าย ที่ตนเลี้ยงดู และแอบซ่อนไว้ โดยไม่ตัดเชียวให้ ให้ไปฆ่าหมอเลียวเสียให้ตาย ขณะที่ โนอา รีบไปให้ทัน เพื่อบอกเหตุร้ายให้หมอเลียวรู้ตัวก่อนที่จะสายเกินไป ระหว่างนั้น เคน ได้สื่อสารไปยังสมาชิกสภามன்றิหญิงเจสสิกา ซึ่งกำลังรบัฟังด้วยอาการเฉื่อยชา

เหตุการณ์จุดสูงสุดของเรื่อง (Climax):

ที่ห้องแล้บของหมอเลียว วันนี้เป็นคืนเดือนมืด ขณะที่ หมอเลียว กำลังสังเกต แววดาที่แข่งกระด้าง ของ ลีนา แม้เธอจะถูกตัดเชียวแล้วก็ตาม โกล์ม กับ ไมนัส ก็มาถึงโดยไม่รู้ตัว ทั้งสองลอบทำร้ายหมอเลียว เกิดการต่อสู้กัน จนหมอเลียวเกือบเสียที แต่อาศัยความไวกว่า เขาตัวรอดได้ ลีนา คว้ามิดแทงที่ขาของโกล์ม แต่เธอก็ถูกโกล์มเหวี่ยงด้วยกำปั้นไปที่ใบหน้าของเธอ จนสลบแน่นิ่งไป หมอเลียวได้ที ใช้ไฟฟ้าช็อต โกล์ม จนเขาสลบหมดสติไป จึงมีเวลาไปจัดการกับ ไมนัส เขาได้จับไมนัส ไว้กับเตียงซึ่งมีกลไกพิเศษ และตัดเชียวของไมนัส ทำให้แววดาที่ดุตนของไมนัสเปลี่ยนไป เป็นแววดาที่อ่อนโยนขึ้นเล็กน้อย ระหว่างนั้น โกล์ม ก็ฟื้นสติขึ้นมา จึงกระโดดลือกตัวหมอเลียวไว้ได้ และ กัดหมอเลียวทางด้านหลัง โกล์มทำอะไรหมอเลียวไม่ได้ฉับฉั้น แต่เมื่อเห็น ไมนัส กำลังแกะเครื่องพันหนาการ ไกลจะหลุดแล้ว จึงสั่งให้ ไมนัส ใช้มีดฆ่าหมอเลียว เป็นเวลาเดียวกับที่ ลีนา ได้สติ

เธอจึงคว้าท่อนเหล็กฟาดไปถูกบาดแผลที่ขาของโก๋ล้ม ผลจากการถูกตัดเชียว ทำให้ ไม่นัส ลังเลชั่วครู่
โนอา วิ่งกระหืดกระหอบมาถึงพอดี จึงใช้ท่อนเหล็ก ฟาดไปที่หลังของไม่นัส และ ที่หัวของโก๋ล้ม
อย่างแรง ทำให้หมดเลี้ยว และ ลีนา หลุดรอดจากมัจจุราช โนอา จึงรีบพาหมดเลี้ยว และ ลีนา
หลบหนีไปจนพ้นจากนาที่วิกฤต

(องค์ ๓) เวลา ๑๕ นาที

ที่ประชุมสภา ต่างถกเถียง วิธีแก้ปัญหาสังคมของคนในเมืองนี้ กลุ่มพวกของ เคน ก็กล่าวเย้ยหยัน
ว่าวิธีการของหมดเคน เป็นเรื่องไร้สาระ สร้างภาพ หาความชอบให้กับตัวเอง ที่จะละเมิดสัมปทาน
และเลียงภาษี จนสมาชิกสภามนตรีหญิง เจสสิก้า ทนไม่ไหว จึงทุบโต๊ะ ทำให้การถกเถียง ยุติลงชั่วคราว
เธอยืนขึ้น ประกาศ กลางสภาว่า สิ่งทีหมดเคนทำนั้น ถูกต้อง นวัตกรรมของหมดเคนได้ผล
และเป็นประโยชน์ต่อทุกคนในเมืองนี้ คนยืนยันทูลงใจได้ ท่ามกลาง ความพิศวงของที่ประชุม
ว่าจะตัดสินใจลงมติกันอย่างไร

เช้าวันนี้ ถนนพลุกพล่านไปด้วยผู้คน คู่งบขึ้น สังคมครอบครัวในเมืองคนเชียว มีรอยยิ้มให้แกกัน
เหมือนพบโลกใหม่ ขณะที่บริเวณหน้าบริษัทของเคน เงียบเหงา สร้างความโกรธแค้นให้แก่ เคน เป็นอันมาก
ที่ตนเองประสบความล้มเหลว บริษัทล่มสลาย จึงเกิดการทะเลาะกันเองขึ้น

หัวหน้ารัฐบาล ได้ประกาศผลการลงมติว่า อนุมัติให้ใช้สารกระตุ้นโครโมโซมของหมดเคน
ฉีดให้กับประชาชนทุกคน ใครที่หลบซ่อน จะถูกเจ้าหน้าที่ค้นหาและจับตัวมาฉีด แม้แต่ เคน และพวก
ซึ่งบัดนี้ไม่มีอิทธิพลใดๆ แล้ว มีสิทธิ์เท่ากับคนอื่นๆ ก็ถูกจับฉีดด้วย

หมู่บ้านทั้งหลาย ต่างประกวดประชันกัน บ้างก็ตัดเชียว บ้างก็ตกแต่ง ทำดีเชียว
เป็นที่สนุกสนานและสวยงาม เพื่อชดเชยกับช่วงเวลาที่ไม่ดีร้าย รัฐบาล จึงประกาศยกเลิกบังคับการตัดเชียว
และจัดงานเทศกาลประกวดเชียวสวยขึ้นในเมืองนี้ ยิ่งทำให้ทุกคนมีความสุข ต่างเต้นรำกันอย่างสนุกสนาน
ทั้งผู้ใหญ่ เด็ก และคนชรา ระหว่างนั้น หมดเคน ได้รับการปรบมือ และต้อนรับจากฝูงชน ด้วยรอยยิ้ม
สนุกสนาน ขณะที่ ลีนา ได้แอบซ่อนอยู่ในมุมมืดแห่งหนึ่ง

ขณะที่ทุกคน กำลังสนุกสนาน โนอา วิ่งกระหืดกระหอบ โบกมือให้หมดเคนเห็น
หมดเคนจึงฝ่าฝูงคนออกมา โนอา บอกหมดเคน ด้วยสีหน้าตกใจ เกี่ยวกับลูกของตนหายไป

ลึกลงไปในอุโมงค์ใต้เมืองนี้ ไม่มีใครรู้ว่า ยังมีคนเชียวผู้กลายพันธุ์อีกคนหนึ่ง
ที่หลบซ่อนไม่ได้รับการฉีดสารกระตุ้นโครโมโซม ดูเหมือนว่ากำลังคุ้มเด็กน้อย หายไปในความมืด
(เอาไว้ต่อภาคสอง) จบ.

(๖)

บทโครงร่าง (Story Outline)

ภาพยนตร์ เรื่อง “แค้น คลั่ง หลอน” (UMPIRE)

ผู้เขียน: ชูติน ชาวหินฟ้า

ความยาวเรื่อง: ๑๐๐ นาที

แนวคิดของเรื่อง (theme) : ปมฆาตกรรมซ่อนเงื่อน แม้จะไม่สามารถตัดสินได้ แต่ผลวิบากที่ผู้กระทำ จะเป็นผู้ตัดสินให้เอง เพราะ คนทำชั่ว ไม่เชื่อในผลแห่งวิบากกรรม แต่เมื่อมันเกิดเป็นจริง มีจริง เขากลับเชื่อว่า นั่นคือ อำนาจของ วิญญาณร้าย

แนวภาพยนตร์ (genre) : ลึกลับสอบสวน การฆาตกรรมซ่อนเงื่อน (crime-mystery) และสยองขวัญ (horror)

ประโยคหลัก (premise): (๑) อะไรเกิดขึ้น เมื่อนายชิตถูกป้ายความผิดว่า เป็นผู้ร้าย ฆ่าสองสามีภรรยาตาย (๒) ใครฆ่าหมวดคมกริช

เรื่องย่อ (synopsis):

นาตาลี สาวไทย แต่งงานกับ มาร์ก หนุ่มฝรั่งอเมริกัน หลังจากพากันท่องเที่ยวในเมืองไทยแล้ว จึงพากันไปเยี่ยมบ้านที่ต่างจังหวัด ระหว่างทาง ได้เข้าพักที่รีสอร์ตแห่งหนึ่ง ในคืนถัดมา พวกเขาถูกหมวดคมกริช ซึ่งเป็นแขกมาพักก่อนที่รีสอร์ตเดียวกัน ฆ่าตายทั้งคู่ แต่โยนความผิดให้ นายชิต ซึ่งเป็นผู้ดูแลรีสอร์ตแห่งนี้ เพราะเขาเคยต้องโทษคดีฆาตกรรมมาแล้วเมื่อเจ็ดปีก่อน แต่ตำรวจก็ยังไม่ปักใจเชื่อ เพราะคนขับแท็กซี่ ที่เป็นอีกผู้หนึ่ง ที่อยู่ในข่ายต้องสงสัย เมื่อนายชิตถูกจับได้ กลับทำให้เรื่องราวพลิกผัน เพราะหมวดคมกริชเอง ก็ถูกฆ่าตายเช่นกัน

โครงสร้างเรื่อง (Plot structure):

เหตุการณ์นำเรื่อง:

ที่สระน้ำใหญ่ ของรีสอร์ตแห่งหนึ่ง ตอนเช้ามีด ชาวบ้านต่างมามุงดู ศพของผู้ชายคนหนึ่ง ลอยน้ำนอนคว่ำหน้าใต้น้ำของสระน้ำ เมื่อพลกัศว์ขึ้นมา ชาวบ้านที่มุงดู ต่างร้องหวีดหวิวตามๆ กัน ท่ามกลางเสียงลมพัด หวีดหวิว...

ขึ้นชื่อภาพยนตร์: แค้น คลั่ง หลอน

วิญญาณร้าย ของหญิงสาว ปรากฏขึ้น ท่ามกลาง เสียงร้องโหยหวน ด้วยความหวาดกลัว ของชายนิรนามผู้หนึ่ง ขณะตะเกียกตะกาย พาร่างที่อ่อนระโหย เพื่อหนีเอาตัวรอด.

(องค์ ๑) เวลา ๑๒ นาที

ที่โต๊ะใหญ่ในห้องนอน กระเป๋าสีดำใบใหญ่สีแดงวางอยู่ เห็นมือของหญิง ผู้เป็นเจ้าของ กำลังจัดเสื้อผ้า ข้าวของใส่กระเป๋า ชายผู้เป็นสามี กำลังอาบน้ำ ได้ยินเสียง หญิงผู้เป็นภรรยา กับ ชายผู้เป็นสามี พูดคุยกัน เรื่องความพร้อมในการออกเดินทาง เมื่อคู่ตัวเครื่องบิน จึงรู้ว่า เขาทั้งสอง กำลังจะเดินทางจาก ลอสแอนเจลิส ประเทศสหรัฐอเมริกา ไป กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

ภายในห้องนอน ถูกจัดไว้เป็นระเบียบและหรูหราพอสมควร เมื่อมองดูรูปถ่ายแต่งงาน ซึ่งวางอยู่บนหัวเตียงนอน ดูเหมือนว่า สามีภรรยาคู่นี้จะรักกันมาก นาคาลี เป็นสาวไทย ได้สามีชื่อ มาร์ก เป็นชาวอเมริกัน พวกเขาแต่งงานกันเมื่อไม่นานมานี้เอง ซึ่งทั้งสองฝ่ายต่างก็พูดเอากะใจใส่กันดี

เสียงประตูห้องเปิด สองสามีภรรยา ก็ลากกระเป๋าสัมภาระ ออกจากประตูห้องไป ทั้งความว่างเปล่าและมีคิมิด เมื่อประตูห้องปิดสนิท

ที่สนามบินสุวรรณภูมิ ตอนเช้าตรู่ เครื่องบินกำลังบินร่อนลง ในรันเวย์

ภายในอาคารผู้โดยสารขาเข้า เสียงโอเปอเรเตอร์สาว บอกแนะนำเที่ยวบิน ขาออก ขาเข้า เสียงผู้คนเดินพลุกพล่าน นาคาลี กับ มาร์ก กำลังเดิน ออกจากอาคารผู้โดยสาร มารอเรียกรถแท็กซี่ ตกลงที่หมายปลายทางเสร็จแล้ว ก็ขึ้นของขึ้นรถ ออกจากสนามบินสุวรรณภูมิ มุ่งหน้าสู่ทิศตะวันตก

นาคาลี โทรศัพท์บอกกับแม่ว่า มาถึงเมืองไทยแล้ว พร้อมกับ มาร์ก แต่จะแวะเที่ยวที่กรุงเทพฯ กันก่อน นาคาลี พาสามี เที่ยวสถานที่ที่เป็นสัญลักษณ์เด่น ในบรรยากาศความเป็นไทย เช่น ตลาดถนนข้าวสาร ตลาดน้ำอัมพวา วัดพระแก้ว ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา โดยระหว่างท่องเที่ยว พวกเขาได้พักอาศัยอยู่ที่โรงแรมหรูแห่งหนึ่ง พวกเขาทั้งสองและเหนื่อย แต่ก็พอใจ และเห็นว่า ความรัก ความห่วงใย เป็นห่วงโซ่สายใย ที่ทำให้พวกเขาทั้งสอง ยินดีที่จะเป็นคู่รักกันไปตลอด

ยามค่ำคืน ในผับแห่งหนึ่ง หมวดยกกริช ตำรวจนอกเครื่องแบบ มานั่งดื่มเหล้าที่นี้ มีสาว ๆ สองคน มานั่งคุยด้วย และ บริการเติมสุรา เบียร์ ท่ามกลางเสียงเพลงเบาๆ จากนักร้องบนเวที เขาได้มีโอกาส พบกับ คุณธนา เจ้าของรีสอร์ทชื่อดังหลายแห่ง ซึ่งธุรกิจก็ดำเนินไปด้วยดี ยกเว้น รีสอร์ทเก่า ที่ภรรยาอยู่ ที่ทำท่าจะไปไม่รอด แต่เจ้าของก็ไม่ยอมขาย เพราะเห็นว่า เป็นของมรดกตกทอด อีกประการหนึ่ง ที่ทำให้ธุรกิจย่ำแย่คือ เกิดมีการฆาตกรรมกันขึ้นที่นั่น แต่หมวดยกกริช ก็ทำให้เรื่องที่ถูกเลวร้าย เงียบหายไป และด้วยเหตุนี้ ที่ทำให้ เลี้ยงธนา กับหมวดยกกริช สนิทสนมกัน

หลังจาก เสร็จสิ้นโปรแกรมการท่องเที่ยว ของ นาคาลี กับ มาร์ก ทั้งสองก็มีกำหนดจะเดินทางไปเยี่ยมพ่อแม่ ที่ต่างจังหวัด พวกเขาได้ว่าจ้างเหมารถแท็กซี่คันหนึ่ง จากกรุงเทพฯ ให้ไปส่งที่บ้าน

ที่ถนนใหญ่นอกกรุงเทพฯ ภายในรถแท็กซี่ มาร์ก และ นาตาลี ชมทิวทัศน์สองข้างทางเพลินๆ ท่ามกลางบรรยากาศ เพลงลูกทุ่งไทย เวลาผ่านไปก่อนวัน คนขับแท็กซี่ แอบชำเลืองดู ผู้โดยสาร ผ่านกระจกหลัง โดย นาตาลี กับ มาร์ก ไม่ทันสังเกต เพราะกำลังเพลิดเพลิดกับวิวสองข้างทาง

สักครู่ ก็มีเสียงโทรศัพท์ ดังขึ้น ทำลายความเงียบ เป็นเสียงโทรเข้า ของภรรยาของคนขับแท็กซี่ ดูเหมือนว่า กำลังมีปัญหาเกี่ยวกับเจ้าหนี้เงินกู้รายใหญ่ นี่คือ สาเหตุหนึ่ง ที่ทำให้คนขับแท็กซี่ ครุ่นคิดอะไรบางอย่าง ขณะมองไปที่ เครื่องประดับ ที่นาตาลี สวมใส่อยู่ อย่างมีพิรุณ โดยที่ เธอ กับสามี ไม่ทันสังเกต

พลัน ! รถก็ไปชนอะไรสักอย่าง ทำให้รถเสียหลัก วิ่งไปชนเสาหลักกิโลเมตรข้างทาง มาร์ก ได้รับบาดเจ็บเล็กน้อย รถเสียหาย คนขับรถแท็กซี่ บอกว่า ต้องซ่อมก่อนจะเดินทางไกล เธอจึงบอกให้คนขับรถแท็กซี่ แวะหาที่พักข้างทาง ...

ปรากฏว่า ได้ที่พัก เป็นรีสอร์ตแห่งหนึ่ง รถแท็กซี่ พาผู้โดยสาร วิ่งผ่านประตูทางเข้า ท่ามกลางท้องฟ้าที่เริ่มมีเมฆหนา

รถวิ่งผ่าน นายชิต ซึ่งยืนต้อนรับแขกที่มาใหม่ ที่บริเวณซุ้มทางเข้า ของรีสอร์ต และหยุดที่โรงจอดรถ นายชิต ซึ่งเป็น รมภ. ของรีสอร์ตแห่งนี้ คอยเดินตรวจดูความสงบเรียบร้อยทั่วไป นายชิต เป็นคนร่างหนา ไว้หนวดเครา พุดน้อย ไม่ค่อยยิ้ม จึงทำให้เขาคู่นากตัว

แม้ว่าจะเป็น รีสอร์ตเล็กๆ เก๋ๆ ดูโหลมๆ แต่พวกเขาก็ไม่มีทางเลือก รีสอร์ตแห่งนี้ เป็นสถานที่เงียบสงบ บ้านพักแต่ละหลังอยู่ห่างกัน คั่นด้วยต้นไม้ใหญ่หนาทึบ มีพนักงานต้อนรับและแม่บ้าน จำนวนไม่มากนัก

ทุกคน ลงจากรถ นาตาลี กับ มาร์ก เดินเข้าไปยังอาคารต้อนรับของ รีสอร์ต ภายในห้องล็อบบี้ ที่บริเวณหน้าเคาน์เตอร์ต้อนรับ มีรูปถ่ายของ คุณธนก กับ ภรรยา ขนาดไม่ใหญ่นัก แขนงอยู่ มีป้ายเล็กๆ ยินดีต้อนรับ WELCOME ผ่านอายุการใช้งานมานาน นาตาลี กับ มาร์ก เดินมาถึง รั้วกับบรรยากาศ เงียบๆ เย็นๆ รู้สึกวังเวง มีพนักงานต้อนรับลงทะเบียน ชื่อ หนุ่ย และพนักงานหญิง หน้าตาสีคล้ำ สองคน มาให้การต้อนรับ พวกพนักงานตกใจเล็กน้อย ที่เห็นรอยเบื่อนเลือดที่หน้าผากของ มาร์ก ในขณะที่ พวกของนาตาลี ก็ตกใจไม่น้อย ที่เห็นหน้าตาสีคล้ำหน้ากลัว ของพนักงานต้อนรับหญิงสองคน

นาตาลี จองห้องพักของตนห้องหนึ่ง และเผื่อคนขับรถแท็กซี่ อีกห้องหนึ่ง ขณะที่ พนักงานรีสอร์ต ผู้หญิง ๒ คน ออกมา ช่วยขนย้ายสัมภาระ จากกระบะโปรงท้ายรถ ไปรวมกันที่ห้องล็อบบี้ พนักงานหญิงคนหนึ่ง พาคนขับแท็กซี่ แยกไปอีกฝั่งหนึ่ง หนุ่ย เดินนำหน้า นาตาลี กับ มาร์ก พร้อมด้วย พนักงานหญิงอีกคนหนึ่ง เดินขึ้นกระเปาะตามไป

ก่อนถึงห้องพัก ซึ่งมองเห็นอยู่ข้างหน้า หนุ่ย เดินนำหน้า เซ็นกระเป๋าสตางค์ นาตาล กับ มาร์ก หิ้วกระเป๋าส่วนตัว ตามด้วย พนักงานหญิง เดินเซ็นกระเป๋าสตางค์ หนุ่ย แนะนำลูกค้า ในการมาพักแรมที่นี่ สภาพของห้องพัก ไม่ใหม่นัก อยู่ติดกับสระน้ำใหญ่ ระเบียง มีบันไดเดินลงถึงสระน้ำได้ สามารถออกมาเดินชมวิวสระน้ำ บนระเบียงได้

นายชิต มาเดินตรวจดูความสงบเรียบร้อย เขาเดินผ่านห้องพักของ นาตาล เธอมีโอกาสสบตาเขาโดยบังเอิญ ทำให้ นาตาล ถึงกับตกใจเล็กน้อย ในความลึกลับ น่ากลัว บนใบหน้าของ นายชิต แล้วนายชิต ก็หลบไปทางอื่น

ภายใน ห้องพักของ คนขับรถแท็กซี่ ขณะที่เขากำลังเผชิญกับ บรรยากาศน่าสะพรึงกลัว ก็มีเสียงโทรศัพท์ ดังขึ้นมาขจัดจังหวะพอดี เป็นเสียงของเจ้านาย มาทวงหนี้เงินกู้ ทำให้เขา เกิดความวิตกกังวล ว่าหาเงินที่ไหนมาใช้หนี้ เพียงชั่วครู่ เขาได้ยินเสียงรถเก๋ง วิ่งเข้ามาจอดที่ลานจอดรถ เขาจึงแง้มหน้าต่างเปิดดูว่าใครมา ภาพที่เขาเห็น เป็นนายตำรวจหนุ่ม หน้าตาดี สวมชุดตำรวจจำลอง เขาเปิดประตูลงจากรถ ขณะที่ หนุ่ย วิ่งเข้าไปต้อนรับ

ภายในรถของหมวดคมกริช ที่บริเวณเกาะท้ายรถ ด้านซ้าย มีเครื่องแบบตำรวจแขวนด้วยเหล็กแขวนเสื้อ มองเห็นป้ายชื่อที่อกเสื้อ ร.ต.ท.คมกริช จงชนะภัย ขณะที่หนุ่ย พาหมวดคมกริช เข้าที่พัก เขารายงานเหตุการณ์ในวันนี้ ที่รีสอร์ทว่ามีใครมาพัก ดูเหมือนว่า สองคนนี้จะมักคุ้นกันดี หมวดคมกริช เคยมาพักที่รีสอร์ทแห่งนี้ สองสามครั้ง แล้ว

จุดหักเหหลัก ๑...

ห้องพักรมิดครึ้ม ดูน่ากลัว ฝนตั้งเค้า ดูเหมือนว่า คืนนี้ฝนคงตกหนักน่าดู
คืนนี้ ...

มองไกลๆ ผ่านพุ่มไม้หนา มีแสงไฟลอดออกมาจากในห้อง ช่างในมองเห็นเงาของคนสองคน กำลังถอดเปลี่ยนเสื้อผ้า อาบน้ำ

ภายใน ห้องพักของคนขับแท็กซี่ ว่างเปล่า ไร้เจ้าของห้อง

ที่ห้องพักรมิดครึ้ม เมื่อมองจากภายนอก เห็นเงาของ คนสองคน ยืนคุยกัน และส่งของบางอย่างให้กัน ลึกครู่ ก็มีชายหนุ่มผู้หนึ่ง เปิดประตูห้องออกมา เป็น หนุ่ย นั่นเอง จากนั้น หมวดคมกริช ก็ตามออกมาส่ง หนุ่ย เดินผ่านห้องพักของ นาตาล เขาหยุดชั่วครู่ ขำเล็กน้อยตามองไปที่ ห้องพักของนาตาล อย่างมีเสียดสี

บนโต๊ะหน้ากระจก ภายในห้องพักของนาตาล ข้าวของถูกนำออกมาวาง มี กระเป๋าสตางค์ กล่องยา-อาหารเสริม เครื่องประดับอื่นๆ วางเรียงกัน บนเตียงนอน เห็นกระเป๋าสตางค์ เปิดอ้าอยู่ เต็มไปด้วยเสื้อผ้า

บริเวณข้างๆ มีส้วมคอก จี๊ แหวน นาฬิกา วางอยู่ นาตาลี่ ในชุดกระโจมอกสั้น กับ มาร์ก เตรียมจะอาบน้ำ ช่วยกันเอาสิ่งของมีค่า ออกจากกระเป๋ และสำรวจ ทรัพย์สินมีค่า ที่นำติดตัวมา ว่ามีอะไร จะมอบให้ญาติคนไหน

แต่พวกเขา ไม่รู้ว่าเกิดอะไรขึ้นข้างนอกห้อง

มีสายตาลึกลับ สองคู่ มองผ่านพุ่มไม้หนา เข้าไปที่ห้องของ มาร์ก และ นาตาลี่ สายตาทั้งคู่หนึ่ง มองเห็นเงาของ นาตาลี่ กับ มาร์ก ขณะสำรวจข้าวของ ในห้องนอน โกลั้เข้าไปอีก มองเห็นชอกหลืบขาขาวของนาตาลี่ ผ่านรอยแยกของผ้าห่มง ใต้ได้เลยขึ้นไปที่ทรงอก... ลักครู่ สายตาที่มอง ก็รีบหลบหายไป (ตัดไป) ปรากฏภาพ เป็นนายชิตกำลังยืนค้อมๆ มองๆ นอกห้อง ด้านที่มีหน้าต่างกระจก ซึ่งมีรอยแยกของผ้าห่มงอยู่หลายแห่ง

ส่วนสายตาอีกคู่หนึ่ง มองเห็น ทรัพย์สินของมีค่ามากมาย วางอยู่บนเตียงนอน ภาพที่ชอกหลืบขาขาวของนาตาลี่ ผ่านรอยแยกของผ้าห่มง กลับมาอีกครั้ง คราวนี้ ภายใต้อารมณ์เฝ้าหวาด เห็นมืออุบค้ำที่หว่างขา ผสมกับเสียงดนตรีอีโรติก

ภาพในอดีตนายชิตปรากฏขึ้น เขาถูกชาวบ้านล้อมรุมทำร้ายและคำทอ ขณะถูกตำรวจคุมตัว หลังเขาก่อคดีข่มขืนสาวนิรนาม พยายามฆ่าปิดปาก พร้อมกับรวบเอาทรัพย์สินของผู้ตายไปด้วย มันเป็นภาพหลอน ที่ทำให้นายชิตหวาดกลัวมาก เขามีอาการตกใจ เหงื่อซึมบนใบหน้า จากนั้นเขาก็เดินหลีกไป

ยามค่ำคืน มีตสนิท ฝนยังคงตั้งเค้าเหมือนจะตก โชคดีที่วันนี้ มันยังไม่ตก

(องค์ ๒) เวลา ๗๐ นาที

เช้าวันรุ่งขึ้น ที่โต๊ะกาแฟ ในห้องอาหารรวมของรีสอร์ท หมวดคมกริช กำลังนั่งจิบกาแฟ อย่างสบายใจ เขาสบตากับ นาตาลี่ แล้วยิ้มให้ นาตาลี่ ก็ยิ้มรับ ลักครู่ นายชิต เดินผ่านมา ทั้งสองจึงตกทหาย และสนทนากัน แบบไม่ค่อยเป็นมิตร คล้ายจะจับผิดเหตุการณ์เมื่อคืนนี้ นายชิต เป็นฝ่ายเสียเปรียบ เพราะเคยมีคดีติดตัว และทำอะไรก็ส่อพิรุณได้ง่าย ทั้งสองได้คารมกัน ทำให้ นาตาลี่ กับ มาร์ก แอบได้ยิน สร้างความรู้สึกไม่ไว้วางใจกับการมาพักอยู่ที่นี่ พร้อมกับโยนความสงสัยไปที่ นายชิต เพราะเขามีอาการส่อพิรุณ แต่ที่อีกมุมหนึ่งของห้องอาหารรวม คนขับแท็กซี่ กำลังนั่งจิบกาแฟ เขากลับมีอาการเฉื่อยชา และหันมามอง การสนทนาของ หมวดคมกริช กับ นายชิต

นายชิต เดินไปที่ห้องน้ำชาย ขณะที่หมวดคมกริช มองตามไป

ทั้ง มาร์ก และ นาตาลี่ แสดงอาการวิตกกังวลมากขึ้น เพราะดูเหมือนว่า ที่นี้อาจไม่ปลอดภัย

ในห้องน้ำ หน้ากระจก นายชิต มีอาการกำเริบทางจิต เหงื่อผุดขึ้นเต็มใบหน้า

จึงต้องหยิบยาเม็ดจากกระเป๋า ขึ้นมากินด้วยความเร่งรีบ แล้วรีบออกจากห้องไป
 เหลือปลอกของยาทิ้งไว้ที่เคาน์เตอร์หน้ากระจก ทำให้รู้ว่า เป็นยาระงับประสาทอย่างแรง จังหวะนั้น
 หมอวคคกริช เดินสวนเข้ามาพอดี มองนายชิตที่เดินสวนออกไป ด้วยความสงสัย
 ยิ่งทำให้เขาสงสัยมากยิ่งขึ้น เมื่อมองเห็นซองยาที่นายชิตทิ้งไว้

หมอวคคกริช ออกไปสืบเรื่องราวของนายชิต โดยได้รับความกระจ่าง จากหญิงชาวบ้านผู้หนึ่ง
 ซึ่งเป็นญาติ เล่าว่า นายชิตเคยเป็นฆาตกรจริง ตำรวจจับได้ และถูกศาลสั่งจำคุก พันโทมาได้เกือบปี
 ก็มีโรคประสาทติดมาด้วย แต่เจ้าของรีสอร์ท เห็นเขายังมีประโยชน์อยู่ จึงให้มาเป็น รมก. ที่นี้ เพื่อให้เรื่องราว
 เกี่ยวกับตัวนายชิตกระจ่างขึ้นอีก ระหว่างเดินกลับเข้าที่พักที่รีสอร์ท หมอวคคกริช
 จึงยกหูโทรไปที่โรงพยาบาล เพื่อขอข้อมูลเพิ่มเติม

คืนนี้ ... ฝนตก ตลอดคืน หน้าหนาว เป็นบางช่วง และมีฟ้าแลบ เป็นระยะ

ห้องของ นาคาลี ไฟยังเปิดสว่างอยู่ หนูย เดินเอาเครื่องดื่มสมุนไพร
 พร้อมของเครื่องดื่มสมุนไพรชนิดหนึ่ง มาส่งที่ห้องพักของนาคาลี

ห้องของหมอวคคกริช ก็มีไฟเปิดอยู่เช่นกัน ดูเหมือนว่า มีคนเปิดดูเว็บอีโรติก
 ส่วนห้องของคนขับแท็กซี่ เพิ่งจะหรีโผลง

นาคาลี ฝันร้าย... ที่ห้องนาคาลี มองจากภายนอก มีแสงไฟสลัวๆ จากภายใน ได้ยินเสียงคนถูกตีที่หัว
 ลึกๆ ไฟถูกเปิดจนสว่างทั่วห้อง มองเห็นเงาชายนิรนาม รื้อค้นข้าวของ เงาของนาคาลี ตื่นขึ้น และ
 ถูกชายนิรนาม ตบตีทำร้าย มองเห็นเงา ข้าวของกระจัดกระจายไปทั่วห้อง ขณะต่อสู้ ... เขาพยายามข่มขืน
 นาคาลี บนเตียงนอน เธอต่อสู้ ข้าวของกระจัดกระจายไปทั่ว ขณะนั้น นาคาลี มองเห็น มาร์ก
 นอนหมดสติอยู่อีกมุมหนึ่งของห้อง มีเลือดไหลอาบใบหน้า อาศัยจังหวะซุกมุน นาคาลี
คว้าขวดน้ำดีที่หัวของชายนิรนาม เขาสะบัดไปชั่วครู่ เปิดโอกาสให้ นาคาลี วิ่งหนีออกจากห้องไป

นาคาลี วิ่งหนีไปที่ระเบียง ชายนิรนามวิ่งตามออกมา ลากกระชาก นาคาลี
 ลงไปข้างล่างถึงขอบสระน้ำ ท่ามกลางฝนตกหนัก แล้วเขาก็ จับไหล่ กัดหัวของนาคาลี ให้จมน้ำ
 เธอพยายามดิ้น ก่อนจะล้าถลักน้ำ เธอเห็น มาร์ก พยายามวิ่งออกมาจะช่วย ทั้งๆ ที่มีเลือดอาบท่วมตัว

พอ มาร์ก วิ่งลงมาถึงพื้นที่ขอบสระ ชายนิรนาม จึงฉะจาก นาคาลี ไปชน มาร์ก ล้มลงไปกับพื้นดิน
 ทั้งสองต่อสู้กัน ชายนิรนาม คว่ำท่อนไม้ ฟาดไปที่ หัวของมาร์ก อีกครั้ง จนล้มพุบ หน้าคว่ำลงที่ขอบสระ
 แน่นิ่งไป

นาคาลี กรีดร้อง ... ตกใจตื่น หันไปมองข้างๆ มาร์ก ยังนอนหลับอยู่ ข้างนอก ฝนก็ยังตกหนัก
 เช่นเดิม เมื่อรวบรวมสติได้ เธอจึงนอนต่อ

ที่ห้องล็อบบี้ของริสอร์ท หมอวศคมกริช หนู่ย คนขับรถแท็กซี่ พนักงานหญิง ทั้งสองคนต่างมาเฝ้ากันที่นี้ พนักงานหญิงสองคน มีอาการกระวนกระวาย และ ตกใจกลัว เมื่อเกิดฟ้าแลบฟ้าร้องตามมา หมอวศคมกริช ได้โทรคุยกับ อดีตนายตำรวจผู้หนึ่ง ที่เคยดูแลคดีของนายชิต ทำให้ทราบว่า นายชิต เป็นอดีตฆาตรกรโหด ทำให้ทุกคนตกใจกลัวไปตามๆ กัน แต่หมอวศคมกริช ก็ให้กำลังใจทุกคนว่า เขายังอยู่ที่นี้ ทุกคนจะปลอดภัย ขอให้ทุกคนไปนอน ส่วน หนู่ย อาสาจะไปเดินตรวจดูเหตุการณ์ พร้อมหมอวศคมกริช

เวลาผ่านไปราวเที่ยงคืน ยังคงมีแสงไฟสลัวๆ ในห้องนอนของ คนขับแท็กซี่ ทำให้รู้ว่า เขาไม่ได้อยู่ในห้อง

ขณะฝนตกหนัก ฟ้าร้องเป็นระยะๆ ทำให้ นาคาลี ตกใจตื่น หันไปมองดูข้างๆ มาร์ก หายไป เธอจึงรีบลุกออกจากเตียง เปิดสวิทไฟที่หัวเตียง ก็ยังมองไม่เห็นมาร์ก เห็นแต่ร่องรอยข้าวของถูกรื้อค้น เธอจึงคว้าไฟฉาย วิ่งออกมาที่หน้าระเบียง ส่องไฟไป พบร่างของมาร์ก นอนแน่นิ่งอยู่ที่ขอบสระ (ไฟฉายหล่นจากมือ ลงพื้น) นาคาลี หิวร้องด้วยความตกใจ

นายชิต ในชุดกันฝน มองเห็นเหตุการณ์ เห็นไฟฉาย ที่มือของนาคาลี ตกลงพื้น เห็นนาคาลีวิ่งจากระเบียง ลงไปข้างล่าง นายชิต ทั้งตกใจ ทั้งแปลกใจ ว่าเกิดอะไรขึ้น เขาทรุดตัวลงนั่ง ทำอะไรไม่ถูก สักครู่ ก่อนที่นายชิตจะผละไป เขาเห็น นาคาลี ลากร่างของ มาร์ก มาถึงบันไดชั้นแรก แล้วลากต่อไม่ไหว เธอจึงวิ่งขึ้นไปบนระเบียง เปิดประตูห้อง วิ่งหายเข้าไป แล้วปิดประตูอย่างแรง จากนั้น นายชิต ก็เดินหลบหายไปทางอื่น ท่ามกลางสายฝนตกหนัก ฟ้าแลบ ฟ้าร้อง

ภายในห้องนอน นาคาลี กอดอกหนาวสั่น บนเตียงนอน ด้วยความกลัว เธอสังเกต กระเป๋ารื้อ ข้าวของกระเจา พอดเปิดไฟดวงใหญ่ จึงรู้ว่า ของมีค่าหายไปหลายชิ้น พอดีได้ยินเสียงกุ๊กก๊ก เหมือนคนเดินข้างนอก เธอจึงปิดไฟดวงใหญ่ (แต่เหลือไฟหัวเตียงไว้) ะหว่างนั้น เธอได้ยินเสียงรถยนต์สตาร์ท เธอจึงแ้มบานเกรี๊ด ชะเง้อดู เห็นรถแท็กซี่ ขับวิ่งฝ่าสายฝนออกไป เธอนึกขึ้นได้ จึงยกหูโทรศัพท์ แต่สายถูกตัดขาดไปก่อนหน้านี้แล้ว เธอจึงวางหูลง และมองเห็นเงาคนที่ระเบียง เดินมาหยุดยืนที่หน้าประตู นาคาลี กลัว ถอยร่นไปอีกมุมหนึ่งของห้อง

ผู้มาเยือน กำลังยืนเคาะประตูห้อง นาคาลี จึงคว่ำหน้ามาถือไว้เป็นอาวูช แล้วค่อยๆ เดินไปเปิดประตู เมื่อประตูเปิดออก เธอรู้สึกโล่งอก ความกลัวหายไป เมื่อเห็นว่า แขนที่มาจากยามวิกาล เป็นคนที่เธอรู้จัก เธอจึงเชื้อเชิญให้เข้าห้องไป ด้วยสายตาสอสนวน

จุดหักเหหลัก ๒...

ที่สระน้ำใหญ่ของริสอร์ท ตอนเช้ามีต ชาวบ้านต่างมามุงดู ศพของผู้ชายคนหนึ่ง

ลอยน้ำนอนคว่ำหน้าที่มุมหนึ่งของสระน้ำ และพูดซุบซิบ ถึงความอามัถิต ของคนร้าย

เจ้าหน้าที่ตำรวจ พลิกตัวขึ้นมา เป็นร่างไร้วิญญาณของ หมวดคมกริช ดวงตาเบิกกว้าง ชาวบ้านที่มามุงดู ต่างร้องหือดหือหวาดผวไปตามๆ กัน ขณะที่ รถตำรวจ และนักข่าว เริ่มทยอยมากันเต็ม

ศพของนาตาลี ถูกวางนอน อยู่ที่ชอบสระ คู่กับ ศพของมาร์ก มีนายตำรวจผู้หนึ่ง เดินมาเปิดดูหน้าศพทั้งสอง คิดอยู่หนึ่ง แล้วก็ปิดผ้าคลุมศพไว้เหมือนเดิม นักข่าวหญิง รายงานข่าวสด ในที่เกิดเหตุ ภาพเบื้องหลัง ตำรวจกำลังชันสูตรศพ และภาพฝูงชน ห้างออกไป มีไฟฉาย กระบอหนึ่ง หล่นที่พื้นดิน

คนขับแท็กซี่ ถูกตำรวจเชิญมาสอบปากคำที่โรงพัก และ นายชิต ถูกตำรวจจับได้ กำลังนำตัวมาที่โรงพัก และรอสอบสวน ส่วนหนุ่ย ถูกเชิญให้มาเป็นพยาน

ที่สถานีตำรวจ ในท้องที่เกิดเหตุ ตำรวจทุกนายที่นี้ ต่างขยับปฏิบัติภารกิจของตนด้วยความเอาใจใส่ ที่เฝ้าสอบสวน หนุ่ย เป็นคนแรก ที่จะต้องถูกสอบ เขานั่งบนเก้าอี้ ฝั่งตรงข้ามกับ ร้อยเวรสอบสวน และ สวส. เขาให้การกับตำรวจว่า

(climax)

คืนนั้น ขณะฝนตก หลังจากออกจากห้องพักของหมวดคมกริช เขาเดินมุ่งหน้า ไปที่ห้องของ นาตาลี ก่อนถึง เขามองเห็นด้านหลังของ นายชิต ในชุดกันฝน (แต่หนุ่ย ไม่รู้ว่าเป็นใคร) กำลังค้อมๆ มองๆ ผลุบๆ โผล่ๆ บริเวณข้างนอก ใกล้เคียง ห้องพักของนาตาลี แต่ไม่ทันที่หนุ่ย จะเข้าไปถึง เขา (นายชิต) ก็เดินหลบหายไปทางอื่น ท่ามกลางสายฝนตกหนัก พัวแถบ พัวร้อง จากนั้น หนุ่ยก็หลบไปอีกทางหนึ่ง ห้างออกไปสัก ๒๐ เมตร หนุ่ย หันกลับ เห็นมีคนเดิน เข้าไปเคาะประตูห้องของ นาตาลี แต่ไม่รู้ว่าเป็นใคร

ผลการสอบสวน ก็ยังไม่เป็นที่พอใจของตำรวจ พวกเขา จึงนำตัวของ คนขับรถแท็กซี่ มาสอบปากคำ เป็นรายถัดไป แต่ก็ไม่สามารถทำให้เรื่องราวคลี่คลายไปได้ เพราะ คนขับรถแท็กซี่ ให้การว่า เขาไม่มีส่วนรู้เห็นกับการฆาตกรรมแต่อย่างใด รวมทั้งทรัพย์สินของผู้ตายที่หายไป เขาก็ไม่ได้เป็นคนเอาไป ที่เขาขับรถ ออกจากรีสอร์ท เพราะ เขาเป็นห่วงลูกเมีย ที่ถูกเจ้าหนี้ขู่ทำร้าย และรู้สึกกลัว

คงเหลือผู้ต้องสงสัยคนสำคัญ คือ นายชิต

(องค์ ๓) เวลา ๒๓ นาที

เหตุการณ์การฆาตกรรม ที่สระน้ำของรีสอร์ทแห่งนี้ ยังคงเป็นปริศนา สำหรับตำรวจ ที่จะต้องสืบหาตัวคนร้ายมาลงโทษให้ได้

ที่ห้องสอบสวน คุณเียบและวังเวง ตำรวจสองนาย กำลังยืนคุมตัว นายชิต อยู่

เวลาผ่านไปเกือบครึ่งชั่วโมง นายชิตก็ยังไม่พูดอะไรออกมา จนตำรวจเหนื่อยหน่ายใจ พวกเขาทั้งชุดและทั้งพลอบ แต่ในที่สุด นายชิตก็พูดออกมาจนได้ เขาให้การว่า เขาไม่ใช่ฆาตกร คนฆ่าหมวดคมกริช คือ ฝนตาลี่

แต่ตำรวจไม่เชื่อเรื่องผี จึงชักพอกให้นายชิตบอกความจริง เขาจึงเล่าเหตุการณ์ต่อว่า ... ตอนนั้นประมาณเที่ยงคืน ฝนตกหนักมาก คิดว่าทุกคนคงหลับกันหมดแล้ว เขากลัวว่าไอ้พวกหัวขโมยมันจะเข้ามาลักทรัพย์ เขาจึงออกไปเดินดูรอบๆ ตามหน้าที่ นายชิตเล่าต่ออีกว่า ...

เขาเห็น นาคาลี่ ถือไฟฉาย วิ่งออกจากห้อง มายืนที่ระเบียง แล้วส่องไฟไปพบร่างของ มาร์ก ไฟฉายหล่นลงพื้น เธอกรีดร้อง แล้ววิ่งลงไป พยายามจะคว้าร่างของมาร์ก ที่หมดสติไปแล้ว ลากขึ้นมาบนระเบียงห้อง เธอลากร่างของมาร์ก ขึ้นมาถึงบันไดชั้นแรก ลากต่อไม่ไหว นาคาลี่ จึงวิ่งขึ้นไปบนระเบียง เปิดประตูห้อง วิ่งหายเข้าไป แล้วปิดประตูอย่างแรง เธอมีอาการหนาวสั่น มองเห็นเงาคนมาเคาะที่ประตู เธอกลัว จึงคว่ำร้อมมาป้องกันตัว พอเปิดประตูออกไป กลายเป็นหมวดคมกริช เธอดีใจที่มีตำรวจมาช่วย

แต่แล้ว เหตุการณ์กลับพลิกผัน คมกริช วางยานาคาลี่ เขาเดินไปขงเครื่องดื่มสมุนไพรร แล้วแอบเอายานอนหลับใส่ลงไป ให้นาคาลี่ดื่ม ลักครู่ นาคาลี่ รู้สึกเวียนหัว คล้ายคนเมา คมกริชลงมือฉกฉวยยานาคาลี่ แต่เธอยังมีสติอยู่ จึงขัดขึ้น ทำให้หมวดคมกริชไม่พอใจ จึงตบตีบังคับจะขึ้นใจ นาคาลี่ทราบว่ เหตุการณ์ร้ายๆ ที่เธอได้รับ เป็นฝีมือของ หมวดคมกริชทั้งสิ้น

ทำให้ภาพฝันในความทรงจำของ นาคาลี่ ผุดขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง ตั้งแต่ หมวดคมกริชสั่งให้หน่วยเอายานอนหลับมาให้ดื่ม และตอนที่เธอฝัน กำลังจะจมน้ำ เห็นหน้าหมวดคมกริช ชัดเจน เขาเอาท่อนไม้ตีศีรษะของ มาร์ก จนล้มพับหน้าคว่ำลงที่ขอบสระ

นาคาลี่ ดิ้นสุดฤทธิ์ เท้าที่มีแรง เธอคว่ำรองเท้าส้นสูง ตีที่หัวของหมวดคมกริช ทำให้เธอดิ้นหลุด วิ่งหนีออกจากห้อง มาที่ระเบียง เธอตกใจ เมื่อไม่พบร่างของ มาร์ก ที่บันได คมกริชวิ่งตามออกมา กระชากผม ลากตัว นาคาลี่ ลงไปข้างล่างถึงขอบสระน้ำ ท่ามกลางฝนตกหนัก แล้วเขาก็จับไหล่กดหัวของนาคาลี่ ให้จมน้ำ

เธอพยายามดิ้น ก่อนจะสำลักน้ำ เธอเห็น นายชิต พยายามวิ่งเข้ามาจะช่วย แต่ก็หมดสติไปก่อน เมื่อคมกริช แน่ใจว่า นาคาลี่ สำลักน้ำตายแล้ว จึงลากขึ้นไปบนบก เพื่อจะเอาศพไปซ่อนไว้ในป่า แต่ไปได้สองสามก้าว เขาเห็น นายชิตก่อน

หมวดคมกริช จึงวางศพของนาคาลี่ลง แล้วชักมีดพกออกมา เดินตรงไปหา นายชิต

นายชิตพยายามหนี หมวดคมกริช ตรงรี่เข้ามา ไม่ทันระวังตัว จึงถูกนายชิต

ตีด้วยไม้กระบองเข้าที่ใบหน้า ทั้งสองต่อสู้กัน นายชิต เสียที ถูกหมวดคมกริช ขึ้นคร่อมตัว กดคอไว้ และเตรียมจะใช้มีดแทงซ้ำ ก่อนที่ หมวดคมกริช จะจ้วงแทงนายชิต เขามองเห็นภาพอะไรบางอย่าง เขาคงใจมาก

เป็นภาพของ ผีนาตาลี่ มาแก้แค้นคนใจโหด หมวดคมกริช ผละจากนายชิต หนีผีนาตาลี่ ไปทางขอบสระ ไกลออกไปราว ๕ เมตร ทำให้ นายชิต มองเห็นเหตุการณ์ไม่ชัดเจน แม้หมวดคมกริชจะร้องขอชีวิต ก็ไร้ผล เขาถูกผีนาตาลี่ ทำร้าย ร้องโหยหวนด้วยความเจ็บปวด ปนกับความกลัว นายชิตมองเห็นอาการตื่นตระหนกด้วยความกลัว ของหมวดคมกริช หมวดคมกริช วิ่งล้มลุกคลุกคลาน ถอยห่างออกไปทางสระน้ำ ผีนาตาลี่ บีบคอคมกริช รุกไล่เขาลงไปในสระน้ำ ก่อนจมน้ำตาย เขารู้สึกสำนึกผิด แต่ก็สายไปแล้ว

ที่โต๊ะสอบสวน เมื่อทุกอย่างคลี่คลาย สารวัตรจึงปิดแฟ้ม จบการสอบสวน ทิ้งปริศนา ไว้ให้ผู้ชมสงสัยต่อไปว่า ตำรวจ เชื่อในคำให้การของ นายชิตจริงๆ หรือ ผีนาตาลี่ สามารถฆ่าหมวดคมกริชได้จริงๆ หรือ หนุ่ย ยังคงเก็บความลับบางอย่างไว้ โดยที่ตำรวจไม่รู้.

จบ.

ภาพเฉลยท้ายเรื่อง การตายของหมวดคมกริช (๑) ในมุมมองของคมกริช เขาตายเพราะ แรงแค้นของวิญญาณนาตาลี่ บีบคอจมน้ำ (๒) ในมุมมองของนายชิต คิดว่า คมกริชตายเพราะอำนาจวิญญาณอาฆาตของนาตาลี่ (๓) อีกมุมหนึ่งของสระน้ำ (ไม่มีใครเห็น) หนุ่ย ยืนถือไฟฉายส่องไปที่ หมวดคมกริช ซึ่งกำลังหนีอะไรบางอย่างไปที่ขอบสระ บังเอิญมีลมพัดมาวูบหนึ่งอย่างแรง ส่งผลให้คบเพลิงที่ปลายเท้าของคนลี้ภัยที่หนีคนไล่ล่า ลมพัดมาตามแรงลม เลียบเข้าที่คอหอยของ คมกริช พอที่ หนุ่ยตกใจ จนไฟฉายหลุดมือ แล้ววิ่งหนีไป (ตรงนี้ หนุ่ยไม่ได้เล่าให้ตำรวจฟัง แต่เล่าให้คนดูเห็น เมื่อหนังจบเรื่องแล้ว)

มีบทภาพยนตร์ที่ดี อีกหลายเรื่อง หาได้ที่เมนู
production ของ www.igoodmedia.net
<http://www.igoodmedia.net/@production/index.html>

เพลงประกอบภาพยนตร์ “ฉันผิดอะไร”

ฉันผิดอะไร ทำไมคุณทำกับฉัน ยังงี้
ฉันขอร้อง ขอร้อง ขอถอนคุณคืน
อย่าทำฉันเลย ได้ไหม ได้ไหม

ฉันไม่ใช่คนเลว คุณก็ไม่ใช่คนร้าย คุณก็รู้
คนที่คุณรักมีไหม คนที่ฉันรักมีอยู่
อย่าทำฉันเลย ได้โปรด ได้โปรด

ก็เลสตัณหา พาสึงสู่ใจคน
ไม่เว้นว่าใคร คุณหรือฉัน มันหรือใคร
ต่างตกอยู่ใน อำนาจตัณหา พาสึงสู่ใจ

คุณมีสิทธิ์อะไร ทำไมทำร้ายดวงใจ ของฉัน
ฉันขอร้องคุณแล้ว คนใจร้าย คนใจเลว
อย่าทำฉันเลย อย่า อย่า บอกว่าอย่า ได้ยินไหม.
(เสียงเคียดแค้น)

คำร้อง-ทำนอง : สุทิน ขาวหินฟ้า

ภาพยนตร์เรื่องนี้ ผู้เขียนจัดทำบทแสดง (screenplay) และ บทถ่ายทำ (shotting scrip) ไว้เรียบร้อยแล้ว.

ผู้เขียน

อาจารย์สุติน ชาวหินฟ้า

นักพัฒนาองค์ความรู้ และเครือข่ายชุมชน ด้วยเทคโนโลยีและ
นวัตกรรมทางสังคม

(An Knowledge Development and Community Pyramidal Network by
Social Technology and Innovation)

กศ.บ. (ประวัติศาสตร์ - เทคโนโลยีทางการศึกษา)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมโลก (มหาวิทยาลัยนเรศวร)

นศ.ม. (การบริหารการสื่อสาร) มหาวิทยาลัยเกริก

website: <http://www.igoodmedia.net>

e-mail: sudin.expert@yahoo.com

๓ นวัตกรรมการสื่อสาร การพัฒนาคุณภาพ

think
GLOBALLY
act
LOCALLY
communicate
HUMILITY

(๑) อาณาเขตความคิด “คิดสร้างสรรค์”

“คิดเผื่อคนทั้งโลก กระทำเท่าที่สามารถ สื่อสารอย่างองอาจอ่อนน้อม”
(think GLOBALLY but act LOCALLY and communicate HUMILITY)

(๒) หลักสัมมาปัญญา ๔ (intelligence good)

อารมณ์อุตมปัญญา (i-emotion: intelligence emotion)

คิดฉลาดสร้างสรรค์ (i-thinking: intelligence thinking)

ปัญญาสร้างสรรค์ (i-creativity: intelligence creativity)

องอาจปัญญา (i-action: intelligence action)

(๓) เศรษฐกิจพึ่งตน ชุมชนเข้มแข็ง

อยู่ แบบ พึ่งพา

คิด แบบ พอเพียง

ทำ แบบ ไม่พัก-ไม่เพียร

บริโภค แค่ พอดี ... สุจริต บวร

“เพราะเราไม่พัก เราไม่เพียร

เราจึงอยู่อย่างพอเพียงได้”

สื่อใด	ไร้กรรม	นำทุกข์
สื่อนั้น	คือทุกข์	คุมขัง
มอมเมา	เผ่าชน	ชิงชัง
ล้าหลัง	ลืมนั่น	หมิ่นปี่
สื่อใด	ให้ทาง	พ้นทุกข์
สื่อนั้น	นำยุค	วลี
ส่องทาง	ห่างไกล	โลกีย์
สื่อดี	ชี้ชัด	สัตถธรรม.

(พ.ศ.๒๕๓๙)

นิเทศศาสตร์
ผ.เกริก

